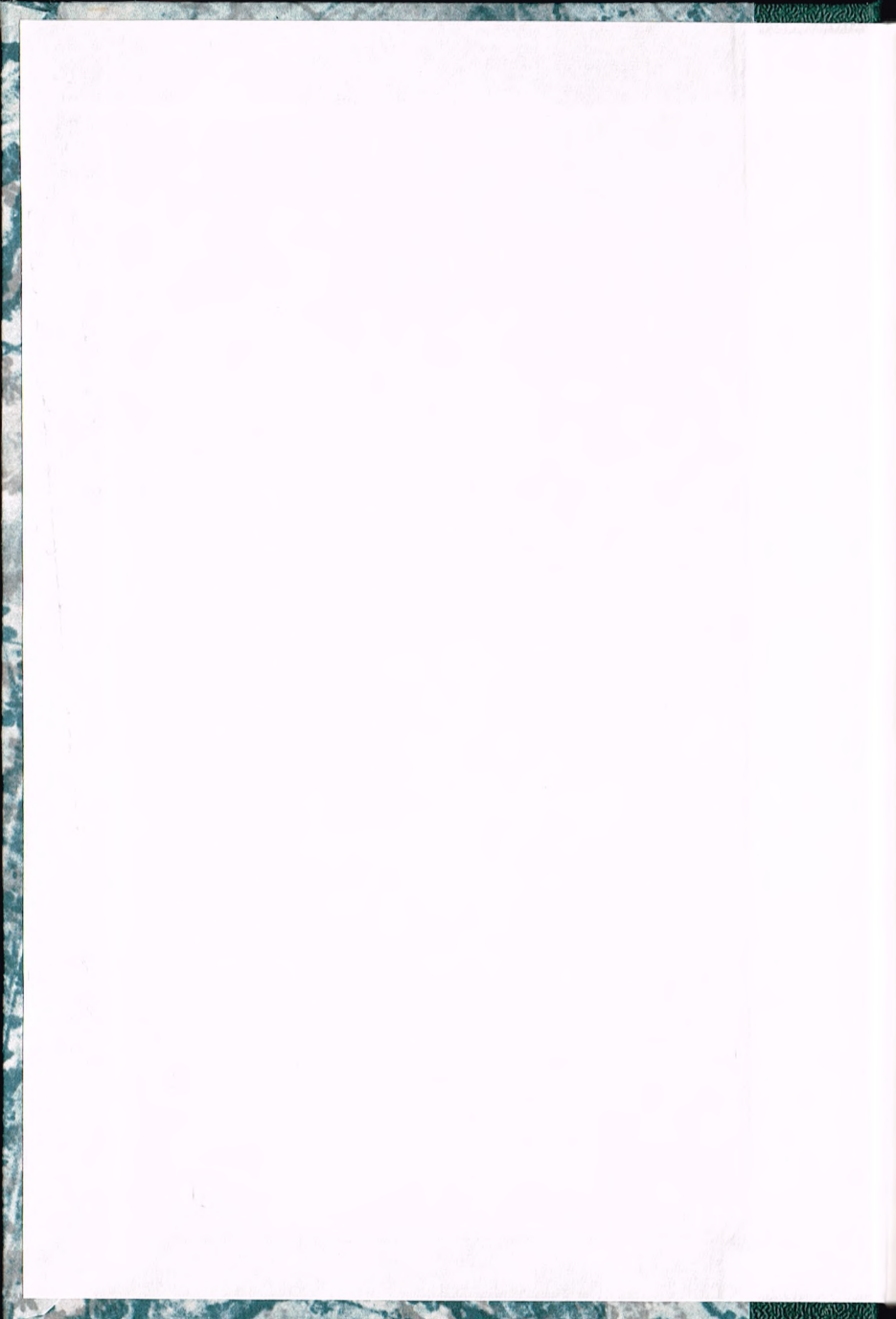

VÄINÖ LEHTONEN

ONGELMIEN
SEURASSA
VIII

ONGELMIEN SEURASSA

VIII

PDF-tiedosto on skannattu vuoden 1971 painoksesta.
Taustalla olevaan hakukelpoiseen tekstiin on saattanut
jäää alkuperäisestä poikkeavia kohtia.

Ilmiselviäkään painovirheitä ei ole korjattu.
(Ks. J. R. Hannula, *Kristosofian Polulla II*, s. 304.)

Lahdessa tammikuussa 2016
Jaakko Kesävuori

*ONGELMIEN
SEURASSA
VIII*

KIRJOITTANUT
VÄINÖ LEHTONEN

TAMPEREELLA 1971
KRISTOSOFINEN KIRJALLISUUSSEURA r.y.

Tampere 1971 — Tammer-Paino Oy

Tämä kirjanen liittyy kahdeksantena osana sarjaan "Ongelmien seurassa". Olen vastannut kirjoitettuihin kysymyksiin eri paikkakunnilla järjestetyissä kysymystilaisuuksissa ja vastaukset on nauhoitettu. Tämän kirjan sisältö on koostunut muistiinpanoista.

Tampereella 1971

Väinö Lehtonen

Kysymys: Vanhassa Testamentissa puhutaan profeettakouluista ja profeetan oppilaista. Israelin kansan keskuudessa harjoitettiin nähtävästi eräänlaista mysteriokoulutusta. Oliko kuningas Salomo sellaisen toiminnan aloittaja?

Vastaus: Salomo oli nähtävästi eräänlainen hierofantti, joka omalta osaltaan edisti kansansa henkistä kasvamista. Siitä todistavat sängen yksityiskohtaiset temppelirakennusohjeet, joissa huomioitiin mm. ilmansuunnat ja temppelin mittasuhteet. Temppleri oli täten vertauskuva ihmisen henkisestä tiestä. Salomo ei rakentanut temppeliä jonkun henkiolennon asuinpaikaksi, sillä hän sanoo, ettei Jumala asu ihmisten rakentamassa temppelissä. Salomo oli tuonut vertauskuvastonsa nähtävästi Egyptistä. H. P. Blavatsky todistaa, että vertauskuvasto on yleismaailmallinen, se on kaikkien kansojen omaisuutta. Vertauskuvien avulla on yritetty herättää ihmisten intuitiivista kykyä ymmärtää asioita, joita ei muuten kyetä selvittämään. Ajatelkaamme tapausta Elia. Profeetta Elialla oli useita kymmeniä profeetanoppi-

laita, joita hän oli opettanut. Oppilaat, ainakin heistä valistuneimmat, ehkä ymmärsivät, jopa tiesivätkin, että Elia oli saavuttanut henkisellä tiellään persoonallisen kuolemattomuuden. Se merkitsi, että kun Elia syntyy uudelleen maiseen elämään, niin hän on entinen Elia-persoonallisuus, joka ei häviä kuolemanjälkeisessä elämässä. Jeesus sanookin, että Elia syntyi Johannes Kastajana. Tavallisten ihmisten persoonallisuus haihtuu kuoleman jälkeen. Elian mystério haluttiin säilyttää jälkimaailmalle opiksi, ja se puettiin vertauskuvan muotoon ja sanottiin, että Elia meni tulisilla vaunuilla taivaaseen, ja ettei hän kokenut kuolemaa. Kun jälkipolvet lukevat noin luonnottomasta tapauksesta, niin se pakottaa ajattelemaan. Mystérioita tuntemattomat ihmiset miettivät Elian tapausta uudelleen ja keksivät kaikenlaisia selityksiä. Mysteron miettiminen kasvattaa ihmisiä herättäen älykkyyttä, joten miettimisessä toteutuu vertauskuvan tarkoitus. Vain mysterioihin perehtyneet löytävät totuuden tuonkin vertauskuvan sisältä.

2

Kysymys: Pekka Ervast opettaa, että ellei ihminen yhdistä tahtoaan Jumalan tahtoon, niin henkistä elämää, moraalia, ei ole. Miten tämän ymmärrämme?

Vastaus: Tahto eli usko on sisäinen voima, joka on tekojen aiheuttaja. Tahto on tekojen toimeen-

paneva voima. Mutta tavallisimmin ihmisiä ei aja tekoihin tahto vaan himo. Ihminen toimii etupäässä tyydyttääkseen himoan, olkoon himo miten hienoksi hiottu tahansa. Kristus-moraalin kannalta esim. omanvoiton pyynnin aiheuttama teko on moraalitonta. Tavallisesti nimitämme himoa tahdoksi, omaksi tahdoksemme. Usko, joka on varsinainen herännyt tahto, on korkeamman itsemme voima. Minuuksina olemme näiden kahden voiman välissä ja saatamme kuunnella joko himon tai korkeamman itsemme ääntä. Henkisessä elämässä kysytään uskoa ja silloin oma tahto eli himo tulee alistetuksi ja sen ääni heikkenee vähitellen. Tällöin teot tulevat yhä enemmän Kristus-hengen mukaisiksi.

3

Kysymys: Ellei tule osalliseksi Pyhästä Hengestä, ei ymmärrä syvällisesti veljeyttä. Onko näin?

Vastaus: Pyhää Henkeä luonnehditaan totuuden hengeksi. Pyhän Hengen yhteyteen pyrkiminen on totuuden etsimistä, joten totuuden Pyhässä hengessä eläminen on sitä, että ihminen pitää totuutta kaikkia uskomuksia ylempänä. Tällainen totuuteen asennoituminen on teosofisenkin elämänymmärryksen ydin: Totuus on korkein uskonto. Ja mikä on totuus? Materialistisena aikanamme on tullut tavaksi sanoa, ettei kukaan tiedä eikä tunne totuutta. Ihmiskunnan

viisaimmat, joiden opetusten pohjalle maailman eri uskonnot ovat muodostuneet, ovat aina julistaneet: totuus on löydettävissä, totuuden tieto on saavutettavissa. Totuus on Jumala, ja tie totuuden luo on viitoitettu uskontojen alkuperäisissä elämänohjeissa. Totuuden löytämiseksi on kuljettava tie. Sellainen tie on annettu Jeesus Kristuksen Vuorisaarnassa, siinä olevissa käskyissä ja neuvoissa, jotka Pekka Ervast teki täysin tajuttaviksi. Vuorisaarnan käskyt neuvovat, miten meidän tulee suhtautua toisiin ihmisiin, sillä siinä on tie, totuuden löytämisen avain. Oikea suhtautumisemme toisiin ihmisiin merkitsee veljeyttä; ei vain veljeyden aatteellista tunnustamista vaan käytännöllistä veljeyttä. Älä suutu, varoittaa ensimmäinen käsky. Älä ole ajatuksissasikaan epäpuhdas, opettaa toinen käsky ja Jeesus lupaa, että puhtaat sydämistään saavat nähdä Jumalan. Vuorisaarnan noudattaja tulee siis aikanaan Jumalan yhteyteen, joten hän löytää totuuden. Jo ennen totuuden löytämistä totuuden etsijä voi ymmärtää järjessään kaikkien ihmisten olevan saman taivaallisen Isän poikia tai tyttäriä. Ihmisten veljeydellä on perusta: yhteys Jumalassa. Pekka Ervast luonnehtii asian siten, että totuus on ihmisten veljeys ja heidän ykseytensä Jumalassa. On välttämätöntä ymmärtää järjessään veljeyden todellisuus, sillä ymmärtäminen auttaa veljeyden toteuttamista. Puolueeton järkemme sanoo, että kehityksen lain syvin päämäärä on veljeyden toteutuminen. Yksilöitten, ryhmien ja maailman kansojen on ennemmin tai myöhemmin tun-

nustettava toisensa veljiksi, sillä veljeys on ihmiskunnan olemassaolon ehto.

4

Kysymys: Mitä on seremoniallinen magia?

Vastaus: Mm. erilaiset juhlamenot sisältävät magiaa, sillä ne vaikuttavat läsnäolijoihin joko kiihoittavasti tai rauhoittavasti. Luonnonvoimana magia on puolueeton. Sen tekee valkoiseksi tai harmaaksi tarkoitus, johon seremonialla pyritään. Sotilasparaatin loisto ja soittokunnan kiihoittavat sävelet kannustavat väkivallan käyttöön. Sitä vastoin esim. puhtaasti uskonnollinen juhlameno herättää hartaita tunnelmia ja yleviä ajatuksia. Mm. kirkolliset juhlamenot ovat seremoniallista magiaa ja niiden tarkoituksena on herättää uskoa Golgatalla ristiinnaulitun Jeesuksen veren syntejä sovittavaan voimaan, siis iskostaa kirkollinen maailmankatsomus seremoniaan osallistuviin.

5

Kysymys: Valtaosa Suomen kansasta kuuluu kirkoon, vaikka näkeekin kirkossa virheitä. Useat heistäkin ivaavat sitä. Uskonnonvapauslakikin vaikuttaa perin hitaasti. Onko Suomen kansa jotenkin unessa, piittaamaton?

Vastaus: Kansan enemmistön kirkkoon kuulumisen johtuu siitä, että lapset liitetään kirkon jäseniksi. Sellainen menettely on lapsia kohtaan harjoitettua henkistä väkivaltaa. Lapsi joutuu kirkon jäseneksi ilman, että hänen omaa mielipidettään kysytään. Kun sama menetelmä on jatkunut sukupolvesta sukupolveen, on siitä vaikea päästä. Uskonnosta on tullut kuollut tapa eikä, kuten sen pitäisi olla, ohje, jonka avulla ihminen oikaisee käytännöllistä elämäänsä. Jeesus Kristus ei kelpaa kristityille opettajaksi.

6

Kysymys: Eilisessä kesäkurssiesitelmässä puhuttiin ihmisen kasvamisesta siten, että "ihminen" eli se elonilmaus, jonka nyt tunnemme ihmisenä, kävi kivennäisasteen kautta, ollen sen jälkeen ikäänkuin kasvikuntana tunteenomaisessa maailmassa jne. Toisaalta sanotaan, että nykyiset kasvit ovat lähellä eteriteetin ajatuksenomaisia virtauksia ja nykyiset eläimet lähellä astraliteettia, tunneolemusta. Miten nämä kaksi – historiallinen ihmiskehitys ja nykyiset luomakunnat – liittyvät yhteen? Missä suhteessa ne ovat toisiinsa?

Vastaus: Teosofia opettaa, että kivikunta muuttuu kasvikunnaksi, kasvikunta eläinkunnaksi ja eläinkunta ihmiskunnaksi. Ja voimme vielä lisätä: ihmiskunta muuttuu enkelikunnaksi, enkelikunta arkki-

enkelikunnaksi jne. Mutta muodonvaihdos ei tapahtu tässä nykyisessä luomispäivässä, vaan kahden luomispäivän rajakohdassa. Edellisen luomispäivän eläinkunta on nykyinen ihmiskunta, ja edellisen luomispäivän kasvikunta on nykyisenä eläinkuntana jne. Kivi-, kasvi-, eläin- ja ihmiskunta ovat nykyisessä luomispäivässä sellaisia kuin nyt näemme, mutta edellisissä luomispäivissä niillä on osaksi vain rinnakkaissuhde, sillä maapallo on jokaisessa luomispäivässä erilaisessa ainetilassa. Maa oli ensimmäisessä luomispäivässä aineelliselta olomuodoltaan vain kuumuutta, siis eetteriä, ja "ihmisen" alkuolemus vain ajatusta, ajattelevien "jumalien" ajatusmuotoja. Mutta se tajunta, josta myöhemmin kehittyi nykyinen ihminen, oli samalla tavalla uinuva kuin kivikunnan tajunta on nyt. Toinen luomispäivä oli enemmän aineellinen, ja tuo "ihmistajunta" heräsi silloin samantapaiseen tilaan kuin on nykyisellä kasvikunnalla. Kolmannessa luomispäivässä sama tajunta elähdytti eläinkuntaa, ja nykyisessä luomispäivässä se heräsi ihmisen itsetietoisuuteen. – Nämä ovat ehkä vaikeasti ymmärrettäviä asioita, ja vielä vaikeammaksi tulee ymmärtää se seikka, että jokaisessa luomispäivässä oli samantapaiset luonnonvaltakunnat kuin tässä nykyisessäkin luomispäivässä. Niinpä nykyinen ihmistajunta uinui ensimmäisessä luomispäivässä eräänlaisena kivikuntatajuntana, mutta samalla oli olemassa myös kasvi-, eläin- ja ihmiskunta, joiden alkuvaiheet ulottuvat aurinkokunnan edelliseen jälleensyntymään.

Kysymys: Paavali sanoi seuraajilleen: minä olen synnyttänyt teidät Kristuksessa. Mitä hän sillä tarkoitti?

Vastaus: Paavali oli oppilailleen isän asemassa ja siksi hän sanoi, että teillä voi olla paljon kasvattajia mutta vain yksi isä, sillä hän, Paavali, oli synnyttänyt oppilaansa Kristuksessa. Paavaliltahan nuo hänen oppilaansa olivat kuulleet Jeesuksesta, jota nimitettiin Kristukseksi. He omaksuivat Paavalin opetukset, joten Paavali oli heidän henkinen isänsä. Paavali kylvi heihin Kristuksen opetuksen, joka oli kuin siemen. Sitä toiset, kuten Timoteus, Apollon ym. ”kastelivat” siten, että kävivät Paavalin alkuunpanemissa seurakunnissa jakamassa lisää opetusta eli ”puhaltamassa hiillokseen”, ettei tuli sammuisi. Paavali jatkoi omalla tavallaan, ymmärryksensä ja kykynsä mukaan Jeesus Kristuksen aloittamaa työtä. Paavalin työssä oli huomattavaa se, että hän oli henkisesti synnyttämiskykyinen. Paavali ei työssään nojautunut vain toisilta kuulemiinsa puheisiin, vaan hän oli itse kokenut Kristuksen Damaskon tiellä. Hän oli syntynyt hengestä. Teosofisessa liikkeessä näemme vastaavaisuuden mm. siinä, että H. P. Blavatsky – eli oikeammin hänen Mestarinsa – oli teosofisen sanoman ”isä”, koska hän oli liikkeen aloittaja. Mutta Pekka Ervast syntyi myös hengestä 13. päivänä lokakuuta 1896, joten hänkin oli henkisesti

synnyttämiskykyinen, ja synnytti teosofisen liikkeen Suomessa. Pekka Ervast olisi myös voinut sanoa: teillä on paljon kasvattajia, niitä, jotka ovat lukeneet teosofista kirjallisuutta, valistaneet itseään teosofisella elämänymmärryksellä ja jakavat valistustaan teille, mutta minä, P. E., olen teidät synnyttänyt Kristuksen henkeen; minä, P. E., kylvin, toiset kas-televat, mutta Jumala antaa sadon.

Edelleen toteamme, että myös J. R. Hannula oli henkisesti synnyttämiskykyinen, mikä johtui hänen henkisestä syntymästään, josta hän itse kertoo. J. R. H. synnytti Kristuksessa joukon ihmisiä, jotka alkoivat – J. R. H:n opetusten ansiosta – käsittää, mihin nykyaikainen teosofinen ja sitä seuraava kristosofinen julistus todella tähtää. Ilman J. R. Hannulan elämäntyötä olisi paljon asioita jäänyt hämäräksi.

8

Kysymys: Pitäisikö samojen henkilöitten aina suorittaa samoja tehtäviä kristosofisissa veljesryhmissä ja tutkimustilaisuuksissa?

Vastaus: Yhteistyön menestymisen tähden on tietenkin niin, että kun joku havaitaan toisia pätevämmäksi suorittamaan jotakin tehtävää, niin olkoon hän tehtävässään uskollinen. Tällöin hän on tilaisuudessa syventymään tehtävänsä ja suorittamaan sen hyvin. Tällaisissakin tapauksissa puu tunnetaan

hedelmistään. Ei ole viisasta tehdä tästäkään lakipykälää, sillä kirkkoissa vallitseva ”apostolinen perätätäisjärjestys” on varoittava esimerkki. Ei myöskään joukkoäänestys ole tae viisaasta valinnasta, sillä joukkovoimalla on äänestetty Mestariakin ulos henkisestä liikkeestä. Tämän todistaa kokemus. Koska historia on verraton opastajamme, niin jokaisen tutkijan tulisi tutustua teosofisen liikkeen vaiheisiin.

9

Kysymys: Pekka Ervastilla oli tapana kysellä aikakauslehden lukijoilta, mitä nämä pitivät lehdestä, siinä olevista kirjoituksista, ja mitä toivomuksia heillä oli lehden suhteen. Lukijoitten vastauksia myös tuli. Olisiko tällainen kysely vieläkin paikallaan?

Vastaus: Me suomalaiset olemme perin hitaita ja vaatimattomia ilmaisemaan kantaamme kysymättä. Sanotaan että vaikeneminen on kultaa, mutta voi se olla myös piittaamattomuutta. Kenties kysely antaisi herätteitä. Ellei kukaan puhu mitään, ei esim. artikkelin kirjoittaja huomaa virheitään.

10

Kysymys: Kun ihminen tuntee kuuluvansa eri yhteiskuntaluokkaan mihin hän on syntynyt, kun hän tuntee vetovoimaa joko alempaan ”kastiin” tai houkutusta sellaiseen ylellisyyteen, johon hänen varansa eivät riitä, niin onko siihen joku karmallinen syy?

Vastaus: Koska syysuhteen lain mukaisesti mikään ponnistus ei mene hukkaan, niin esim. harras toivo ylellisestä elämästä toteutuu aikanaan. Mutta ylellinen elämä johtaa aikanaan myös katumukseen, toivomukseen päästä ylellisyyden taakasta. Uudessa jälleensyntymässä toiveet toteutuvat. Ihminen saa vuoroin kokemusta sekä rikkaudesta että köyhyydestä, jotta hän näkisi kummankin harhanomaisuuden. Sekä rikkaus että köyhyys tulevat aikanaan mauttomiksi, sillä "rikas pelkää köyhtyvänsä ja köyhä pelkää kuolevansa nälkään". Viisaasti tekee se, joka antautuu henkiseen työhön – voimiensa mukaan – ja alistaa myös varallisuuttaan Mestareitten ihmisyyssanomien palvelukseen. Silloin hän vähitellen vapautuu sekä rikkauden himosta että köyhyyden pelosta. Pekka Ervast opettaa, että köyhyyden pelko on pahempi kuin rikkauden himo.

11

Kysymys: Mitä tarkoittaa tai symbolisoi tohtori Kotkan poika Ilmari Pekka Ervastian "Suuri seikkailu" -kirjassa?

Vastaus: Suuri seikkailu on kirjoitettu romaanin muotoon nähtävästi siitä syystä, että kirjassa on opittavaa eriasteisille ihmisille. Suuren seikkailun voi lukea tavallisena matkakertomuksena, mutta siihen sisältyy arvokkaampiakin seikkoja. Onhan kirja omistettu uskonpuhdistuksen asialle ja uskonpuh-

distus on sekä sisäistä että ulkonaista. Kotka odottaa Ilmarista uuden ajan Lutheria, siis uskonpuhdistuksen toimeenpanijaa. Jokainen ihminen voi olla tässä merkityksessä Ilmari, jos hän Kotkan tavalla etsii viisautta ja Ingridin tavalla rakastaa uskonpuhdistuksen asiaa, ja sitten ryhtyy työhön uskonpuhdistuksen puolesta. Hän edustaa Ilmaria ainakin siinä määrin, kun hän puhdistaa omaa uskoa.

Suuri seikkailu viittaa kuitenkin suureen uskonpuhdistukseen, joka alkaa Pohjolasta, Suomesta. Tässä merkityksessä joku ihminen joutuu tekemään perustavaa laatua olevaa uskonpuhdistustyötä aivan käytännöllisessä merkityksessä. Pekka Ervast totesi, että sellainen uskonpuhdistustyö on jo alkanut. Siis myös perustavaa laatua suorittanut uskonpuhdistustyöntekijäkin on jo esiintynyt. Näemmekö sellaista ihmistä Suomessa? J. R. Hannula oli sellainen työntekijä. Siitä on todisteena hänen elämäntyönsä, kirjansa ja kirjoituksensa.

12

Kysymys: Mitä on oikeaoppisuus?

Vastaus: Oikeaoppisuus on paljon viljelty sana, varsinkin sitä käytetään uskonnon yhteydessä. Mikä käsite tahansa on "oikea", kun siihen "uskotaan" eli sitä pidetään totena. Toinen asia on, onko "oikea oppi" tosi, ovatko esim. kristilliset dogmit "vedenpitäviä". Kirkolliset dogmit syntyivät gnostikoita

vastaan taisteltaessa. Kirkko muokkasi "oikean" opin, voidakseen sillä nujertaa jonkin gnostikkojen opetuksen. Mm. gnostikkojen opetus jälleensyntymisestä ei ollut tarkoitettu pakolla uskottavaksi opin-kappaleeksi, vaan totuutta etsivän mielen valoksi. Kirkko keksi sijaissovitusopin jälleensyntymisopin vastapainoksi ja pakotti siihen uskomaan. Sijaissovitusopista tehtiin "oikea" oppi ja jälleensyntymisoppi leimattin vääräksi ja kirottiin. Oikeaoppisuus on suvaitsemattomuuden hedelmä. Se todistaa vain tunnustajansa lyhytnäköisyyttä.

13

Kysymys: Viimeaikoina on painotettu sitä, että me kristosofit kuulumme teosofiseen liikkeeseen. H. P. Blavatsky on tullut erikoisen huomion kohteeksi. Pyydän lisävalaistusta.

Vastaus: Velvollisuutemme on pitää esillä tosiasioita, ettemme syöllistyisi historian väärennykseen. Me kristosofit kuulumme teosofiseen liikkeeseen. H. P. Blavatsky esitti teosofisen maailmankatsomuksen. Siihen sisältyy mm. opit jälleensyntymisestä, karman laista, Mestareista, kaikkeuden monimuotoisesta kehityksestä, Logoksesta, ihmisen jumalallisesta alkuperästä, ihmisten veljeydestä ja yhteydestämme Jumalassa. Tämän kaiken mekin olemme omaksuneet. Nuo opit antavat elämästä ja koko olemassaolosta oikean kuvan. Ne kaatavat materia-

lismin ja taikauskaiset opit ikuisesta kadotuksesta ja Golgatan veriuhrista. H. P. Blavatskyn sanoma paljastaa elämän sellaiseksi, kun se on. Hänen opetuksensa on järkevää. Totuus vapauttaa ja mekin tahdomme vapautua taikauskosta. Omaksumme teosofiset opit ja siksi kuulumme – oppiemme puolesta – teosofiseen liikkeeseen. Historiallisesti kuulumme teosofiseen liikkeeseen siten, että Pekka Ervast aloitti teosofisen liikkeen Suomessa suomenkielellä tämän vuosisadan alussa ja teki teosofista työtä kuolemaansa asti. J. R. Hannula oli Pekka Ervastin rinnalla ansioitunein teosofinen työntekijä Suomessa. J. R. H. kierteli ratkaisevasti vuodesta 1915 lähtien puhujamatkoilla ympäri Suomea myyden samalla valtavat määrät teosofisia kirjoja. Hänen teosofisten esitelmien luku nousee tuhansiin. Matkoillaan hän ”kävi melkein jokaisessa Suomen pappilassa”, kuten itse mainitsi. (Hän oletti pappien ymmärtävän Jeesus Kristusta). Sekä Pekka Ervast että J. R. Hannula vetoavat yhä toistuvasti H. P. Blavatskyn esittämiin, ihmisten veljeyttä koskeviin oppeihin ja hänen neuvoonsa kristityille: jos tahdotte olla kristittyjä, niin seuratkaa Vuorisaarnaa. Yritämme viedä ihmisten ulottuville Pekka Ervastin ja J. R. Hannulan opetuksia ja siksi kuulumme teosofiseen liikkeeseen.

Näistä opetuksista selviää, että jos tyydymme vain puhdistamaan ajatuksiamme, niin jätämme mahdollisuutemme käyttämättä. Ihmisen ongelma on syvä. Ajatusmaailman avartuminen on tarpeel-

lista ja välttämätöntä, mutta se yksin ei ratkaise tätä ongelmaa. Ihminen on syntynyt sitä varten, että hän löytäisi Jumalan oman henkensä taivaista. Ihmisen tulee astua ihmisyyteen johtavalle henkisen itsekasvatuksen tielle. Sen tien ovat viitoittaneet uskontojen ensimmäiset julistajat. Jeesus Kristuksen Vuorisaarna on meitä länsimaalaisia lähinnä. Pekka Ervast käänsi Vuorisaarnan uudelleen ja varusti sen selityksin. Vuorisaarna on nyt uudelleen kirjoitettuna käytettävissämme. – Vuorisaarnan tie on elämän käytäntöä. Se johtaa Jumalan eli Kristuksen löytämiseen. Mutta ihmisen tie ei pysähdy Kristuksen löytämiseen. Siitä vasta alkaa varsinainen ihmiseksi kasvamisen, joka johtaa kuoleman voittamiseen uudessa merkityksessä. Tämä syvennetty, käytäntöön asti ulottuva henkinen elämä sisältyy kristosofiseen työkenttään.

14

Kysymys: Kristosofisten opiskelutilaisuuksien alussa on tapana mietiskellä. Minkälainen pitäisi olla mietiskelijän sisäinen asenne?

Vastaus: Ihmismieli heittelehtii helposti myötätunnon ja vastenmielisyyden laineilla. Ne, jotka muistavat koettujen sotien vaikutukset, tietävät kokemuksesta: kun sanomalehdissä ja radiossa tiedotettiin, että toinen sotiva osapuoli oli pudottanut niin ja niin monta lentokonetta, vallannut sen ja sen

aseman, murhannut niin ja niin paljon ihmisiä, niin lukija tai kuuntelija asennoitui mielikuvituksessaan jommankumman osapuolen puolelle toista osapuolta vastaan. Tästä näemme, ettei sota ollut vain sota-joukkojen taistelua, vaan maailman kansat, järkevät ihmiset, kristityt ja pakanat, sotivat mukana ajatuksin ja tuntein. Mikä valtava ajatusten ja tunteitten ryöppy olikaan liikkeellä. Sama ilmiö, joskin ehkä vähemmän vaarallisena, esiintyy, kun maailman kansat omaa kunniaansa korostaessaan kamppailevat nykyaikaisilla urheiluareenoilla. Urheilukin on muuttunut kansojen keskeiseksi, ajatuksin ja tuntein käydyksi sodaksi. Tästä ymmärrämme, miten uskalletua on henkisissä liikkeissä mietiskellä esim. toivoen, että joku kansa tuntisi rauhantahtoa, sillä jokainen mietiskelijä asennoituu tuohon kansaan nähden oman sympatiansa tai antipatiansa mukaisesti. Jo se seikka, että tuollainen mietiskelyaihe otetaan, uskotaan ko. kansan syyllistyvän rauhan rikkomiseen. Käsityksemme ja uskomme sekä vieraista kansoista että omasta kansastamme on vielä suurimmaksi osaksi joukkosuggestion tuotetta.

Pekka Ervast käytti usein sanan "mietiskely" asemesta sanaa "mietiskelyrukous". Sana mietiskelyrukous antaa mietiskelystä oikeamman käsityksen. Mietiskelyssä ei ole kysymys "kylmän" ajatuskuvan luomisesta, vaan mietiskely on samalla rukousta. Se on kääntymistä Isän puoleen, jotta Mestareitten viisaus valaisisi käsillä olevaa työtä. Henkisellä työllä

on arvoa vain, mikäli se osaa ilmentää Kristusviisautta.

15

Kysymys: Jos henkilö, joka omaksuu teosofisen, kristosofisen elämänymmärryksen, kuuluu valtiokirkkoon tai muuhun uskonnolliseen yhdyskuntaan, niin vaikuttaako se seikka hänen kuolemanjälkeiseen elämäänsä?

Vastaus: Kuolemanjälkeinen elämä on tavallaan toisinto näkyväisestä elämästä. Kun ihminen eläessään "uskoo" täysin vastakkaisiin käsityksiin, kun hän toisella korvallaan kuuntelee oppia ikuisesta kadotuksesta ja toisella korvallaan kuuntelee jälleensyntymisoppia, "uskoen" niihin kumpaankin, niin hänen kuolemanjälkeinenkin elämänsä on kahtiajaettua, epäselvyyden sumentamaa. Ei kirkko tai muu uskonnollinen yhdyskunta kykene järjestämään kenenkään kuolemanjälkeistä tilaa, mutta se voi suggeroida jonkin virheellisen "uskon", joka vangitsee vainajaa; esim. uskon ikuiseen kadotukseen.

Kirkkoon tai muihin yhdistyksiin kuuluminen koskee tätä näkyväistä maailmaa. Se asettaa niihin osallistuvan yhteisvastuuseen kirkon tai yhtymän suorittamiin pyrkimyksiin ja tekoihin.

Kysymys: Ihmisten liikkeellepanevana voimana vaikuttaa vielä suurimmaksi osaksi luonnon suuri himo. Mutta ihminen on myös ihmisen eli järjen poika. Miten näiden kahden voiman kentästä, jossa vielä vallitsee kaaos, olisi luotava kosmos?

Vastaus: Himo on kieltämättä ihmisten liikkeelle-paneva voima. Himo on monimuotoinen. Siihen sisältyy ahneus, sukupuoliisuus ja kaikenlainen nautinnollisuus, murhanhimo, kunnian- ja vallanhimo jne. Himon perusominaisuus on himoitseminen, omistamisen halu: himo kannustaa haalimaan joko aineellisia tai sielullisia arvoja. Kun katselemme ihmistä läpikotaisin niin teemme sen, ehkä ällistyttävän havainnon, että jokin himon muoto ajaa ihmisen toimintaan. Tästä ymmärrämme, että himo on ollut ja suureksi osaksi on vieläkin suuri kasvattava voima. Ihminen on luonnostaan laiska. Kenties ei olisi tapahtunut mitään edistystä, ellei himo olisi ajanut ihmisiä liikkeelle. Himo voi olla niinkin hieno, että se on kuin enkelin kaapuun puettu. Esim. kunnian pyyde ei aina pyydä mitään aineellista. Se pyytää vain sitä sielullista hyvänolon tunnetta, mikä seuraa toisten ihmisten taholta tulevana korostuksena. Ei voida kieltää himon toimintaan kannustavaa voimaa.

Himo kasvaa sitä tyydytettäessä ja se saattaa paisua niin suureksi, että järki nousee vastarintaan.

Alkaa taistelu himon ja järjen välillä. Sielussa valitsee kaaos. Ihminen ymmärtää että hukka perii, jos järki on himon kahleissa. Tilanteen pitäisi olla päinvastainen. Vanhan liiton aikana ei ollut muuta tietä kuin se, että ihminen rusensi himon järkensä voimalla ja nousi ylpeänä himojensa yläpuolelle. Uudessa liitossa julistettiin pahanvastustamattomuus. Se lopettaa sisäisenkin taistelun. Ihminen lakkaa tuijottamasta himoihinsa, joita hän pitää heikkouksina, ja suuntaa järkensä ja sielunsa voimat Mestarin opetuksien käytännölliseen toteuttamiseen. Tällöin himojen suunta alkaa muuttua. Ne jäävät vähemmälle ravinnolle ja alkavat kuihtua. Ne aivan kuin kesyyntyvät, kuten petoeläimet, joista tulee työjuhtia. Himojen suunnanmuutos voi alussa saada sellaisenkin muodon, että henkisestä työstä pitäisi saada joko aineellista tai sielullista hyvitystä. Tällöin himon voima ei ole tullut nujerretuksi, vaan sen petomaisuus on kesytetty työjuhdaiksi. Himo palvelee täten henkistä työtä. Se on välivaihe, sillä ihminen huomaa aikanaan elämän kovassa koulussa, että motiivien tulee puhdistua, että ihmisen tulee palvella Mestaria ilman ehtoja.

17

Kysymys: Mitä tarkoittaa seuraava Pekka Ervas-tin lause: "Jeesus Kristuksen tulo tänne merkitsi, että hän tuli lähelle kaikkia uskontoja ja kaikkia sivistyksiä, mutta edellytysten oppia tuntemaan tuota

Kristusta, joka on kaikkien vanhojen uskontojen takana, täytyy olla suuret, ennenkuin Kristus on meissä kirkastunut.”

Vastaus: Lause tarkoittaa tietenkin, että kosminen Kristus on kaikkien uskontojen takana. Kristus on Isän ihannekuva täydellisestä ihmisestä. Ja jokainen uskonto eli oikeammin jokaisen uskonnon ensimmäinen julistaja on opetuksissaan ilmentänyt Isän ihannekuvaa niin hyvin kuin se on ollut mahdollista. Uskonnot ovat Valkoisen Veljeskunnan lähettiläittien aikaansaannoksia, joten kaikki uskonnot ovat vuodatuksia samasta lähteestä. Mutta ihmiskunta muuttuu eli kehittyy ja siksi ihmiset eivät kaikkina historian kausina ole samassa suhteessa Kristukseen. Tätä seikkaa kuvataan myös siten, että Kristus on aikojen kuluessa lähestynyt ihmiskuntaa. ”Taivasten valtakunta on lähestynyt” opetti Jeesus. Nyt elämme ajassa, jolloin Jumalan laki on ”kirjoitettu” ihmisten sydämiin; ihmisen ja Kristuksen suhde ei ole aina ollut tällainen. Ihmiskunta on historiansa kuluessa eri asteissa lähestynyt Kristusta. Ihmisen, joka tänään tahtoo lähestyä Jeesus Kristuksen kautta lähestynyttä Kristusta, on lyhyesti kerrattava mennyttä historiaa. Sellainen on okkultinen laki. Jeesus Kristusta ei ymmärrä, ellei tule hänen luokseen toisten uskontojen kautta. On syvennyttävä vanhojen uskontojen henkeen, ennenkuin kykenee lähestymään Jeesus Kristusta. Vanhoihin uskontoihin tutustumalla selviää, että ihmis-

kunta on aina ollut Kristuksen eli Valkoisen Veljeskunnan johdon alainen. Tämä seikka ei ole ensinkään selvillä kristityille ja siksi kristityt eivät ymmärrä Jeesus Kristuksen moraalia, Vuorisaarnaa. Lause: Pyhä Henki johdattaa Pojan luo, pitää paikkansa, sillä vanhat uskonnot olivat tavallaan Pyhän Hengen inspiration tuotetta. Niin ikään sanonta: Poika johdattaa Isän luo, pitää paikkansa. Alkanut uusi uskonto, Isän uskonto, edellyttää Pojan uskontoon syventymistä, sillä Vuorisaarna on Isän uskonnon moraali.

18

Kysymys: Gautama Buddhan sanotaan olleen ensimmäinen ihminen tästä ihmiskunnasta, joka saavutti erittäin korkean vihkimyksen. Kuitenkin sanonta: Buddha ei voittanut kuolemaa, Jeesus Kristus voitti, tuntuu kumoavan Buddhan saavutuksen. Miten nämä seikat on yhdistettävissä?

Vastaus: Ihmisen suhde kuolemaan on asteittainen. Kun synnynnäisen mediumistisen taipumuksen omaava tietäjä saattaa itsensä hurmoksiin esim. rummun päristyksellä ja tanssilla ja siten poistuu ruumiistaan, kulkee eetteriruumiissaan näkymättömänä ja hakee kadonnutta esinettä, niin hän tietää olevansa kuolematon. Onhan hän poistunut näkyväisestä ruumiistaan. Hän tietää enemmän kuin ihmiset yleensä. Mutta kun hänen elämänsä aikanaan

päättyy, niin hänen persoonallisuutensa hajoaa kuolemanjälkeisessä elämässä.

Mysterioissa pyrittiin siihen, että kokelas, puhdistamalla sisäistä luontoaan, organisoi astraaliruumiinsa. Transsissa ollen hän kykeni tutkimaan mm. kuolemanjälkeistä elämää. Tämä oli myös eräs kuolemanvoittamisen aste ja muoto. – Gautama Buddhan sanotaan kieltäytyneen nirvaanasta auttaakseen nuorempia veljiään. Siten hän valmisti itselleen ns. nirmaanakaajan, ”nöyryyden verhon”. Mutta vasta Jeesus Kristus voitti kuoleman myös fyysisesti. Pekka Ervast selostaa erikoisesti Jeesus Kristuksen tapausta. Jeesus rakensi kirkastetun ruumiin, jossa fyysisen maailman voimat ovat voitettuina mukana. Se merkitsee mm. sitä, että Jeesus Kristus, joka nyt on maapallon korkeampana minänä, voi ajasta ja paikasta riippumatta esiintyä fyysisesti, milloin se on tarpeellista.

19

Kysymys: Kirjassaan ”Miten tulin teosofiksi?” J. R. Hannula kertoo mm. paastonneensa. Mitä hän yritti paastoamisella aikaansaada? Puhdistiko hän sillä ruumistaan?

Vastaus: J. R. Hannulan kertomusta ymmärrämme paremmin jos tutkimme hänen menettelyjään eletyn historian taustaa vasten. Teosofia tuli tunnetuksi Suomessa yleisemmin vasta tämän vuosi-

sadan puolella. Pekka Ervast kyllä sanoo, että teosofian aalto tuli Suomeen viime vuosisadan viimeisen vuosikymmenen lopulla, mutta perin vähän teosofiasta tiedettiin silloin julkisesti. Vasta kun Pekka Ervast julkaisi "Valoa kohti" -kirjansa, sai Suomen kansa kuulla sanan "teosofia". Mutta teosofian sisältö jäi perin hämäräksi. "Omatunto"-lehti alkoi ilmestyä v. 1905 lopulla ja se joutui J. R. Hannulan luettavaksi. J. R. H. oli tutkijasielu. Hän oli tutustunut vallitsevaan kristillisyyteen, joka väitti ratkaisseensa elämän ja kuoleman kysymykset, eikä hänen tutustumisensa ollut pinnallista. Hän sai ensimmäisen teosofisen sysäyksen "Omastatunnosta", mutta tutkijana ei hän "nielaissut" teosofiaa ilman mietiskelyä. Syventyminen vei aikansa. Hän teki rinnastuksia kristillisyyden ja teosofian välillä. Teosofisia kirjoja oli vähän ja nekin enimmäkseen käännöksiä. Niissä oli ikäänkuin pinnalla ajatus ihmisen "kehityksestä" ja siihen käytettävistä jooga- ym. menetelmistä. Teosofian syvin olemus tuli näkyviin vasta myöhemmin "Salaisen Opin", "Teosofian Avaimen" ja Pekka Ervastin opetusten vaikutuksesta. Tällaista taustaa vastaan ymmärrämme J. R. Hannulan paastoamisetkin. Hän uskoi niitten avulla valmistavansa itseään ja hän kertookin paaston yhteydessä tekemistään kokemuksista. Hänen tiensä oli sellainen. Me nykyajan ihmiset, joilla on tarjolla monipuolinen alan kirjallisuus, olemme aivan toisenlaisessa asemassa. Meille tuodaan teosofia aivan kuin tarjottimella, ilman omaa vaivaamme. Ymmärrämme pa-

remmin teosofian tienraivaajia, kun tutkimme heitä kulloinkin vallinneitten olosuhteitten valossa. Pekka Ervastia moitittiin aikanaan siitä, ettei hän puhunut kyllin selvästi ja julkisesti esim. Suomen tulevasta itsenäisyydestä. Moittijat eivät tienneet, että P. E. oli venäläisten santarmien jatkuvan valvonnan alaisena.

20

Kysymys: Damaskuskokemus on ratkaiseva taitekohta henkisellä tiellä. Olen ymmärtänyt, että tämä kokemus on mahdollinen vain, jos korkeampi minä on saavuttanut määrätyn kehitysasteen. Onko tavallisen ihmisen korkeampi minä sellaisessa kehitysasteessa? Sanotaan, että Kristus on nyt lähempänä kuin korkeampi minä. Onko sillä seikalla jotakin yhteyttä Damaskuskokemuksen kanssa?

Vastaus: Käsite "tavallinen ihminen" ymmärretään eri tavoin. Niinpä nykyaikaiset sielutieteilijät pitävät normaalina ihmistä, joka nurisematta tyytyy oleviin oloihin, syö ja nukkuu sekä jatkaa sukua. Jos joku poikkeaa tästä "normaalista" tilasta, niin häntä pidetään sielullisesti rikkiäisenä yksilönä. Usein yhdistetään nerollisuus ja mielenvikaisuus. Mutta viisas lause: puu tunnetaan hedelmästään, ratkaisee tämänkin pulman. Eräät tutkijat näkevät nyt vakavia sielullisen sairauden oireita väkivaltaisissa diktaattoreissa, sotapäälliköissä, joukkomur-

haajissa . . . Vaikka suursotien jälkeisissä ns. sotasyyllisten tuomioissa näkyikin voittajien kosto voitetuille, niin niissä pilkistää myös esiin ihmisten heräävä omatunto. Se kuiskaa: sodassa tapahtuva joukkomurha on tulos valtaanpyrkivien ja valtaa pitävien ihmisten sielullisista häiriöistä. Entä nerot? Suurimpia neroja ovat uskontojen alkujulistajat. Heidän aikaansaannoksensa näkyy siinä, että heidän jälkeensä on muodostunut suuria uskontoja, joiden miljoonat vakavat ja ihmisyyteen pyrkivät seuraajat näkevät uskonnonperustajan siveysopin ainutlaatuisuuden. Uskontojen myöhempi rappeutuminen ei ole alkujulistajan syy.

Edellä sanotusta käy ymmärrettäväksi, että ns. "tavallinen" ihminen tajuaa ainakin jonkun verran jumalyhteyden tarpeellisuutta. Seuraava aste on totuuden etsimiskaipuun herääminen, jumalyhteyteen pyrkiminen. Kun kaipuu huipistuu kyllin kiihkeäksi, kuolemanvakavuudeksi, niin silloin on Damaskuskokemus lähellä. Paavalin tapaus on hyvä esimerkki. Hän ei Sauluksena tuntenut Jeesus Kristusta eikä hänen opetuksiaan, mutta hän teki totta Mooseksen laista. Se johti hänet Damaskuskokemukseen.

21

Kysymys: Teosofia opettaa väkivaltaisen kuoleman uhreista, että he jäävät elämään eetteriruumiissaan siihen asti, kunnes heidän luonnollinen kuoleman aikansa tulee, ja että he tämän ajan kertaavat

niitä kuoleman kauhuja, joita he kokivat kuolinhetkellään. Kysyn: joutuivatko kristityt marttyyrit, Stefanus, elävältä poltetut "kerettiläiset" ym., jotka kokivat väkivaltaisen kuoleman, saman kohtalon alaisiksi?

Vastaus: On monenlaisia väkivaltaisen kuoleman uhreja. Sanotaan, että itsemurhaaja aiheuttaa itselleen sellaisen karman, että hän joutuu jossakin tulevassa jälleensyntymässään väkivaltaisen kuoleman uhriksi. Väkivaltainen kuolema voi siis olla myös karmallinen elämän päättyminen, ns. luonnollinen kuolema. Mutta itsemurha on ihmisen itsensä aiheuttama, joten itsemurhaaja katkaisee elämänsä kesken. Hänen eetteriruumiinsa on vielä eloisa ja jatkaa elämäänsä kiinteän ruumiin kuoltua. Vainaja joutuu joko kuolinhetkensä "oravanpyörään" kokemaan yhä uudestaan itsemurhansa, tai – jos hän on voimakas ihminen – hän kokee ääretöntä yksinäisyyttä. Kuolemakin on yksilöllistä. Tästä ymmärrämme, että sodassakin kuoleminen saattaa jollekin ihmiselle olla karmallinen kuolema. Mutta toisaalta, kun ajattelemme sodan hurmiossa esiintyvää tappamisen intoa, niin siinä näkyy itsetietoisesti tapahtuvaa tappamista ja itsensä tapattamista, siis itseaiheuttua itsemurhaa. Eräät selvänäkijät kertovat, että taistelevien joukkojen yläpuolella nähdään usein vainajien joukkojen sotanäyttämö, koska sodassa kuolleet eivät tajua kuolemaansa, vaan jatkavat järjestöntä taisteluaan.

Elämässä vaikuttaa myös kaitseminen, jota kristityt nimittävät armoksi. Kun äiti pelastaessaan lastaan hukumasta hukkuu itse, niin pelastamisyritys tapahtuu rakkaudesta. Tällöin elämä armahtaa äitiä ja hän saa nukkua autuaissa unelmissaan, kunnes herää taivasmaailmassa. Stefanus eli Kristuksessa ja sai kuolinnäyssään kokea uuden liiton myste- rion. Samoin tapahtui useille marttyyreille. Heidän koh- talonsa on poikkeus yleisestä säännöstä.

22

Kysymys: Mitä tarkoittaa Pekka Ervast nimittäes- sään Paavalia minäolennoksi?

Vastaus: V. 1934 helluntaina pitämässään esitel- mässä "Teosofinen liike ja apostoli Paavali" Pekka Ervast sanoo: "Paavali astui syvällisten kokemus- tensa jälkeen Mestari-ihmisten joukkoon, niiden, jotka tekevät työtä ihmiskunnan hyväksi. Hän ei tullut samalla tavalla kuolemattomaksi kuin Jeesus Kristus. Hän on syntynyt uudelleen, hänellä on uusi ruumis, mutta hän on kuitenkin sama Paavali. Hän on yhtä innostunut Jeesuksen sanomasta kuin en- nenkin". Pekka Ervast puhuu toisissa yhteyksissä Jeesus Kristuksesta, että hän rakensi itselleen ns. kirkastusruumiin, ja että Jeesuksen aura täyttää koko maapallon. Paavalista hän puhui kuten edellä sa- noimme, että Paavali ei tullut kuolemattomaksi sa- malla tavalla kuin Jeesus. Paavalista tuli Damaskuk-

sen tiellä Mestari-olento, joka luonnollisesti on minä-olento koska hän on syntynyt uudessa fyysisessä ruumiissa jatkamaan työtään. P. E. sanoo myös, että Paavali on yrittänyt monta kertaa puhdistaa kristinuskoa, hän on siis ollut jo monta kertaa ruumistuneena eli jälleensyntyneenä palestiinalaisen ajan jälkeen. Paavali saavutti persoonallisen kuolematonmuuden ja syntyi siis aina samana Paavalina ja oli jälleensyntyneenä myös silloin, kun P. E. piti edellä mainitun esitelmän, siis vuonna 1934. Jeesus Kristuksesta Pekka Ervast sanoo, ettei Jeesus synny uudelleen. Hän on kypsä hedelmä.

23

Kysymys: Miten ihminen löytäisi itsessään olevan hyvän?

Vastaus: Mestari sanoi, ettei kukaan muu ole hyvä kuin Jumala. Ja koska Jumala on meissä, niin itsessämme olevan hyvän löytäminen merkitsee Jumalan löytämistä. Meillä saattaa olla hyvästä kaikenlaisia omia näkemyksiämme niin kauan, kun jätämme Kristuksen laskuista pois. Siksi on muistettava, että on viisaita, jotka tietävät mitä todellinen hyvä on. Jeesus Kristus sanoo Vuorisaarnassa, että joka seuraa hänen käskyjään, siis Vuorisaarnan neuvoja, niin hän on kuin viisas rakentaja, joka rakentaa huoneensa kalliolle. On rohkeasti pyrittävä puhdistuksen tielle ja puhdistettava itseään pois vihasta,

epäpuhtaudesta, valheesta, väkivallasta... Silloin sielu tulee kuin tyhjäksi astiaksi, johon sisäinen Kristus voi ottaa asuntonsa. Hänessä on todellinen hyvä. Jos ihminen rakentaa itselleen mieleisensä kuvan hyvästä – ja miksei hän saisi rakentaa, sillä kokemuksesta viisastuu – niin hänen ”hyvänsä” näyttäytyy aikanaan Kalevalan kultaiseksi neidoksi. Se oli kaunis katsella mutta kova ja kylmä. Kultainen neito kuvaa persoonallista täydellisyyttä, joka ei ole rakennettu Kristus-hengen mukaiseksi. Ken pyrkii persoonalliseen täydellisyyteen puhtaus- ja täydellisyysihanteineen, niin hän on kuin lumihuipuisille vuorille suuntautuva matkaaja: kylmä ja tuomitseva.

24

Kysymys: Onko revontulilla jotakin okkultista merkitystä?

Vastaus: Revontulten merkitys ja tarkoitus käy ymmärrettäväksi, kun ymmärrämme Aurinko-systeemiä. Aurinko ei ole vain näkyvä taivaankappale, vaan Aurinko käsittää näkymättömine periaatteineen koko aurinkokunnan. Auringon eetterinen, astraalinen jne. aura ulottuu aurinkokunnan ulkoisille rajoille asti. Siksi astrologit kuvaavatkin Aurinkoa ympyrällä, jonka keskuksessa on piste, näkyvä Aurinko. Näkyvä Aurinko on aurinkokunnan sydän, joka ”pumppaa” elämänvoimaa koko aurinkokun-

taan, planeettoihin. Aurinkosydän sykähtää yhden-toista vuoden jaksoissa, mistä johtuu mm. auringon-pilkkujen säännöllinen muuttelu. Auringon lähettämä "veri", elämänvoima, saapuu planeettoihin mm. valon, lämmön ja sähköisten voimien muodossa. Se pitää maapallonkin luonnon ja luomakunnat elävänä. Elämää elähdyttäessään se saastuu "äidin hengityksistä", kuten salainen viisaus asian esittää. Ihmiskunnan tuska ja epätoivo on se saaste. Maapallo purkaa navoistaan käytetyn elämänvoiman takaisin Aurinkoon, puhdistuen sitä ensin omassa laboratoriossaan Maan ulkopuolella. Sen prosessin näkyvänä ilmiönä ovat revontulet.

25

Kysymys: Miksi ei kukaan rakkaistamme, jotka ovat siirtyneet kuoleman kautta rajan taakse, tule kertomaan millaista heillä siellä on? Voimmeko saada heiltä neuvoja elämämme vaikeuksissa? Auttaako rukouksemme pois siirtyneitä?

Vastaus: On vainajia ja vainajia. Väkivaltaisen kuoleman uhrit ovat aikansa eetterimaailmassa ja he toisinaan pyrkivät esiintymään spiritistisissä istunnoissa. Näin kertoo H. P. Blavatsky, jonka mediumistisuus oli treenauksen avulla muuttunut maagisuudeksi. Mutta sellaiset vainajat ovat tässä fyysisessä maailmassa. Ei heistä ole tullut kaikkietäviä enkeleitä. Useimmat heistä ovat mielikuvituksensa

vankeja. Kiirastulessa olevat vainajat purkautuvat omista heikkouksistaan ja ovat kokonaan syventyneet itseensä. Taivastilassa olevat vainajat eivät voi ilmestyä. Spritistisissä istunnoissa esiintyy useimmiten myös kiirastulesta poistuneitten vainajien jätteet, haamut ja liekkiöt, jotka eivät ole itsetajuisia, vaan toimivat ilmestyessään automaatin tavoin. Toisinaan tapahtuu, että kuoleva kuolinhetkellään ilmestyy ja silloin on kysymyksessä itsetajuinen olento. Todellinen vainajan ilmestyminen on näin ollen harvinainen tapaus, mutta sellaisia on todistettavasti tapahtunut. Siksi Jeesus sanoi: vaeltakaa niin kauan kuin teissä valo on. Meidän elävien on mentävä ”kuolleitten” luokse, mutta se vaatii henkisellä tiellä kulkemista. Sitä joka pyrkii väärillä keinoilla kuoleman valtakuntaan, Jeesus nimittää varkaaksi ja rosvoksi. Rakastavat ajatukset auttavat vainajaa.

26

Kysymys: Vanhan Testamentin Jumala uhkaa kostaa isäin pahat teot kolmanteen ja neljänteen polveen. Miten tällainen uhkaus on ymmärrettävä?

Vastaus: Sellainen käsitys johtuu luonnonlakien personoimisesta. Jeesus Kristus sanoo syyn ja seurauksen lain selvemmin: mitä kylvätte, sitä myös niitätte. Hän ei puhu Jumalan vihasta, vaan viittaa sanoillaan kaikkialla toimivaan luonnon lakiin, syy-suhteen ketjuun. Kun lain tilalle asetettiin Jumala,

niin syitten seuraukset uskottiin Jumalan vihaksi, vaikka Jumala on puolueeton rakkaus.

Teosofia opettaa, että syntyessämme maailmaan saamme jälleensyntymisiemme kuluessa kerääntyneestä karmastamme sellaisen määrän maksettavaksemme, mikä siinä ruumistuksessamme on mahdollista maksaa. Muu osa karmastamme jää maksettavaksemme tulevilla jälleensyntymisissämme. Siis kuvannollisesti sanottuna ”kolmannessa ja neljännessä polvessa” eli tulevaisuudessa.

27

Kysymys: Teosofia kertoo, että petoeläinten synty johtuu ihmisten sukupuolisesta sekaantumisesta eläinkuntaan. Mitä tällä tarkoitetaan?

Vastaus: Sillä tarkoitetaan ihmiskunnan erästä varhaista kehityskautta, jota Vanha Testamentti nimittää syntiinlankeemiseksi. Se oli historiallisesti pitkä ja nykyihmiselle vaikeasti käsitettävä aikakausi. Ihmisen r u u m i i l l i n e n kehitys oli saavuttanut sellaisen vaiheen, että ihminen oli saanut ”nahka-vaatteet” eli tiivistynyt eetterisestä tilasta kemiallisfyysiseen tilaan ja oli kaksisukuinen. Ei ollut vielä miehiä eikä naisia. Oli vain ”ihmisiä” joilla ei ollut järkeä. Eläinkunnan kehitys tapahtui toista rataa. Luonto yritti luoda eläinmuotoja, joita se hylkäsi toisensa jälkeen. Tällöin muodostui myös kahteen sukupuoleen jakautuneita eläimiä, ja uusia eläinmuo-

toja syntyi, kuten Salainen Oppi kertoo, ”ihmisten jätteistä”. Se oli vaiherikas kehityskausi, jota kesti vuosimiljoonia. Kaksisukuinen ihminen oli kooltaan jättiläinen. Vanhassa Testamentissa on kaikuja näistä kehitysvaiheista kun sanotaan, että maan päällä asui silloin jättiläisiä ja jumalan pojat naivat ihmisten tytärtä. Nuo jumalan pojat olivat edellisten luomispäivien ihmissieluja, joitten tuli syntyä maan päälle noihin älyttömiin ihmismuotoihin. Sanotaan, että kolmasosa noista ihmissieluista kieltäytyi syntymästä, joten osa älyttömistä ”ihmisistä” jäi ilman älyä. Tuo älytön joukko sekaantui vähitellen eläinten kanssa – sekaantuminen oli silloisen kehitysvaiheen aikana mahdollista – ja näitten jälkeläisiin tuli ihmisten pahuutta. Muodostui petoja. Siitä seurasi myös ihmisten jakaantuminen kahteen sukupuoleen, sillä ihmiset, nekin, joilla oli alkeellinen, heikosti lepattava äly, alkoivat matkia eläimiä. Eläin- ja ihmiskunta tulivat täten sidotuksi toisiinsa karmallisoin sitein, joten ihmisten tehtävänä on nostaa eläinkuntaa. Nostaminen tapahtuu siten, että ihmiset jalostavat oman sielullisen eläimensä, petomaisuudesta lauhkeaksi työjuhdaaksi. Se tapahtuu henkisen itsekasvatuksen avulla.

28

Kysymys: Kirjassaan ”Kalevalan Avain” Pekka Ervast selittää ihmisen kolmea tajunnan tilaa: päivä-tajuntaa, unitajuntaa ja sisätajuntaa. Miksi on vai-

keinta muuttaa sisätajuntaa, vaikka se on lähinnä fyysistä ruumista? Mitä tarkoitetaan "ruumiin luonastamisella"?

Vastaus: Besantilais-leadbeaterilainen teosofinen kirjallisuus antaa lukijalle sellaisen kuvan ihmisen rakenteesta, että fyysinen ruumis on harhanomaisin ihmisen periaatteista. Todellisempi on astraaliprinsiippi ja vielä todellisempi ajatusprinsiippi. Tällainen kuva on saatu selvänäköisten tutkimusten perusteella. H. P. Blavatsky käytti ihmisen käyttövälineistä "prinsiippi"-nimitystä, koska nuo käyttövälineet eivät ole vielä täysin organisoituneita, vaan käyttövälineitten periaatteita. Fyysinen ruumis on kuitenkin täydellisimmin organisoitu. Tunne- ja ajatusprinsiippimme ovat vielä hataria, minkä voimme todeta siitä, että tunteittemme ja ajatustemme hallinta on kyseenalaista. Fyysinen ruumis on parhaiten hallittavanamme. Se tottelee päivätajuntamme käskyjä. Mutta fyysisellä ruumiilla on oma tajuntansa, joka ei ole päivätajunnan hallittavissa. Ruumis hengittää, sulattaa ruokaa, veri kiertää raviten jokaista solua jne. Päivätajunta ei hallitse sen toimintoja. Ruumiin tajunta on todellisuudessa kauimpana päivätajuntaa. Lähinnä päivätajuntaa on ajatusprinsiippi, vaikka emme sitä vielä hallitsekaan. Todellisempi kuva periaatteistamme on päinvastainen kuin alussa mainitsemamme selvänäköisiin tutkimuksiin perustuva kuva. Siksi itsekasvatus ja muu okkultinen treenaus tapahtuukin ajatuksista alkaen siten, että ajatusten hallitseminen on ensimmäinen askel. Aja-

tusten avulla hallitaan tunneluonto ja myös fyysisen ruumiin teot.

Ruumiin lunastus, josta apostoli puhuu, tarkoittaa lopullisesti kirkastusruumiin, aurinkoruumiin eli Sampo-ruumiin rakentamista, ruumiin, joka on kuolematon. P. E. sanoo, että Jeesus Kristus valmisti sen itselleen. Sellaisen ruumiin rakentaminen on pitkän henkisen kasvun tulos. Mutta koska teot ovat päivätaajunnan hallittavissa, niin ruumiimme lunastuksenkin voimme alkaa – ja se on aloitettavakin – tekojen hallitsemisesta. Ei pidä käskää ruumistaan tappamaan toista ihmistä. On kieltäydyttävä väkivallasta, sillä teoillaan ihminen tekee väkivaltaa. Siksi aseettomuus on ensimmäinen askel kristinuskoon, veljeyden, rakkauden käytännöllistämiseen.

29

Kysymys: Meidän olisi siirryttävä vertauskuvista todellisuuteen. Uskonnossa käytetään mm. syömistä ja juomista vertauskuvana. Lisäksi puhutaan Kristuksen ruumiin ja veren nauttimisesta. Mikä näissä seikoissa on vertauskuvaa ja mikä todellisuutta?

Vastaus: Syöminen ja juominen ovat sekä vertauskuva että todellisuus riippuen siitä, miltä kulmalta asiaa katselee. Fyysisen elämän kannalta syöminen ja juominen ovat todellisuutta, koska ne pitävät ruumiimme elävänä ja työkykyisenä. Mutta ne ovat myös vertauskuvia siitä todellisuudesta, että meidän

elämämme ja olemassaolomme riippuu Kristuksesta, sillä, kuten evankelista Johannes sanoo, kaikki olevainen on olemassa Kristuksen kautta. Me ihmisetkin olemme Kristuksen ilmennyksiä, Jumalan temppeleitä, sillä Jumalan henki asuu meissä. Kun Jeesus Kristus puhui ruumiinsa syömisestä ja verensä juomisesta, niin silloin puhui Kristus, Isän ihannekuva ihmisestä. Kristillinen kirkko käsitti väärin. Se uskoo, että kysymyksessä on kaksituhatta vuotta sitten kuolleen Jeesuksen fyysinen ruumis. Kristus on kuten sanontakin kuuluu, Isän Poika, Isän henki. Koska koko luonto on Kristuksen ilmennystä, niin syödessämme ja juodessamme fyysistä ruokaa, nautimme Kristusta. Siksi fyysinen ruokaileminen on vertauskuva, ja jokainen aterioitsija voi tehdä siitä todellisuuden muistamalla syödessään ja juodessaan, että hän nauttii Kristusta. Näin muodostuu ateriasta sakramentti ja aterioitsija voi rakentaa, ei vain fyysistä ruumistaan aineellisesti, vaan myös sisäisiä prinssiippejään Kristuksen asunnoksi.

30

Kysymys: H. P. Blavatsky vetosi opetuksissaan aina Mestareihin: en puhu omiani, puhun Mestareitten opetuksia. Samoin sanoi Jeesus Natsarealainen: minä puhun sitä, mitä Isä kääsee minun puhua. He kumpainenkin vetosivat korkeampaan auktoriteettiin. Teosofisessa liikkeessä on mestarit unohdettu. Miksi?

Vastaus: H. P. Blavatsky selitti elämän olevan hierarkinen. Koska tajuntayksiköt ovat kehityksen tuotetta ja kehityksen alaisia, niin kaikki luonnonvaltakunnat ovat eri kehitysasteilla. On kivi-, kasvi-, eläin- ja ihmiskunta. Ihmiskunnan yläpuolella ovat enkelikunnat toistensa yläpuolella. Samoin ihmisetkin ovat eri kehitysasteissa, vaikka kaikkien ihmisten päämääränä on Mestarius. Tämän seikan pitäisi olla järkeenmenevä selviö, kun kehityksen laki hyväksytään. Mutta Mestarius voidaan käsittää eri tavoin. Materialisti, joka ei hyväksy eikä tunnustans. yliaistillista kehitystä, voi käsittää Mestarilla ainoastaan ja korkeintaan ihmistä, jolle joku maallinen instituutti on antanut diplomin, arvo- ja tunnusmerkin, kuten tieteisarvon tai kirkollisen viran ja siihen sisältyvän tunnuksen. Mutta H. P. Blavatsky tarkoitti Mestarilla ihmistä, joka on kehityksessään noussut ihmisen yläpuolelle. Hän ei ole sokkosilla elämän suhteen. Hän tietää olemassaolon tarkoituksen, luonnonlakien salaiset syyt, näkyväisen ja näkymättömän maailman totuudet... Mestari on sanalla sanoen auktoriteetti, totuuden tietäjä, elämän hierarkiassa ihmisen yläpuolella. Teosofinen liike aloitettiin Mestareitten toimesta. Mestarit – H. P. Blavatskyn ollessa heidän ”puhetorvena” – näyttivät, että ihmiset ovat kutsutut kasvaamaan ihmisyydessä, ja että sitä varten on olemassa henkisen itsekasvatuksen tie.

Teosofinen sanoma julistettiin avuksi ihmiskunnalle, sillä ihmiskuntaa uhkasi sen itsensä aiheut-

tama tuho. Nyt, lähes sata vuotta teosofisen liikkeen alkamisesta, näemme, etteivät Mestarit puhuneet turhaan. Mutta pääasia, se, miksi teosofinen sanoma julistettiin, jäi sokeudessa eläviltä ihmisiltä huomaamatta siksi, että ainakin länsimaisen sivistyksen kasvattamat teosofian harrastajat unelmoivat vain omasta kehityksestään. Lisäksi he keksivät keinotekoisen ihmisen päämäärän, psykismin vaaralliset harhapolut. Teosofit uskoivat olevansa Mestareita viisaampia ja tämä todistaa, etteivät he tajunneet sitä, että Mestarit ovat auktoriteetteja, tiedon Mestareita. Teosofit eivät olisi tietäneet teosofiasta mitään, elleivät Mestarit olisi julistaneet teosofista sanomaa. Sellainen tunnustus oli loukkaus itserakkaille teosofeille, ja siksi Mestarit oli työnnettävä syrjään. Saman ilmiön näemme kristikunnassa. Jeesus Kristus työnnettiin syrjään, sillä hänen Vuorisaarnansa henki soti itsekkyyttä vastaan. Niinpä kristikunta kirkkoineen onkin rakentanut juoksevalle hiekalle, eikä Mestareitten auttava käsi ole kyennyt auttamaan ihmiskuntaa uhkaavalta kaaokselta. Ja kuitenkin H. P. Blavatsky toivoi saavansa vain kourallisen uskollisia ja itsensäuhraavia ihmisiä työtovereikseen.

31

Kysymys: Jos puheenvuoro ryhmäopiskelussa aiheuttaa epäsovua, niin onko paras vaieta ja syventyä vain itseensä?

Vastaus: Ryhmäopiskelussa syvennyttään yhteisesti hyväksyttyyn kirjaan. Julkinen kirja on julkisen arvostelun alainen, mutta julkinen arvostelu tapahtuu tavallisesti sanoma- ja aikakauslehdessä. Opiskelun tarkoituksena sen sijaan on syventyä kirjan sisältöön, ei arvostelemalla kirjan heikkouksia, lauserakennetta eikä siistiä tai epäsiistiä ulkoasua, vaan tunkeutua kirjan esittämään asiaan. Jokainen ymmärtää kirjan sisältöä oman ymmärryksensä valossa, esittää näkemyksensä ja yrittää vuorostaan kuunnella, miten toiset ymmärtävät. Täten yhteistyössä voi selvittää paljonkin viisaita ja käytäntöön sovellettavia neuvoja ja opastuksia. Totuus ei paljastu väittelyllä eikä toisia nujertamalla, se paljastuu vain asioihin syventymällä. On hyvä pitää mielessä, että olemme kaikki elämäntiellä totuutta hapuilevia veljiä, etsijöitä; yritämme syventyä totuuden tietäjien opetuksiin.

32

Kysymys: Onko kristosofiseen elämännäkemykseen tutustunut ja sen näkemyksen omaksunut vainaja toisenlaisessa asemassa kuin esim. kirkon kasvatti?

Vastaus: Vainajan kuolemanjälkeinen tila riippuu luonnollisesti hänen siveellisestä tasostaan ja älyperäisestä "uskostaan" eli selvemmin sanoen hänen

vakaumuksestaan. Eihän ihminen muutu kuoltuaan enkeliksi, hän on kuoltuaan samanlainen kuin eläissäänkin. Jos on omaksunut ns. kristillisen kasvatuksen luoman uskon taivaaseen ja helvettiin, niin onhan hän kerrassaan ymmällä esim. katsellessaan omia hautajaisiaan. Hänen tilansa on helvetiksi aivan käsittämätön ja taivaan ilosta ei näy jälkeäkään. Vasta vähitellen hänelle selviää oma kuolemansa. Joutuessaan kiirastuleen hän kuvittelee tilaansa i k u i s e k s i helvetiksi, ja sehän on kaamea kuvitelma. Kun ihminen tutustuu ja vakaumuksellisesti omaksuu kristosofisen elämänymmärryksen, niin hän tajuaa tilansa heti kuoltuaan. Hän ymmärtää myös kiirastulen ohimeneväksi ja välttämättömäksi. Siveellinen tila on asia erikseen, hyvä ihminen on hyvä kuoltuaankin. Ateisti voi olla ihmisenä monin verroin siveellisesti parempi kuin useat ns. "uskovaisista". Kenties hän on hyljännyt "oikean pelastavan uskon" ja väkivalta-jumalan niitten järjenvastaisuuden takia ja yrittää toteuttaa käytännössä sitä, minkä hän parhaimmaksi ymmärtää.

33

Kysymys: Järkeni sanoo, ettei ole muuta kuin yksi Jumala. Näin uskovat tietääkseni myös juutalaiset; he nimittävät Jumalaa Jehovaksi. Tietääkseni myös kristityt uskovat Jehovan Jumalaksi, mutta Jeesus nimitti Jumalaa Isäksi. Jeesuksen Isän ("Minä ja Isä olemme yhtä") rakkausoppi on kuitenkin sel-

västi ristiriidassa Jehovan väkivaltaopin kanssa. Miten näitä asioita olisi ymmärrettävä?

Vastaus: Epäselvyys aiheutuu ns. "historiallisen kehityksen" aiheuttamasta käsitteitten sekaannuksesta. Viidennen Mooseksen kirjan 34: 5 sanotaan: "Ja Herran palvelija Mooses kuoli siellä Mooabin maassa, Herran sanan mukaan". Eihän Mooses voinut kirjoittaa omasta kuolemastaan. Yksin tämä lause todistaa, että Mooseksen kirjat ovat toisten eikä Mooseksen kirjoittamia. On todettu, että vain ensimmäisen Mooseksen kirjan alku ja kymmenen käskyä ovat Mooseksen kirjoittamia. Kaikki muu on kirjoitettu jälkeempinä. Täten on Mooseksen suuhun sovitettu opetuksia, jotka eivät ole kotoisin Mooseksesta: kaikki ne verilöylytkin, joihin Jahve eli Jehova muka kehoitti. Kristityt omaksuivat Jumalakseen sen Jehovan, josta Mooseksen kirjojen kertomukset puhuvat. Silti Mooseksen kirjoissa on paljon salattua viisautta. Niinpä toisen Mooseksen kirjan 3: 14 Jumalan nimenä on "Minä olen". Ei kukaan voi sanoa kuin itsestään "minä". Siksi Jumalan nimeä ei saanutkaan lausua ääneen. Sanottiin "Herra", Adonai, siis Jumala kuvattiin ulkopuoliseksi olennoiksi. Jos ken uskalsi sanoa Jumalan nimen "Minä olen", niin hän pilkkasi Jumalaa, sillä hän – sanoja – nimitti itseään Jumalaksi. Kun Jeesukselta kysyttiin: oletko sinä Kristus? ja hän myönsi olevansa, niin häntä syytettiin Jumalan pilkasta. Jumalan nimeen "Minä olen se, mikä minä

olen” sisältyy siis salaisuus: ihminen on sisäiseltä olemukseltaan Jumala. Täten näemme, että juutalaisilla oli Jumalasta syvempi käsitys, kuin mitä ulkoinen uskonto esitti. Jos tuo oikea ja syvällisempi jumalkäsitys olisi ollut yleisesti tunnustettu, niin sen nojalla olisi myös ymmärretty Jeesus Natsarealaisen Isää ja hänen yhteyttään Jeesukseen.

34

Kysymys: Oliko Jeesus Natsarealaisella niin valistuneita oppilaita, että hän saattoi puhua heille suoraan elämänymmärryksestään ja vaikkapa tulevasta kohtalostaan?

Vastaus: Evankeliumien kirjoituksista päätellen kenties Johannes ”jota Jeesus rakasti”, oli parhaiten perillä Mestaristaan ja hänen sanomastaan. Useat Jeesuksen oppilaista olivat todennäköisesti essealaisveljeskunnan jäseniä kuten Jeesus ja Johannes Kastajakin, mutta opetuslasten kirjeissä on kohtia, joista näkyy, että he olivat edelleen juutalaisen kansallisuushengen läpäisemiä. Juutalaiset odottivat Messiaan tuloa ja Messiaan uskottiin olevan maallinen mahtimies. Vaikka opetuslapset uskoivatkin Jeesuksen odotetuksi Messiaaksi, niin Jeesuksen opetus: minun valtakuntani ei ole tästä maailmasta, jäi heille hämäräksi. Heidän epätietoisuutensa aivan kuin keskittyi Juudakseen, joka todisti tuon epätietoisuuden käytännössä. Juudas asetti Mestarinsa ahtaalle, jotta

hän näyttäisi maallisen mahtinsa. Opetuslasten epätietoisuus on ymmärrettävää, sillä Jeesus sai opettaa heitä vain kolme vuotta. Sen jälkeen maailma tuhosi hänet. Asetelman rinnalle voimme asettaa Helena Blavatskyn sanoman ja julistuksen. Sitä on julistettu kirjallisuuden, aikakauslehtien ja puhutun sanan avulla jo lähes vuosisata ja näemme, että on toteutunut H. P. Blavatskyn sanat: teosofitkaan eivät tiedä, mitä teosofia on. Jeesuksen oppilaitten moittimiseen ei ole aihetta.

35

Kysymys: Pekka Ervastian fyysinen elämä päättyi v. 1934. Kuitenkin hän sanoi hieman aikaisemmin, että hän voisi vielä elää vaikkapa kaksikymmentä vuotta. J. R. Hannula sanoo, että Pekka Ervastian valtuudet loppuivat. Hän ei voinut enää jatkaa työtään. Mitä olisi tarvittu, jotta P. E. olisi saanut lisää valtuuksia? Kysyn tätä siksi, etteivät samat erehdykset toistuisi.

Vastaus: Sama erehdys ei voi toistua, sillä Pekka Ervastian maallinen elämä päättyi, eikä sitä seikkaa saa korjatuksi. Mutta menneistä tapahtumista saa sellaisen opetuksen, että olisi enemmän syvennyttävä Pekka Ervastian opetuksiin. J. R. Hannula puhuu, P. E:n omiin opetuksiin nojaten, että se uusi uskonto, josta P. E. puhui, on nyt julistettu ja julistaja oli Pekka Ervast itse. Tämä keskeinen seikka ymmär-

rettynä P. E:n eläessä olisi antanut hänelle valtuudet työnsä jatkamiseen. Kun sitä eivät ymmärtäneet ne ihmiset, jotka olivat Pekka Ervastia lähinnä hänen työtään tukemassa, niin valtuudet loppuivat. Pekka Ervast siirtyi näkymättömään maailmaan. Uusi uskonto olisi vielä tämänkin jälkeen päässyt kapalos- taan ilman kiertoteitä, jos J. R. Hannula olisi saanut tästä asiasta puhua noissa samoissa piireissä. Mutta ei sekään yritys onnistunut, sillä J. R. Hannulalle ei annettu tilaisuutta esittää tätä asiaa. Sekä Pekka Ervast että J. R. Hannula tulivat "heitetyiksi yli lai- dan". Tästä saamme sellaisen opetuksen, että mei- dän tulee nyt jälkeinpäin syventyä J. R. Hannulan opetusten valossa Pekka Ervastin elämäntyöhön. Uusi uskonto on todellisuus. Se on kirjallisena ope- tuksena Pekka Ervastin ja J. R. Hannulan kirjoissa ja kirjoituksissa, joten jokaisella on tilaisuus niihin syventyen todeta tapahtuneet tosiasiat ja ryhtyä työ- hön uuden uskonnon saattamiseksi ihmisten tietoi- suuteen.

36

Kysymys: Mitä henkilöä tai asiaa symbolisoi toh- tori Kotkan poika Ilmari Pekka Ervastin "Suuri seikkailu" -kirjassa, edellyttäen, että tohtori Kotka, matkustaja, symbolisoi Pekka Ervastia?

Vastaus: Pekka Ervast kirjoitti tuon kirjan romaa- nin muotoon ymmärtääkseni siksi, että se voitiin tar-

jota myös suurelle yleisölle. Kirjan voi lukea tavallisenä matkakertomuksena, mutta siihen on sisällytetty – kuten on ymmärrettävissäkin, onhan se tietäjän kirjoittama – ns. salattua viisautta. Sitä voidaan avata ehkä useammallakin avaimella. Kirja on kirjoitettu uskonpuhdistustyötä varten. Uskonpuhdistus ei ole vain madaltuneitten oppien puhdistamista, vaan todellinen uskonpuhdistus tapahtuu ihmisen sielussa. Jokainen puhdistaa oman ajatus- ja tunnemaailmansa. Psykologisesti avattuna Kotka edustaa ihmisen tahtoa, hänen vaimonsa Ingrid tunnetta ja heidän poikansa Ilmari älyä. Kalevalankin Ilmarinen edustaa älyä, mutta hän on samalla taitava takoja, joka tekee. Me elämme viidennessä rodussa, jossa teot pitää alistaa järjen ohjaksiin, jotta ei tehtäisi, kuten maailman kansat nykyään tekevät, älyttömiä tekoja, esim. järjettömiä sotavarukseluja. Suuren seikkailun Ilmaristakin odotetaan uskonpuhdistuksen toimeenpanijaa: ”hän on sen tekevä”. Vaimolleen kirjoittamassaan kirjeessä Kotka sanoo odottavansa Ilmarista uuden ajan Lutheria. Tässä on ojennusnuora jokaiselle: alista tekosi järjen ohjaksiin; seuraa myötätunnolla itsessäsi olevaa totuudenkaipuuta, joka Kotkan tavalla etsii Mestaria.

Mutta ”Suuri seikkailu” on varmaan avattavissa myös historiallisella avaimella. Siinä puhutaan tulevaisuudesta, mm. Pohjolan valkoisesta valtakunnasta, apostoli Paavalin kristinuskoa koskevasta uskonpuhdistustyöstä jne. Tällöin on kysymys varsinaisesti siitä uskonpuhdistajasta, joka suorittaa k ä y t ä n -

nöllisen uskonpuhdistustyön. Professori Batory sanoo: minähän en voi näkyä, mutta te, tohtori Kotka, saatte olla minun edustajani maailmassa. Tämä on salaperäistä puhetta, joka merkitsee käytännössä: Batory pysyy itse aivan kuin verhon takana, ja Kotka edustaa häntä; Kotka on se ihminen, joka "näky" maailman edessä, vaikka Batory onkin varsinainen uskonpuhdistaja. Batoryllä oli linna, varallisuutta ja henkistä työtä tekevä veljeskunta, mutta hän ei voinut esittää itseään maailman edessä. Hän ja hänen veljeskuntansa pitivät esillä Kotkaa, Kotkan henkisiä saavutuksia jne. Näin tapahtuu käytännöllinen, historiallinen, uskonpuhdistustyö. Kirjan loppuosa käsittelee tulevaisuutta kaikkine ihmeellisyyksineen. Kotka ajaa erämaan halki aivan kuin toiseen maailmaan, Batoryn linnaan, joka on erillään muusta maailmasta. Vaikka siis kirjan alkupuolella Ilmarista odotetaan varsinaista käytännöllistä uskonpuhdistustyön tekijää, niin kirjan loppupuolella uskonpuhdistaja onkin Batory. Ilmarista on tullut Batory, joka suorittaa uskonpuhdistustyötä siten, että hän pitää "näkyvillä" Kotkaa, esittää häntä maailmalle.

Kuka näin ollen on tuo Ilmari-Batory? Hänetkin esitetään. "Jeesus Kristus, kaikkien meidän Messiarimme, tahtoo, että uskonpuhdistus pannaan toimeen. Häntä surettaa kirkkojen materialismi, dogmien vääryys ja todellisen uskon puute. Hän on sanonut Paavalille: tee velvollisuutesi. Paavali on kirk-

kojen muodollinen luoja. Paavali on vastuussa kirkon toivottomasta tilasta. Paavali etsii vanhoja ystäviä. Ei ole aika vielä, että Paavali itse näkyväisenä ilmestyisi. Hänen ystävänsä voivat suorittaa valmistustyön.” Jne. Tässä on sanottu selvästi, että varsinaisen käytännöllisen uskonpuhdistustyön suorittaa entinen apostoli Paavali Jeesus Kristuksen käskystä. Paavali ei voi kuitenkaan vielä itse näkyväisenä ilmestyä. Hän ei voi sanoa itsestään: minä, Paavali, tässä suoritan uskonpuhdistustyötä. Työtä tehdesään hän tuo näkyviin Kotkan, hänen saavutuksensa ja viisautensa, opetuksensa. – ”Suuren seikkailun” loppuluvuissa annetaan eräitä avaimiakin, jotta tutkija ”pysyisi rattailla”. VI luvun mottona on: ”Uskottehan jälleensyntymiseen?”, ja VII luvun motto on: ”Olettehan kuullut puhuttavan Pohjolan valkoisesta valtakunnasta”. Näin viitataan sekä jälleensyntymisen lakiin että tulevaisuuden näkymiin.

”Suuri seikkailu” on Pekka Ervastian joutsenlaulu ja siihen liittyy elimellisesti myös hänen viimeinen esitelmänsä ”Teosofinen liike ja apostoli Paavali”. Esitelmässään hän toteaa, että apostoli Paavali on syntynyt uudelleen, että hänellä on (v. 1934) uusi ruumis. Kuitenkin hän on sama Paavali, joka suurien henkisten kokemusten kautta nousi Mestari-ihmisten joukkoon. Hän sanoi lisäksi, että Paavali on mukana tässä työssä, jota me olemme tekemässä. Voiko selvemmin sanoa? Jospa nykyisilläkin kristityillä olisi tietoa jälleensyntymisestä, kuten oli alku-

kristityillä, niin he osaisivat olla iloisia Paavalin työstä.

37

Kysymys: Olisiko luottamuksessa toisiimme syventämisen varaa, jotta yhteistyömme olisi todella työtä tulevaisuutta varten? Tuntuu siltä, kuin Mes-tarin kädessä olisi liian vähän voimaa, koska Suomen kansa on niin eripurainen.

Vastaus: Pekka Ervast opetti, että Suomen kansa ja teosofinen liike Suomessa ovat kiinteässä vuorovaikutuksessa. Henkinen liike on kuin aallonmurtaja, jonka tehtävänä on hillitä kansan alkuvaistoja. Jos liike on eripurainen, niin se on heikko ja kykenemätön tehtäväänsä, mutta jos sen sisällä vallitsee sopusointu, niin kansakin osaa hillitä itseään. Kansamme elämässä näemme siitä esimerkkejä. Viime vuosisadan loppupuolella ja tämän vuosisadan alkupuolella alkoi teosofinen elämänymmärrys vaikuttaa Suomen kansan sieluun herättävästi. Teosofiassa oli uutuuden viehätystä ja teosofeissa innostavaa tutkimishalua. Pekka Ervast oli Suomen teosofisen liikkeen ydin, sielu ja henki, sillä hänen ansiostaan teosofia tuli suomalaisille tunnetuksi. Ei ollut "teosofisia puolueita", erilaisia näkökantoja teosofiasta. Silloin Suomen kansakin saavutti voittoja valtiollisissakin asioissa. P. E. painotti usein, että v. 1905 suurlakossa saavutettu voitto johtui henkisen liik-

keen yhtenäisyydestä ja sopuisuudesta. Mutta myöhemmin tapahtui Suomen teosofisessa liikkeessä jakautumista. Muodostui kaksi "puoluetta", kaksi jyrkästi toisistaan eroavaa teosofista näkökantaa. Se heijastui kansaankin. Puhkesi kansalaissota kaa-meine seuraamuksineen. Suomen kansan vanha karma purkautui kansan maksettavaksi, sillä Mestarella ei silloin ollut henkistä voimaa tilanteen pelastamiseksi. Kaksi vastakkaista puoluetta – olivatpa ne miten tarmokkaita tahansa – kumosivat toisensa, joten Mestarille ei jäänyt mitään. Toisen esimerkin näemme viime sodassa, sillä J. R. Hannulan tarmolla ja uutteruudella suorittama teosofinen työsarka katkesi. Sekä P. E:n että J. R. H:n henkilökohtaiset uudet yritykset aikaansaivat teosofisen liikkeen uudestisyntymiset. Ne pelastivat kansamme täydellisen sortumisen. Kun siis näemme kansassamme puolueitten välistä taistelua, niin henkisten liikkeitten on täysi syy keskittyä sisäiseen eheytymiseen.

38

Kysymys: Onko nykyisessä elämässä toiselle ihmiselle tehty vääryys sovitettavissa myös nykyisessä elämässä, ettei tehdyn teon seuraus siirry seuraavaan jälleensyntymään?

Vastaus: Pyhä kirja toteaa: älä anna auringon laskea suuttumukseksi yli, ja: ole taipuvainen sopimaan riitaveljesi kanssa . . . Voidaan siis pitää sään-

tönä: mitä pikemmin sovitat toiselle tekemäsi vääryyden, sitä parempi. Silloin elämällä ei ole tilinpitoa siitä teosta, eikä siitä jää seurauksia tuleviin jälleensyntymiin.

39

Kysymys: Kun maailman ja Suomenkin tilanne on perin riitainen ja sotainen, niin voisimmeko tehdä jotakin radikaalista tilanteen rauhoittamiseksi, vai onko vain oltava entistä uskollisemmin mukana kristosofisessa työssä?

Vastaus: "Radikalismi" tarkoittanee tässä ns. maailman parantamista, politiikan keinoilla lakeja laatimalla aikaansaatavaa paikkausta. Sillä työvainiolla uurastavat parhaillaan melkein kaikki ihmiset. Onhan Suomenkin kansa jakaantunut moneen puolueeseen ja jokainen niistä tarjoaa kansalle yhdeksän hyvää ja kahdeksan kaunista. Maailmaa on täten "parannettu" niin kauan kuin historiaa tunnemme ja sen tuloksen näemme edessämme. Sille tielle lähti kansainvälinen Teosofinen Seurakin kunnioitettavan presidenttinsä Annie Besantin suosiollisella johdolla. Englantilaisena, ympärysvalltojen hengen täyttämänä hän leimasi keskusvallat, joiden tukipisteenä oli Saksa, mustien maagikkojen kätyreiksi selittäen, ettei hänen, Besantin, julistama "maailmanopettaja" voi suorittaa työtään, ennenkuin keskusvallat tuhotaan. Näin joutui teosofinenkin maailma politiikan ja so-

dan pyörteisiin, antamalla tukensa Englannin maailmanvaltaunelmille. Saman tien julistettiin pettureiksi ja juudaksiksi kaikki ne teosofit, jotka eivät ole mukana sodassa sillä, – näin selitettiin – ihminen kehittyä sodassa niin nopeasti, että sellaisen kehityksen saavuttamiseen menisi muuten monta ruumistusta. Valkoisen Veljeskunnan Mestarit asetettiin tällaisen inspiration lähtökohdaksi ja selitettiin, että Englannin maailmanvalta kuuluu ”jumalalliseen suunnitelmaan”. Nyt jälkeenpäin näemme, että tuo ”jumalallinen suunnitelma” ei toteutunutkaan. Englannin maailmanvalta on kariutunut, ja toinen maailmansota muutteli pahasti maailmankarttaa. ”Maailmanopettaja” heitti hartioiltaan hänen kannettavakseen asetetut ”apostolit”, ja siinä meni mukana Teosofinen Seura, Buddha, Kristus ja Blavatsky. Tästä kaikesta saamme sen vakavan opetuksen, että psykismin tie on vaarallisen liukas. Ei pidä uskoa selvänäkijöitten näkyihin. Pysyäksemme varmalla pohjalla on pitäydyttävä historiallisten Mestareitten opetuksiin. Gautama Buddha ja Jeesus Kristus kielivät sodan, ja H. P. Blavatsky, teosofisen sanoman tuoja, oli kaikessa historiallisten Mestarein äänitorvena. Samoin olivat Pekka Ervast ja J. R. Hannula.

Edellä kerrotut tosiasiat antavat lisäksi sen opetuksen, että ellemme me tee nimenomaan tätä kristosofista työtä, niin sitä ei tee kukaan muukaan. Teosofeja ja kristosofeja ei kutsuttu parantamaan maailmaa vaan itseään. Kun oikaisemme itseämme Kristuksen Vuorisaarnan hengen mukaiseen elämään ja

teemme tätä työtä siten, kun nuo ihmiskunnan viisaimmat opettavat, niin ulkoinen maailmakin muuttuu inhimillisemmäksi. Muistakaamme jälleensynty-misen ja karman lakeja. Itse saamme korjata erehdyksemme, itse niitämme sadon kylvöistämme.

40

Kysymys: Miten perustellaan ruumiin polttamista? Teosofitkin ovat yleensä ruumiinpolton kannalla.

Vastaus: Ruumiin polttaminen on hygieniseltäkin kannalta paras hävitysmuoto. Hautausmaitten lahoamisjätteethän kulkeutuvat pohjavesiä myöden ja saastuttavat kaivot ja muut vedenottopaikat. Ruumiin häviämisessä tapahtuu sama prosessi sekä polttaen että haudaten, viimeksimainittu prosessi kestää vain vuosikymmeniä. Kirkot ovat vastustaneet ruumiinpolttamista "uskonsa" takia. Kuvitellaan, että haudattu ruumis nousee joskus hämärässä tulevaisuudessa haudastaan. Tällainen väärinkäsitys pääsi valtaan kun jälleensyntymisoppi kirottiin Konstantinopolin kirkolliskokouksessa v. 553. Ns. ruumiin ylösnouseminen merkitsee, että ihminen syntyy uudelleen lapsena maiseen elämään, siis uudessa ruumiissa.

Teosofien piirissä pidetään ruumiin polttamista arvossa myös siitä syystä, että vainaja vapautuu nopeasti fyysisen ruumiin siteistä. Meihin on täällä kristikunnassa iskostettu "usko" haudastanousemi-

seen ja se mielikuva sitoo usein vainajan maatuvaan ruumiinsa yhteyteen. Hänelle on luonnollista kyykiä hautausmaalla odotellessaan ylösnousemusta, kunnes luonto vetää hänet kiirastuleen ja taivasmaailmoihin. Kun ruumis poltetaan niin side katkeaa ja vainaja pääsee jatkamaan matkaansa. On huomattava, että ihminen on kuoltuaan avuttomamassa tilassa kuin eläessään, sillä kuolema katkaisee persoonallisuuden ja kuolemattoman minän välisen yhdyssiteen. Vainaja ei näin ollen kykene ottamaan vastaan uusia ajatuksia korkeammasta minästään eikä tekemään uusia johtopäätöksiä. Hän elää ennen oppimansa varassa.

41

Kysymys: Mestari opetti rukoilemaan: "Isämme, joka olet taivaissa". Jumala on siis meidän Isämme ja me olemme hänen poikiaan. Virallinen kristinusko sensijaan väittää, että vain Jeesus oli Jumalan Poika. Onko tässä jokin väärinkäsitys?

Vastaus: Psalmin kirjoittaja sanoo eräässä psalmissaan: te olette jumalia. Kun Jeesusta syytettiin Jumalan pilkkaamisesta siksi, että sanoi olevansa Jumalan Poika, niin hän vastasi: eikö laissanne ole kirjoitettu: te olette jumalia; miksi syytätte minua Jumalan pilkasta sanoessani olevani Jumalan Poika, sillä kaikkihan te olette jumalia. Nykyaika on laajentanut käsitystämme maailmankaikkeudesta. Ava-

ruus on kansoitettu käsittämättömällä paljoudella linnunratajärjestelmiä, ja meidän aurinkokuntamme on yhdestä niistä eräänä pienenä pölyhiukkasena. Kaikkialla vallitsee ihmeellinen järjestys. Planeetat kiertävät ratojaan täsmällisesti ja niin tarkasti, että niiden liikkeitä voidaan etukäteen laskea. Ihmeellinen järki on tuon kaiken aiheuttanut. Sellainen Jumala, Järki, ei voi olla rajoitettu. Se ei voi olla olento. Maailmanjärjen täytyy olla kaikkialla eikä mitään voi olla sen ulkopuolella. Ihmisenkin täytyy sisältyä samaan Maailmanjärkeen, siis Jumala on myös meissä. Tähän viittaa myös Johanneksen evankeliumin kirjoittaja sanoessaan, että kaikki mitä on olemassa, on Kristuksen, Sanan, Järjen, kautta luotu. Pekka Ervast opettaa, että Kristus on Isän täydellisyyskuva kaikesta olevaisesta, siis myös ihmisestä. Kristus, joka on pyrkinyt aina ilmenemään ja "puhunut profeettojen kautta", sai siihen asti täydellisimmän ilmennyksensä Jeesus Natsarealaisessa. Vaikka me kaikki ihmiset olemmekin Isän poikia ja tyttäriä sisäisen henkemme puolesta, niin emme ole olleet itsetietoisia Jumalan poikuudestamme. Mutta kun Kristus pääsi ilmenemään yhdessä ihmisessä, Jeesus Natsarealaisessa, niin nyt se voi syntyä jokaisessa ihmisessä, joka lähtee seuraamaan Jeesus Kristuksen opetuksia käytännöllisessä elämässään.

42

Kysymys: Sanotaan, että entisajan mysterioissa vihkimys kesti kolme vuorokautta. Samoin Jeesuk-

sen sanotaan kolmen päivän kuluttua ristinkuolemasta nousseen ylös. Mitä merkitsevät nuo kolme päivää? Jeesuksen yhteydessä puhutaan lisäksi suuresta käännekohdasta.

Vastaus: Elämässä näyttää vallitsevan sellainen laki, että pienempi todellisuus on suuremman todellisuuden vertauskuva. Niinpä uni on vertauskuva kuolemasta. Uni on kyllä täysin todellinen ilmiö, mutta kuitenkin se samalla symbolisoi kuolemaa, joka on suurempi todellisuus. Uni on tajuttomuutta kuten kuolemakin, mutta unesta herätään, kuolemasta ei. Tajunta, joka hereillä ollen on päivätajuinen, voi unessa siirtyä uni- tai sisätajuntaan. On siis kolme tajunnan tilaa. Kuolemassa sielu voi olla asteittain päivätajuntaa vastaavassa eetteritilassa eli kalmassa, sitten unielämää vastaavassa kaamalookassa eli tuonelassa ja kolmannessa vaiheessa deevakhaanissa eli taivastilassa, joka vastaa sisä- eli salatajuntaa. Tässä näkyy siis perussyys kolmen päivän transsiin, johon vihittävä vaivutettiin. Vihkimyksissä on asteita. Neljännen vihkimyksen saavuttanut on arhat ja vasta viides vihkimys on Mestari-vihkimys. Kuudes vihkimys tekee tshoohanin. Mutta koska Sanat-Kumaaran eli Melkisedekin vihkimykset tapahtuvat transsissa, ulkopuolella päivätajuntaa, niin ne vastaavat tavallaan unitilaa ja symbolisoivat uuden liiton Kristus-vihkimyksiä. Jeesus Kristuksen suur-saavutus avasi uuden vihkimyksen tien, päivätajuisen vihkimyksen. Hän itse koki sen ensimmäi-

senä ihmisenä maapallolla. Hänen jälkeensä muuttamat apostolit kokivat laadultaan samanlaisen vihkimyksen; nimittäin apostoli Johannes, sitten Stefanus ja Paavali. Jeesus Kristuksen vihkimyssaavutuksessa tuli niin suuri valo, että vanha tie meni pimeäksi kuudennesta vihkimyksestä yhdeksänteen vihkimykseseen asti. Tätä seikkaa kuvataan siten, että tuli pimeys, jota kesti kuudennesta yhdeksänteen tuntiin asti.

43

Kysymys: Miksi henkisen opettajan aseman ymmärtäminen on välttämätöntä, jotta se auttaisi ihmiskuntaa sen ponnistellessa eteenpäin ihmisyyden tiellä?

Vastaus: Maailma alkaa olla tulvillaan erilaisia oppineita, joista muutamat ovat erittäin eteviä. Vaikka annammekin kaiken heille kuuluvan arvon, niin kuitenkin tiedämme, että heidän tietonsa on pääosiltaan koottu satojen toisten oppineitten tiedoista. Kun samalla näemme, että älykkäimmätkin teoriat luhistuvat aikanaan yksi toisensa jälkeen, niin se todistaa, etteivät nuo teoriat perustu tietoon vaan älyn leikkeihin. Vaikka jokin teoria todistetaankin oikeaksi, niin myöhempi todistus kumoaa sen "totuuden". Henkisempi kokemus saattaa vastaisuudessa todistaa vaikkapa kaikki nykyaikaisen tieteen "totuudet" vääriksi. Siitä näkyvät jo nyt esimerk-

keinä mm. maailman saastuminen ja sotatekniikan aiheuttama yhteistuhon uhka.

Mitä merkitsee esim. H. P. Blavatskyn henkisen aseman ymmärtäminen? Hänen valtava tietonsa on nähtävissä hänen kirjoissaan, mutta hänen opetusensa on leimattu humpuukiksi. Oletetaan, että H. P. B. esitti vain lukutietoa ja keksi itse lisää. Hän muka lainasi opit jälleensyntymisestä ja karmasta itämailta ja keksi manvantarat ja planeettojen asteetaiset tiivistymiset. Itseviisaat tieteitten harjoittajat pitivät niitä taikauskona, ei maailma ole muka sellainen kuin H. P. B. opetti. Näin todistellen viedään pohja hänen elämäntyöltään. Mutta H. P. Blavatsky sanoi tietävänsä, että on Mestareita, täydellisiä ihmisiä, jotka ovat kehityksen tietä nousseet ihmistäydellisyyteen ja kykenevät tutkimaan niitä asioita joista hän, H. P. B. puhuu. Hän sanoi olevansa tietoisessa yhteydessä Mestareihin; tämä on H. P. Blavatskyn henkinen ja okkultinen asema. Tämän seikan selvä käsittäminen antaa arvon hänen elämäntyölleen. Kun tutkija tämän ymmärtää, niin hän voi ottaa täydestä todesta H. P. B:n opetukset ja käsittää maailman ja elämän lakisiteiseksi kosmokseksi. Sama sääntö pätee mm. Jeesus Kristukseen ja siksi Pekka Ervast esitti Jeesus Kristuksen henkisen ja okkultisen aseman. Tätä varten myös J. R. Hannula erikoisesti painotti Pekka Ervastin asemaa, jotta se tulisi kaikin puolin täysin ymmärrettäväksi. Maailma kyllä huolehtii henkisten opettajien teilaamisesta,

mutta kun esim. Pekka Ervastin asema on kuvattu monessa kirjassa ja kirjoituksessa, niin ehkä niistä joku säilyy tulevaan aikaan, jolloin elämä pakottaa ihmiset niitä tutkimaan.

44

Kysymys: Jouduin miettimään teosofisten kesäkurssien sisäistä olemusta ja tarkoitusta lukiessani eräästä aikakauslehdestä, että ko. seuran hallitus päätti antaa kesäkurssien pitämisen eräälle henkilölle määrääjäksi. Pekka Ervast ei tietääkseni pitänyt kesäkursseja minkään järjestön valtuuttamana, vaan hän piti niitä omalla vastuullaan ja omasta aloitteestaan. Samoin menetteli J. R. Hannula. Mikä on kesäkurssien ydinolemus?

Vastaus: Teosofisiinkin kesäkursseihin voidaan suhtautua eri tavoin. Kurssit voidaan olettaa tavallisen koulun kaltaiseksi, jolloin viisas opettaja kuulustelee, miten on oppilaitten ulkomuistin laita. Näin tapahtuu tavallisessa koulussa. Silloin ko. järjestön jäsenistö voi vaikkapa mies ja ääni -periaatteen mukaisesti päättää kurssien pitäjistä ja määrätä pätevimmäksi katsomansa jäsenen itseään kuulustelemaan. Näin toteutuu demokratian henki ja jäsenistön omanarvon tunto saa tyydytyksensä. Tällainen ajattelutapa herättää tosiaan mietteitä henkisestä elämästä yleensä. Vaikka ymmärrämmeikin teosofisen henkiset kesäkurssit vaatimattomiksi yrityksiä sy-

ventyä henkiseen elämään, niin pitäisihän niiden periaatteessa nojautua suurten henkisten opettajien työtapoihin. Ei esim. Buddhaa lähettänyt työsaralleen mikään tavallisista ihmisistä koostunut järjestö, ei myöskään Moosesta, Jeesusta, Helena Blavatskyä . . . Pekka Ervastian ja J. R. Hannulan historian tunnemme. Jokainen heistä ryhtyi suorittamaan elämäntyötään omalla vastuullaan, heitä ei määrännyt työkentilleen mikään yhdistys. Tämän periaatteen pitäisi vallita henkisessä elämässä yleensä. Kun J. R. Hannula ryhtyi pitämään kesäkursseja, niin hän sanoi ryhtyneensä siihen työhön suurella vavistuksella. Hän alkoi sen työn Mestarin toivomuksesta, ja kesäkurssit olivat samalla yhteistyötä. Esitelmöitsijät tekivät oman osansa ja kurssilaiset yhteisesti ja kukin kohdallaan olivat mukana omalla vastuullaan. Vaikka J. R. Hannula olikin kesäkurssien johtajana Mestarin toivomuksesta, niin kurssilaiset eivät olleet lammaslauma, vaan joukko itsenäisesti ajattelevia totuudenetsijöitä.

45

Kysymys: Kristosofia opettaa, että meidän pitäisi kuolla persoonallisuuksina. Toisaalta opetetaan, että persoonallisuus on kehittyvä nousten lopulta monadinkin yläpuolelle. Miksi tällainen ristiriita?

Vastaus: Persoonallisuus on monitahoinen käsite. Ihminen tuntee eli paremmin sanoen tietää olevansa

”minä”, yksilö. Jokainen voi sanoa vain itsestään: minä. Mutta se minä samaistuu kaikkeen mitä meissä on. Ajatukset, tunteet, halut . . . , koko sielumme sisältö tuntuu olevan ”minää”. Me ihmiset olemme lisäksi erilaisia. Puhutaanhan esim. suuresta persoonallisuudesta, jolla tarkoitetaan itseenäistä, itsetietoista ihmistä. Esim. voimakas valtiomies, joka käsittelee kansansa ja maailman asioita taitavasti, on suuri persoonallisuus. Olipa persoonallisuus näissä merkeissä pieni tai suuri, niin sielun sisältö pyörii käsitteen *m i n ä* ympärillä. Ja sielun sisältö voidaan ilmaista sanalla *h i m o*. Pienen persoonallisuuden himo on useimmiten tavallinen nautinnon halu, suuren persoonallisuuden vastaavasti kunnian- tai vallanhimo. Kun henkisen elämän yhteydessä puhutaan persoonallisuuden kuolemasta, niin sillä tarkoitetaan edellä kuvattua persoonallisuutta.

Ihmisen pitää itsenäistyä henkisellä tiellä. Silloin hän alkaa tajuta, etteivät ajatukset, tunteet, halut, himot . . . ole hänen minäänsä, koska minä voi niitä hallita. Joogi asettaa sielunsa hiljaisuuteen ja ruumiinsa haluamaansa asentoon. Hän itsenäistyy. Hän hallitsee itseään eikä toisia. Hänen persoonallisuutensa edellämainitussa merkityksessä on kuollut. Kuitenkin hän tietää olevansa *m i n ä*, mutta se minä onkin jumalan poika, kuolematon tajunta. Sillä on edessään valtavat kehitysmahdollisuudet. Paavali kuvaa tilannetta sanomalla: minä elän, en kuitenkaan minä, vaan Kristus minussa.

Kysymys: J. R. Hannulan kirjassa "Paratiisin taru", sivulla 129 sanotaan: "Niinpä olin eräässä P. E:n esitelmässä, jossa hän puhui vihkimyksistä. Ei ole tiedossani, tuliko kyseellinen esitelmä pika-kirjoitetuksi. Mutta muistan elävästi kuinka hän sanoi, että Melkisedek oli yhdeksännessä vihkimyksestä, mutta Jeesus sivuutti sen, mennessä vihkimykseensä syvemmälle ja pitemmälle. Siksi Jeesuksen kautta tuli niin suuri Valo, että entiset suuret vihkimykset, alkaen kuudennesta vihkimyksestä yhdeksänteen vihkimykseen asti, menivät sen johdosta pimeiksi." Mitähän sanalla "pimeiksi" tarkoitetaan?

Vastaus: Teosofia opettaa, että ihmiskunnan varhaisvaiheissa tuli maapallolle joukko erittäin korkealle kehittyneitä olentoja aurinkokuntamme toisista planeetoista, etenkin Merkuriuksesta ja Venuksesta. Nuo planeetat olivat silloin vielä aineellisesti toisenlaisessa tilassa kuin nykyään. Samaten Maa oli vähemmän aineellinen ja ihmiskunta perin alkeellinen. Saapunut lähetystö perusti ns. Valkoisen Veljeskunnan, joka otti ohjatakseen ihmiskunnan askeleita. Lähetystössä oli mm. Kumaaroiksi nimitettyjä korkeita olentoja ja Veljeskunnan ylintä johtajaa ja Vihkiä nimitetään Sanat Kumaaraksi. Hebrealaiskirjeessä nimitetään Sanat Kumaaraa Melkisedekiksi ja sanotaan, ettei hänellä ole isää

eikä äitiä, ei päiviensä alkua eikä elämänsä loppua, mutta häntä kutsutaan Jumalan pojan kaltaiseksi. Melkisedekistä on legenda myös Vanhassa Testamentissa. Sanotaan, että Melkisedek siunasi Abrahamin, kun tämä tuli kuninkaita voittamasta. Abraham ja hänestä juontuva sukuluettelo on tietenkin legenda jostakin paljon vanhemmasta salaisesta tiedosta; saman tapaisia legendoja on siellä toisiakin. Niinpä Vanha Testamentti asettaa Heenokin seitsemänneksi Aadamın jälkeläiseksi, mutta eihän ihmiskunta ole alkanut kuten Vanha Testamentti kuvaa. Ihmiskunta on satojenmiljoonien vuosien kehitystulos. Siksi Aadamın jälkipolvet ovat legendaa. H. P. Blavatsky ottaa erään otteen Heenokin kirjasta, jossa puhutaan syntisten päivistä ja sanotaan, että Kuukin muuttaa silloin vaihteensa. H. P. B. sanoo Heenokin ennustuksen tarkoittaneen Atlantiksen uppoamista, joten Heenokin ennustukset ovat syntyneet joko Lemuerialaisena aikana tai Atlantiksen alkuaikoina. Abrahamin ja Melkisedekin taru on legenda kaukaisilta ajoilta. – Melkisedek on siis Valkoisen Veljeskunnan Pää. Se Veljeskunta järjesti vihkimysten tien ihmisten kuljettavaksi. Sillä tiellä on yhdeksän vihkimysastetta ja – sanotaan – että Melkisedek on yhdeksännessä vihkimyksessä. Gautama Buddhan sanotaan saavuttaneen ensimmäisenä maapallon ihmisistä kahdeksannen vihkimyksen. Buddhasta alaspäin ovat Mahatshoohanit ja Tshoohanit. Tshoohan on kuudennessa vihkimyksessä ja Mestari viidennessä.

Kuudes, seitsemäs, kahdeksas ja yhdeksäs vihkimysaste muodostavat Melkisedekin vihkimysjärjestelmässä Kristus-looshin, sillä Kristus laskeutui eli tuli tajuttavaksi kuudennessa vihkimyksessä ja tunnettiin siitä ylöspäin. Salaisessa Opissa nimitetään Kristusta Suureksi Uhriksi, joka "istuu Valon kynnyksellä aamuhämärästä iltahämärään asti". Kristus on ottanut ihmiskunnan aivan kuin syliinsä, ollen ihmiskunnan mukana ja siihen sidottuna, ristiinnauttuna. Kristuksesta "juovat" Kumaaratkin. Hebrealaiskirjeessä sanotaan Jeesus Kristuksen tulleen ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan ja sanalla "ylimmäinen pappi" tarkoitetaan juutalaisen käsityksen mukaan uskonnon korkeinta edustajaa. Pekka Ervast opettaa, että Jeesus oli varhemin kulkenut Melkisedekin tietä, mutta palestiinalaisessa elämässään hän, koska oli erikoisesti kasvatanut rakkauskyykyään, nousi suurrynnistyksin Melkisedekin yläpuolelle Kristukseen eli Suureen Uhriin. Tämä tapahtuma aiheutti vihkimysten tien uudistumisen, sillä Kristus tuli Jeesuksen päivätietoisuuteen asti. Siksi entiset vihkimykset kuudenesta yhdeksänteen vihkimykseen asti menivät aivan kuin pimeiksi, sillä Jeesuksen jälkeen tavallinen ihminen voi saada otteen Kristuksesta. Melkisedekin vihkimysjärjestelmä on yhä olemassa ja monet kulkevat sitä. He nousevat vihkimyksestä vihkimykseen ja kokevat lopulta Kristusta näkymättömässä maailmassa. Mutta on myös uusi tie, jonka Jeesus Kristus avasi, ja sitä tietä kuljetaan ja sen tien koke-

mukset koetaan päivätajuisesti. Päivätajunnan kannalta katsoen transsitilassa saavutetut vanhan tien vihkimykset ovat pimeyttä. Golgata-kertomuksessa kuvataan tätä muutosta kun sanotaan, että tuli pimeys, jota kesti kuudennessa tunnista yhdeksänteen tuntiin asti.

47

Kysymys: Pekka Ervastian "Suuri seikkailu" -kirjassa kuvataan Whitewayn ihanneyhteiskuntaa, jossa toteutetaan Vuorisaarnan opetuksia. J. R. Hannulan "Kysymyksiä ja vastauksia XV" puhutaan todellisuuden looshista ja sanotaan, että henkisesti katsoen punaisen looshin asema on sama kuin Whitewayn. Merkitseekö tämä sitä, että totuudenetsijän on omalla kohdallaan toteutettava käytännössä Whiteway?

Vastaus: "Suuri seikkailu" -kirja kirjoitettiin piirtämään uuden uskonpuhdistuksen suuntaviivat, kuten P. E. itse asian luonnehti. Uskonpuhdistuksella ymmärretään sekä Vuorisaarna-johtoisen elämänymmärryksen levittämistä että ihmisyksilöissä tapahtuvaa elämänymmärryksellistä avartumista ja Vuorisaarnan elämänymmärryksen käytäntöön saattamista. Nämä molemmat seikat nivoutuvat toisiinsa siten, että ulkopuolinen uskonpuhdistustyö onnistuu vain, mikäli työntekijä puhdistaa oman uskonsa, maailmankatsomuksensa, sieluunsa pesiäntyneistä ennak-

koluuloista ja oikaisee itseään Vuorisaarnan hengessä. Whitewayn koloniassa pyrittiin tällaiseen käytännölliseen uskontoon, siis siellä pyrittiin kasvattamaan oikeita kristittyjä. Elämä siellä oli täysin todellista. Samoin Pekka Ervast sanoo "Kadonnut sana" -kirjassaan punaisesta looshista, että sen tulee olla todellinen eikä vertauskuvallinen. Punaisen looshin tehtävänä tulisi olla kasvattaa jäsenistään todellisia kristittyjä. Näin punainen looshi ja Whitewayn kolonia toteuttavat samaa käytäntöä. Mutta "Suuri seikkailu" -kirja asettaa kolonian siihen valoon, ettei se tee ulkonaista uskonpuhdistustyötä. Sieltä ei lähde työntekijöitä ulkomaailmaan, joten kolonia joutuu suorittamaan valmistavaa työtä ihmisten kasvattamiseksi. Vaikka se tekeekin arvokasta työtä, niin sen saavutukset eivät ole lopullisia. Vasta "Versailles"-kuvauksessa kerrotaan myös ulkoisestakin uskonpuhdistustyöstä. Täten on ymmärrettävää, että totuudenetsijän todellinen tehtävä on suorittaa uskonpuhdistus itsessään, ja sikäli kun hän etenee sisäisessä valistuneisuudessaan, hän tekee uskonpuhdistustyötä myös ulospäin.

Tällainen kaksinainen henkinen työ tulee selvästi näkyviin jo H. P. Blavatskyn opetuksissa. Kirjansa "Teosofian Avain" hän omistaa teosofeille, jotta he itse opittuaan opettaisivat muita. Niin ikään hän sanoo "Hiljaisuuden Äänessä", että ellet voi olla aurinko, niin ole nöyrä kiertotähti, joka valaisee toisten etsijöitten tietä, sillä aina on niitä, jotka tietävät vielä vähemmän kuin sinä. Sekä H. P. B. että

hänen takanaan olevat Mestarit julistivat teosofisen elämänymmärryksen ihmiskuntaa varten, ei sitä varten, että heidän opetuksensa jäisivät kirjahyllyille tomuttumaan. Kaikkien Mestareitten, myös Pekka Ervastian, henkinen työ tapahtui "silloin kun aika oli täytetty". Mestarikin suorittaa elämäntyönsä eläessään, toiset vievät hänen sanomaansa maailmaan varsinaisesti hänen kuolemansa jälkeen. Mutta elleivät Mestarin oppilaat suorita uskonpuhdistustyötä itsessään sisäisesti, niin Mestarin opetukset joutuvat älyllisen saivartelun ja "korjailun" alaisiksi, ja seurauksena on kaavoihinsa kangistunut kirkkokunta, josta ajan tullen tulee Mestarin vastustaja. Kristikunta antaa tällaisesta "edistymisestä" vertaansa hakevan näytteen.

48

Kysymys: Haluaisin tarkistaa käsitystäni opetuslapsiudesta. Historiallisten Mestarein osaksi tullut kohtalo todistaa, että vaikka heidän ympärillään on ollut joukko ihmisiä, niin harvat heistä ovat ymmärtäneet Mestaria niin syvällisesti, että voidaan puhua opetuslapsiudesta. Buddhan aseman sanotaan olleen parempi. Hänellä oli paljon oppilaita, jotka todella pyrkivät noudattamaan Buddhan opetuksia ja myös saavuttivat tuloksia. Kun ajattelen J. R. Hannulan suhdetta Pekka Ervastiin, niin joudun toteamaan, että vasta Mestari kykenee olemaan todellinen opetuslapsi. Näyttää siltä, ettei opetuslapseksi tulla

suoralta kädeltä, vaan sitä ennen on paljon opittava ja paljon tehtävä työtä. Onko näin?

Vastaus: Kyllä tilanne on kuten kysyjä edellyttää. Mutta toisaalta on huomattava, että opetuslapsiuudessa on asteita kuten mestariudessakin. Elämä on hierarkinen: Mestarikin on Mestarien Mestarin oppilas. Niin ikään mekin olemme alustavasti oppilaita silloin, kun yritämme syventyä Mestarin opetukseen, mutta siitä on pitkä matka siihen oppilas-asteeseen, jolloin oppilas osaa ja kykenee toteuttamaan Mestarin opetuksia täydellisesti. Puuhun on noustava tyvestä. Ellemme pyri ymmärtämään Mestarin opetuksia, emme niitä koskaan opikaan ymmärtämään. Pekka Ervastian elämäntyö tähtäsi niin korkealle ja kauas, se oli niin ainutlaatuinen ja maailmaa mul-listava, ettei sen syvyyttä tajunnut täysin kukaan muu kuin J. R. Hannula. Elämä oli viisauudessaan järjestänyt siten, että J. R. H. syntyi maailmaan P. E:n kanssa saman aikaisesti, joten P. E:n elämäntyö tuli tulkituksi.

Buddha sai paljon oppilaita. Sanotaan, että noin 11.000 ihmistä saavutti Arhatiuden, siis vanhan järjestelmän mukaisen neljännen vihkimyksen. Sellainen saavutus merkitsi vapautumista jälleensyntymisen pakosta. Itämaiset kansat olivat mietiskelyyn taipuvaisia. Eräänlaista totuutta oli paljon etsitty. Oli todettu, että ihmisellä on mm. salaperäisiä kykyjä, joita on askeesin avulla saavutettavissa. Gautama Buddhan opetus kärsimyksen syistä ja kärsi-

myksistä vapautumisesta sai suojelemaan vastaanoton. Buddha opetti, että ihmistä pitelee jälleensyntymien pyörässä elämän halu. Kun siitä saavuttaa voiton, niin vapautuu jälleensyntymisen pakosta. Silloin siis pääsee irti tästä kärsimyksen kurimuksesta. Mutta verratessamme Buddhan oppia Jeesus Kristuksen oppiin emme kenties voi välttää sellaista tunnelmaa, että p y r k i m y k s e s s ä vapautua jälleensyntymisen pakosta on jotakin – sanoisinko – pinnallista. Jeesus ei kehottanut lähtemään pois maailman kansojen keskuudesta, vaan olemaan mukana elämässä ja kantamaan – ei vain omiaan vaan – toistenkin kuormia. Hän kehotti ottamaan ristinsä, menneisyytensä karman, kantamaan sitä nöyränä ja seuraamaan Kristusta. Tällöin kaikki ihmiset tulevat autetuiksi, heikot tuetuiksi, nälkäiset ruokituiksi, sairaat parannetuiksi. Buddhalla ja Jeesuksella on syvyys ero.

49

Kysymys: Haluaisin selitystä jälleensyntymän mysteerioon. Ihmisen periaatteet, fyysinen, eetterinen, astraalinen jne. hajoavat aikanaan kuoleman jälkeen sielun kulkiessa kiirastulen kautta taivasmaailmiin. Kun ihminen syntyy uudelleen lapsena maailmaan, niin miten muodostuvat uudet periaatteet? Missä suhteessa karmallinen atomi on näihin periaatteisiin?

Vastaus: Jälleensyntymä on todellakin mystério ja mystieron viimeinen sana on vain Mestarilla. Teosofiaassa puhutaan vihkimyksistä ja vihkimykset merkitsevät tajunnan laajentumista. Siksi jälleensyntymistäkään ei voi lopullisesti tajuta vain älyllisesti. Mutta sitä voidaan kuvata niin hyvin kuin kukin osaa, kun vain muistaa, että jokainen sana on vertauskuva eikä paljasta koko totuutta.

On oikein sanoa kuten kysyjä sanoi, että ihmisen periaatit hajoavat kuoleman jälkeen ja uudessa jälleensyntymässä koostuvat uudet periaatit. Jälleensyntyminen on näin tavallisellakin ymmärryksellä käsitettävissä, joten voidaan sanoa: ihminen on jälleensyntävä olento. Mutta joku voi kysyä: Kuka on ihminen, joka jälleensyntyy? Tällöin olisi selitettävä koko ihmisen fyysinen, psyykinen ja okkultinen rakenne ja se johtaisi jälleen uusiin kysymyksiin. Ja koska sanat ovat vertauskuvia, niin jokainen kuulija käsittää sanat hieman eri tavalla. Siksi voidaan sanoa, että varsinaisesta kuolemattomasta ihmisestä tulee kuin säde aineeseen silloin, kun jälleensyntymä tapahtuu. Mutta eteen tulee uusi kysymys: Mitä on aine? H. P. Blavatskyä pilkattiin hänen selittäessään, ettei atomi ole mikään aineen pala, vaan aine on loputtomiin jaollinen. Atomifysiikka on nyt pakotettu toteamaan tämän mystieron aineesta. Kun teosofia puhuu karmallisesta atomista nimittäen sitä mm. permanenttiseksi atomiksi ja auriseksi munaksi, niin ei pidä käsittää, että kysymyksessä on jokin pieni hiukkanen ja että se hiukkanen on jossakin

älymaailman korkeuksissa. Ehkä olisi oikeampaa sanoa, että aurinen muna on ihmisen ilmennyksen piiri samoin kuin voidaan kuvitella, että aurinkokunnan ympärillä on jokin piiri tai että aurinkokunta käsittää jonkin alan, jonka sisällä Aurinko planeettoineen toimii. Ihmisenkin ilmennyksen piiri, aurinen muna, sisältää jälleensyntymästä toiseen vaeltavan ihmisen "prinsiippien idut" jokaisella elämäntasolla, ja niistä "iduista" koostuu aina uusi persoonallisuus. Buddhalaiset nimittävät "ituja" skandhoiksi. Mutta tällainenkaan selitys ei paljoa auta tutkiessamme jälleensyntymän mysteriota, sillä ainetta sanan todellisessa merkityksessä ei ole muualla kuin kemiallisfyysisellä ja eetterisfyysisellä tasolla. Astromenttaalinen "aine" on eräältä kannalta katsottuna enkelivoimaa, alaspäisellä kehityskaarella olevaa ns. elementtaalista elonainetta. Uusi mystério. Voidaan vielä lisätä, että fyysiset atomit, jotka eivät ole mitattavissa eivätkä punnittavissa, koska ne "häipyvät" eetteriin, ovat ladattuja käyttäjiensä tottumuksilla. Ne vaihtuvat jatkuvasti, joten fyysinen ruumis on jatkuvan uudistumisen alainen. Mutta tottuessaan ruumiissa ollessaan värähtelemään määrätyllä tavalla ne "levon" jälkeen vetäytyvät magneetin tavoin takaisin samaan ruumiiseen. Tähän ilmiöön perustuu taitojen ja tottumusten muuntelu, jota ruumiissa asuva sielu voi, joskin hitaasti, suorittaa. Vaikka ruumis poltetaan niin atomit, jotka ovat eetterisiä voimapyörteitä, eivät ole tulen tuhottavissa. Ne joutuvat luonnon kiertokulkuun.

Siksi voidaan kuvitella, että vaikka hautausmaitten puut, jotka ovat imeneet maasta haudattujen ruumiitten jätteet, joutuisivatkin paperikoneitten valseihin jossakin maailman ääressä, ja rakastavaiset kirjoittaisivat näin hienolle paperille rakkauskirjeitään, niin paperin atomeissa oleva tottumus vetää atomit jälleen suorittamaan tehtäviään, kun sielu uudelleen jälleensyntyy. Näin siksi, koska fyysinenkin maailma sisältyy ihmisen ilmennyksen piiriin.

50

Kysymys: Kristinusko on ollut jatkuvien muutosten alainen. Näyttää siltä, että mitä enemmän se on laajentunut, sitä kauemmaksi se on kaikonnut alkuperästään. Olisiko mahdollista, että kristosofinen sanoma säilyisi paremmin muuttumattomana, koska on laaja alkuperäinen kirjallisuus, vai ovatko samat madaltumisvaarat aina olemassa? Toivoisi, että vihdoinkin henkinen yritys säilyisi alkuperäisenä.

Vastaus: Muutteluvaara on aina olemassa johtuen siitä, että muuttelijat uskovat olevansa Mestaria viisaampia. Niinpä Jeesus Kristuksen elämäntyö oli niin mullistava ja kauas tähtäävä, ettei sitä käy kokonaan syrjäyttäminen. Annettiinhan siinä aurinko-Logoksen apu ihmiskunnalle. Koska Jeesus Kristusta ei voida sivuuttaa ja ihmisten luontainen itsensä korottamisen tarve pyrkii esiin, niin Jeesus

Kristus on sopiva porraspuu tyydyttämään itsekorostusta. Siksi Jeesuksen opetuksia muutellaan siten, että muutteli ja itse parhaiten näkyy. Tällainen vaara on aina olemassa ja se on näkyvässä meidänkin päivinä.

Entiset uskontojen muistiinpanot ovat toisten tekemiä, sillä uskontojen julistajat eivät ole itse mitään kirjoittaneet. Nyt on tilanne toinen. Pekka Ervast kirjoitti itse sanomansa peruskirjat, ja vaikka niitäkin jo uusissa painoksissa on muuteltu, niin toivottavasti alkuperäisiäkin painoksia säilyy tuleville sukupolville. Tässä onkin pelastuksen toivo, uusi sanoma saattaa säilyä varmemmin kuin entisten uskontojen sanoma.

51

Kysymys: Mikä ero on teosofialla ja kristosofialla?

Vastaus: Tällainen kysymys selviää parhaiten, kun katselemme sitä ajan taustaa vasten. Länsimainen sivistys oli ajautumassa täydelliseen umpikujaan ja siksi Valkoinen Veljeskunta tahtoi sitä estää joutumasta kaaokseen. Länsimainen sivistys oli materialismin ja kirkollisen taikauskon vanki, ja Valkoinen Veljeskunta näki, että sellainen tilanne johtaa yleismaailmalliseen kaaokseen. Auttaminen oli aloitettava siten, että maailmalle annettiin ensin selvä käsitys elämän lakisiteisyydestä, mm. jälleensyntymisen ja karman laeista, elämän koulumaisuudesta

ja henkisestä kehityksestä. Oli selitettävä olemassaolon tarkoitus ja kosmoksen synty kaaoksesta. Sellainen suurtyö riitti yhden ihmisen elämäntyöksi, sillä H. P. Blavatskykin, joka tämän työn suoritti, oli kuolevainen ihminen. Hän auttoi maailmaa niin paljon kun se suinkin kykeni ottamaan vastaan apua. Hän toi sanomansa itämailta, koska se oli länsimailta unohtunut. Näin tuli rakennetuksi perusta, jolle voitiin rakentaa ihmisyyden temppeli. Ei Blavatskylle ollut Jeesus Kristuksen oppi epäselvä, sen hän todistaa mm. "Teosofian Avaimessa". Mutta kirkkojen mahti ja väkivalta olivat niin voimakkaat, että oli turhaakin puhua Kristuksesta. Pekka Ervast paljasti Kristus-mysteriot eikä hän sivuuta H. P. Blavatskyn elämäntyötä. Hän rakensi ihmisyyden temppelin H. P. Blavatskyn asettamalle perustukselle. Teosofiset opit sisältyvät P. E:n sanomaan. Kristus-mysterio on niin syvä, että sen paljastamiseen kykeni vain Pekka Ervast. Vuorisaarnan käskyt, joihin Blavatsky viittaa, eivät yksin selitä sitä suurta tapahtumaa, joka Jeesus Kristuksessa koitui ihmiskunnalle. Nämä seikat Pekka Ervast toi esiin ja vielä paljon enemmän. Rinnastaessamme Uutta Testamenttia ja Pekka Ervastin kirjoja ja kirjoituksia toisiinsa näemme, että P. E:n kirjallisuudessa on tullut avatuksi todellinen Ihmisyyden uskonto. Pekka Ervastin elämäntyö käy ymmärrettäväksi vasta J. R. Hannulan kirjallisuuden avulla.

Kysymys: Jeesuksen ja hänen opetuslastensa välisessä keskustelussa puhutaan profeetta Elian jälleensyntymisestä. Jeesus sanoo, että Elia on jo tullut, ja opetuslapset ymmärsivät hänen puhuvan Johannes Kastajasta. Elia siis jälleensyntyi Johannes Kastajana. Jälleensyntyminen merkitsee, että ihminen syntyy lapsena maailmaan. Miten profeetta Elia voi syntyä äidistä lapsena, kun Vanha Testamentti kertoo Elian menneen tulisilla vaunuilla taivaaseen?

Vastaus: Vanha Testamentti on aikansa lapsi. Taivas uskottiin olevan yläilmoissa. Samanlainen käsitys tulee näkyviin Baabelin torni -tarussa. Siinä kerrotaan, että jumalat vihastuivat ihmisiin, kun ihmiset aikoivat mennä korkean tornin avulla taivasiin. Me nykyajan ihmiset, jotka tiedämme, että lentokoneet ja monenlaiset teknilliset kiertolaiset ovat eri korkeuksilla kiertäneet Maan ja kiertävät yhä eikä yläilmoista ole löydetty fyysistä taivasta, voimme siirtää ne kertomukset tarujen joukkoon. Taivas ei ole fyysinen todellisuus vaan henkinen. Elian taru on saanut fyysisen luonteen nähtävästi siksi, että ihmiset saivat siten jonkinlaisen käsityksen Elian tavallisuudesta poikkeavasta persoonallisuudesta. Teosofian valossa saatamme ymmärtää Elian tapahtuman: Elia oli paljon kokenut vihitty. Hän oli saavuttanut persoonallisen kuolemattomuus-

den, joten hänen persoonallisuutensa ei hajonnut kuoleman jälkeen kuten tapahtuu muille ihmisille. Elia syntyi siis uudelleen Johannes Kastajana, mutta todellisuudessa hän persoonallisuutena oli entinen Elia.

Pekka Ervast puhuu samanlaisesta tapauksesta kertoessaan Dalai lamasta. Niin ikään hän sanoi apostoli Paavalista, että Paavali kohosi suurien henkisten kokemusten kautta Mestari-ihmisten joukkoon ja että Paavali on syntynyt uudelleen uudessa ruumiissa, mutta kuitenkin hän on sama Paavali.

53

Kysymys: Mikä auttaisi huonoon keskittymiskykyyn?

Vastaus: Ihmisen "ajatus-aine" on elävää voimaa, eräänlaista enkelivoimaa, ns. elementtaalista elonainetta. Se toimii itsestään, liehuu kuin lippu tuulella. Ihmisen tehtävänä on oppia ajatusten hillintää ja sitä opetetaan oikeassa joogassa. Mm. Isä meidän -rukous on mietiskelykaava, johon toistuvasti keskittymällä opitaan ajatuksia ohjaamaan ja hillitsemään.

54

Kysymys: Mistä johtuu, etten nauti musiikista enkä laulusta? Voiko tällainen puute heikentää omantunnon äänen kuulemistä?

Vastaus: Jospa taiteellisen vaiston puute johtuu-kin "omantunnon äänestä", karmasta. Tavallinen omatuntohan on seuraus kuolemanjälkeisessä elämässä koetusta katumuksesta. Siksi eräs selitys kysyjän "puutteeeseen" voisi olla se, että on tullut menneissä ruumistuksissa harrastaneeksi musiikkia ja laulua saadakseen siten maailman kunniaa. Kiirastulessa on selvinnyt tuollaisen motiivin mataluus ja seurauksena on ollut katumus ja nykyisessä ruumistuksessa taiteellisen vaiston puute. "Mitä kylvätte, sitä niitätte" sanoo Jeesus Kristus.

55

Kysymys: Mitä vaikuttaa kuolevalle annettu rituaalinen ehtoollinen?

Vastaus: Kenties se vaikuttaa kuin unilääke kuolevalle, joka on kuluttanut elämänsä henkisessä laiskuudessa, kysymättä vakavasti elämänsä tarkoitusta. Useimmat ihmiset kuluttavat elämänsä välinpitämättömyydessä. Kristosofinen sanoma yrittää herätellä ihmisiä henkisestä unesta.

56

Kysymys: Miten on ymmärrettävissä, että Jeesus Kristukselta saamme iankaikkisen ruumiin siemenen?

Vastaus: Pekka Ervast opettaa, että Jeesus Kristus oli maapallolla ensimmäinen ihminen, joka avasi uuden tien ihmisyyteen. Hän rakensi itselleen fyysisen aineen salaisuuksista ruumiin, joka ei ole kuoleman lakien alainen. Siihen ruumiiseen kätkeytyy mm. sellainen salaisuus, että Jeesus voi esiintyä fyysisesti ajasta ja paikasta riippumatta. Kristus tuli samalla maapallon korkeammaksi minäksi, joten Kristus on nyt lähellä jokaista ihmistä. Mutta koska nämä saavutukset tapahtuivat Jeesus Kristuksen elämäntyön kautta, niin hän on se ihminen, joka antaa iankaikkisen ruumiin siemenen jokaiselle jäljessään kulkevalle. Jeesus Kristuksen fyysinen elämä kaikkine yksityistapahtumineen muodostui vihkimysdraamaksi. Tämä sama draama toistuu jokaisen hänen jäljessään kulkevan elämässä ainakin psykologisina kokemuksina.

57

Kysymys: Sanotaan, että ihminen tulee ensimmäisessä vihkimyksessä itsetietoiseksi fyysisessä maailmassa. Merkitseekö tämä vihkimys persoonallista kuolemattomuutta, samaa, jonka Paavali saavutti kokemuksessaan Damaskon tiellä? P. E. opetti, että Paavali syntyi uudelleen maailmaan samana persoonallisuutena, samana Paavalina.

Vastaus: Tässä on kysymyksessä Jeesus Kristuksen avaama Pojan tie. Se alkaa ”tekniillisesti” uudes-

tisyntymiskokemuksesta, jollaisen Paavalikin koki Damaskon tiellä. Tällöin ihminen tietää kaikki ihmiset veljiksi, koska veljeys on fyysisen maailman ensimmäinen totuus. Uudestisyntymiskokemusta ei pidä ymmärtää tunteitten aalloilla keinumiseksi, hysteriaksi, sillä se on tietoa. Ihminen on sen kokemuksen tavallaan "ansainnut" edelläkäyneen moraalisen asennoitumisensa kautta. Hän on sitä ennen ratkaissut suhteensa miekkaan, sillä taivasten valtakuntaan ei tulla ase kädessä. Tämän sanotaan olevan yleissääntö, mutta sääntöä ei ole ilman poikkeusta. Paavali oli tavallaan poikkeus, hän nimittääkin itseään kesken syntyneeksi. Paavali oli vanhan liiton vihitty, hän otti taivasten valtakunnan väkiryynnäköllä. Hänen henkinen kokemuksensa oli myös tavallista syvempi, siinä näkyy, paitsi uudestisyntyminen, myös ainakin kaste. Hänen kokemuksessaan oli lisäksi kirkastuksenkin tuntua. Hänen elämäntyönsä Jeesus Kristuksen työsaralla oli kulkua Golgatalle, ainaista vaikeuksien kanssa kamppailua.

Kristosofinen yhteistyö sen eri muodoissa on työkenttä, jossa on tilaisuus oppia veljeyttä ja harjoitella käytännöllistä veljeyttä. Muistuu mieleen opetuslapsen sanat Mestarille: "Herra, minne me menisimme, sinulla on iankaikkisen elämän sanat". Meekin olemme saaneet kuunnella suurten henkisten opettajien opetuksia ja ymmärrämme, että niissä on lausuttu iankaikkisen elämän sanat. Ne antavat pohjavirityksen henkiselle toiminnallemme. Voimme olla onnellisia löydettyämme totuuden tien. Sitä tietä

kulkien kasvamme, kunnes voimistumme ja tulemme kykeneviksi ottamaan suurempia taakkoja kantaksemme.

58

Kysymys: Mistä johtuu halu syrjäyttää metafysiikka ja filosofia uskonnon yhteydessä?

Vastaus: Uskonnot ovat pyrkineet antamaan sekä älyperäisen selityksen maailman rakenteesta ja ihmisen suhteesta elämään että myös siveelliset neuvot käytännöllistä elämää varten. Viittaahan Jeesus Nat-sareniuskin jälleensyntymisen ja karman lakeihin ja sanoo, että ihmisen päämäärä on täydellisyys. Vuorisaarnassa hän antaa siveelliset neuvonsa. Tällaisena kristinuskon olisi verrattain täydellinen kokonaisuus ja tavallisenkin ihmisen käsitettävissä. Elämä tunnustettaisiin kouluksi ja ihmiset elämänkoulun oppilaiksi. Sellaisena uskonto kasvattaisi myös etsijämieltä, kehottihan Jeesus etsimään ja kolkuttamaan. Mutta henkisesti valveutuneet ihmiset eivät ole valtiovallan nöyriä pelinappuloita, joten valtiokirkko tukahdutti etsijähengen. Kun jälleensyntymisoppi poistettiin uskonnosta, niin syysuhteen laki-kin kävi käsittämättömäksi. Samalla menetti myös moraali suolansa, sillä yhden maaelämän siveelliset pyrkimykset voitiin todistaa tehottomiksi. Poistettujen elämänselitysten tilalle oli kuitenkin asetettava muita selityksiä, ja olivathan Vanhassa Testamentissa

luomis- ja paratiisitarut, jotka kirjaimellisesti tulkituina eivät häirinneet valtiovallan pyrkimyksiä.

Teosofisessa maailmassa tapaamme suuntauksia, joissa metafysiikka melkein syrjäyttää moraalin. Ihmiskehityksen kannalta tämä on nurja asetelma, sillä suurin osa ihmisistä sentään ymmärtää moraalia helpommin kuin vaikeita metafysisiä asioita. Jokainen saattaa ymmärtää, että esim. tappaminen on pahasta, vaikkei hän käsitäkään ilman suuria ajatusponnistuksia maailmankaikkeuden rakennetta ja manvantaroitten kautta tapahtuvaa kehitystä. Näin ollen uskonnossa pitäisi moraalin olla ensimmäisellä sijalla ja metafysiset kysymykset toisella.

Teosofinen elämänymmärrys julistettiin etenkin länsimaitten avuksi. Länsimaat olivat tieteellis-tekniillisen aikakauden alussa ja älyä oli yritettävä johtaa oikeisiin uomiinsa. Niinpä teosofia tähtäsikin alussa siihen, että ihmiset saisivat elämästä oikean käsityksen. H. P. B. viittasi samalla uskontojen moraaliopetuksiin, joten hänenkin sanomassaan näkyvät sekä moraalit että metafysiikka.

59

Kysymys: Mistä johtuvat sympatia ja antipatia?

Vastaus: Ne selitetään johtuvan siitä, että meissä on eräitä vähän tunnettuja aisteja, jotka tekevät havaintoja toisista ihmisistä. Navan kohdalla on aisti, joka tekee havaintoja. Mutta tuo aisti saattaa tehdä

vääriäkin havaintoja, koska sitä ei ole puhdistettu. Toisetkin aistimme tekevät virheitä. Voimmehan olla esim. värisokeita, silmämme näkevät silloin väärin. Korvamme saattavat olla kuuroja esim. musiikille jne. Aistinhavaintomme eivät aina ole luotettavia ja siksi meitä on opetettu, ettei pidä antaa sympatian ja antipatian tunteitten, jotka heräävät napatsakan havainnoista, häiritä veljeystunteitamme. Aistimiemme havainnot voivat olla väritettyjä esim. karmallisista syistä. Havainnot paljastavat menneisyytemme suhteet toisiin ihmisiin.

60

Kysymys: Totean, että ihmisäly on rajoitettu. Emme sen avulla kykene ymmärtämään ihmisen koko mysteriota. Besantilais-leadbeaterilainen teosofisten asioitten selvittely tuntui minusta alussa selvemmän ihmisen rakennetta. Siinä asetetaan mm. ihmisen periaatteet eräänlaiseen kaavaan, joka tuntui selvältä. Mutta vähitellen, Pekka Ervastian opetuksiin tutustuessani, olen ymmärtänyt, että ihmisen olemus onkin paljon syvempi. Pekka Ervast viittaa opetuksissaan aina Blavatskyyn ja selvittää kansantajuisesti hänen opetuksiaan. P. E:n opetuksista voi saada sellaisenkin kuvan, kuin tämä fyysinenkin ruumis olisi jotenkin jälleensyntymisen lakien alainen, tarkoitan aineellisesti. Voisiko näitä asioita valaista?

Vastaus: H. P. Blavatsky nimitti kemiallis-fyysistä ruumista sthuula shariiraksi ja eetteris-fyysistä ruumista linga shariiraksi. Näitten lisäksi hän mainitsi kaarana-shariiran, nimittäen sitä mm. syyruumiiksi ja auriseksi munaksi, joka kestää jälleensyntymästä toiseen. Kaksi edellistä periaattia haihtuvat kuoleman jälkeen. H. P. B. sanoo, että aurinen muna on niin salaperäinen, ettei siitä kannata edes puhua. Pekka Ervast valottaa kuitenkin vähän sitäkin. Hän sanoo, että aurinen muna on koostunut hienoimmasta fyysisestä aineesta, muistieetteristä. Tämä seikka avaa hieman muistin arvoitusta, sillä muistaahan vainajakin Tuonelassa ja taivasmaailmoissa maaelämänsä tapahtumat. Kuolemanjälkeinen elämä onkin elämää maaelämän muistikuvissa. Näin ollen muisti ei häviä kuolemassa, joten ihmistä ei voi noin vain asettaa määrättyyn kaavaan, sillä ihminen on jumalallisen luomisvoiman ilmennys. Kun kaarana-shariiralle annetaan nimityksiä aurinen muna, karmallinen atomi, syyruumis jne., niin nuo nimitykset antavat vain joitakin viitteitä kaarana-shariiran salaisuudesta. Eihän sana "atomi" selitä mitään. Atomi ei ole pieni pala ainetta, vaan sillä on ääretön jakautumisen ominaisuus. Atomi on aineen ilmennyksen piiri, sen pienenä tai suuruus ovat suhteellisia käsitteitä. Niinpä voitaisiin sanoa, että kaarana-shariira on ihmisen ilmennyksen piiri, mutta se "piiri" ei ole mitattavissa metreissä, koska se on toisessa ulottuvaisuudessa. Ihminen ilmentää itseään siinä piirissä jälleensyntymiensä kuluessa, eikä se "piiri" häviä

ihmisminuuden siirtyessä tasolta tasolle. Vaikka siis ihmisen minätietoisuus poistuu kuoleman kautta fyysisestä ja eetterisestä tilasta, niin ihmisen kaarana-shariira on, koska se on häviämätön, edelleenkin fyysisessä maailmassa sen hienoimmassa ainetilassa. Mutta emme voi ajatella sitä esim. taloksi tai kar-sinaksi, sillä se on voimapyörre, joka sisältää aineen magian salaisuudet. Aine on yhtä jumalallinen kuin henkikin, sillä se on ilmennyksen toinen napa. Ih-miskehityksen nykyvaiheessa minätietoisuus eli oi-keammin sanoen korkeampi järki edustaa henkeä, jonka tehtävänä on kaivaa aineesta esiin sen salai-suus: kirkastettu ruumis.

61

Kysymys: Miten tulisi suhtautua moitteisiin ja kii-toksiin?

Vastaus: Moitteisiin voi suhtautua siten suora-viivaisesti, että tutkii itseään, onko moitittava lyönyt laimin velvollisuutensa tai onko hän antanut muissa suhteissa aiheutta moitteisiin. Kiitoksiin suhtautumi-nen on hankalampaa. Kiitos pyrkii imartelemaan turhamaisuutta, joten kiitos on useimmiten terve-tullut. Turhamaisuus himmentää itsearvostelua. Jos on kysymys ns. julkisesta sanasta, niin se on aina julkisen arvostelun alainen ja julistajan tulee ottaa tämä huomioon. Hänen tulee myös huomioida se seikka, että arvostelijat eivät useinkaan osaa erottaa

toisistaan julistajaa ja hänen sanomaansa, vaan mustaavat julistajaa, ellei hänen sanomansa ole sopu-soinnussa arvostelijan näkemyksen kanssa. Tällöin on huomattava, ettei arvostelijan näkemys ole tae hänen totuudentajustaan. Kenties hän ei tunne ko-asiaa, ei ole vaivautunut sitä tutkimaan tai tuntee persoonallista vihamielisyyttä sanoman esittäjää kohtaan.

Aivan toiseen ryhmään kuuluvat ne ihmiset, jotka ovat saaneet Mestarilta tehtävän, jota he suorittavat. He näkevät velvollisuudekseen suorittaa elämänteh-tävänsä, joka tähtää kauemmaksi kuin nykyhetkeen. Heille ovat moite ja kiitos suhteellisen vähäarvoisia. Suurimman hankaluuden muodostaa ihmisten piit-taamattomuus ja heidän älynsä rajoittuneisuus.

62

Kysymys: Mitä tarkoitetaan Valkoisella Veljes-kunnalla?

Vastaus: Tämä kysymys on esitetty usein, mutta palataan asiaan yhä. H. P. Blavatsky puhui viisau-den Mestareista ja sanoi heidän kuuluvan täydellis-ten ihmisten Veljeskuntaan. Kosmoksessa vallitsee yleinen avunannon laki ja se merkitsee käytännössä, että aurinkokunnassammekin tehdään lähetystyötä. Kun ihmiskunta maapallolla oli saapunut sellaiseen kehitysvaiheeseen, että kykeni vähänkin tajuamaan

korkeampaa johdatusta, niin maapallolle saapui lähetystö aurinkokuntamme eräistä planeetoista, Merkuriuksesta ja Venuksesta, joissa ihmiskehitys oli saapunut pidemmälle kuin Maassa. Heidän joukosaan oli useamman asteisia ihmisminuuksia ja heidän korkeinta johtajaansa on nimitetty Sanat-Kumaraksi. Hebrealaiskirjeessä ja eräissä Vanhan Testamentin kirjoituksissa häntä nimitetään Melkisedekiksi. Se auttajajoukko perusti maapallolle Valkoisen Veljeskunnan ja viitoitti vihkimysten tien niitten ihmisten kuljettavaksi, jotka kykenivät jouduttamaan kehitystään. Se oli ihmiskunnalle ainoa tie ja sanotaan, että Gautama Buddha oli ensimmäinen ihminen, joka saavutti vihkimysten tiellä kahdeksannen vihkimyksen. Sanat-Kumaara oli yhdeksännessä vihkimyksessä. Kaikki vihkimykset koettiin unitilassa, transsissa ollen.

Myöhemmin tapahtui vihkimysten tiessä muutos, se tapahtui Jeesus Kristuksen ansiosta. Entinen tie jäi edelleenkin avoimeksi ja monet sitä kulkevat. Mutta Jeesus Kristus avasi uuden tien entisen rinnalle ja siitä tiestä kerrotaan mm. hebrealaiskirjeessä, joskin peitetysti. Pekka Ervast vasta selittää uuden tien. Se alkaa siitä, että Kristus syntyy ihmissieluun ja ihminen seuraa Kristusta. Vanhalla tiellä tarvittiin viisas opettaja ja tarkasti hänen neuvojaan seuraavia oppilaita, uudella tiellä on opettajana ihmissielussa syntynyt Kristus. Vanha tie tuli täten alustavaksi tieksi. Ihminen voi edelleen pyrkiä ihmisyttä kohti myös vanhan vihkimyksen tien mene-

telmin, puhdistaa sieluaan. Kristuskokemus on päivätajuinen, se on eräs uuden tien tunnus. Valkoinen Veljeskunta sai Jeesus Kristuksen kautta korkeamman asteen, sillä uusi tie avautui Logokseen. P. E. sanoo, että eräs Elohimeistä, Kristukseksi nimitetty olento syntyi Jeesus Natsarealaisena. Hän oli Logoksen Poika-ryhmän johtaja.

Pekka Ervast kertoo kirjassaan ”Ihmisyyden uskonto”, että kosmoksesta, aurinkokuntamme ulkopuolelta, Keskusaurinko Siriuksesta tuli uusi kosmilis-henkinen voimavuodatus aurinkokuntaamme ja maapalloon teosofisen liikkeen alkaessa, siis melko läheisessä menneisyydessä. J. R. Hannula selittää tämän ja monien muitten Pekka Ervastin omien opetusten nojalla, että jälleen tuli avatuksi uusi tie ihmiskunnalle ja että sen tien keskushenkilönä oli Pekka Ervast itse. Tämä oli välttämätöntä ihmiskunnan kehityksen tähden, sillä elämme parhaillaan ajassa, jolloin maapallo ja sen ihmiskunta on ratkaisevasti astunut ns. nousevalle kehityskaarelleen. Valkoinen Veljeskunta sai jälleen uuden korkeamman asteen. Pekka Ervast puhuu tästä viimeksitulleesta vuodatuksesta, että kysymyksessä on nyt, ei vain maapallon Valkoisen Veljeskunnan toiminta, vaan Aurinko-Looshin toiminta, sen Aurinko-keskuksen, joka pitää siunaavan kätensä kaikkien aurinkokuntamme planeettojen yllä. Valkoisesta Veljeskunnasta voidaan täten puhua eri kannoilta, sillä sen hierarkius ulottuu maailmankaikkeuteen.

Kysymys: Pekka Ervast sanoo, että Suomessa avatussa Temppelissä kaikki Mestarit ovat kuin kotonaan. Mitä hän sillä tarkoittanee?

Vastaus: Nähtävästi hän tarkoittaa sitä mitä hän sanookin. Mestarius on asteettaisesti ylenevä käsite. Edellisessä vastauksessa jo sanoimme, että Valkoinen Veljeskunta on saanut korkeampia asteita. P. E. sanoo Jeesus Kristuksen olevan Logoksen Poika-ryhmän johtaja, joten hänen Mestariutensa on Logos-hierarkian Mestariutta. Kun siis Jeesus Kristus on myös Suomessa avatussa Temppelissä kuin kotonaan, niin se Temppeli ei ole vain eräs maapallon Valkoisen Veljeskunnan sivulooshi, jollaisia on useampia ja joista Himaalajan Looshi on yksi. Himaalajan Looshi aloitti teosofisen liikkeen. Suomessa avattu Temp-
peli on näin ollen Logos-Looshi maapallolla, Aurin-
gon Kuninkaallisen Neuvoston maapallolla oleva
keskuspaikka. Se on toistaiseksi eetteritasolla. Jotta
se voisi toteutua kemiallis-fyysisessä maailmassa, niin
tänne pitää muodostua veljeskunta, joka ajatuksissa,
tunteissa ja teoissa on yhtenäinen. Sellaisen veljes-
kunnan luomisessa ei toistaiseksi ole onnistuttu.

Kysymys: Miten ymmärretään kosminen ja mystinen Kristus?

Vastaus: Kosmiseksi Kristukseksi nimitetään maailman sielua, jumalallista aatteilua, Isän luomaa täydellisyyskuvaa ilmenneestä maailmasta. Kaikki olevainen pyrkii kehitystietä ilmentämään sitä täydellisyyskuvaa, ihminenkin. Jumalallisen aatteilun, kosmisen Kristuksen, ilmeneminen tapahtuu asteittaisesti. Kun yksi ihminen, Jeesus Natsarenius, saavutti vaadittavan kehitysasteen, niin Kristus syntyi hänessä. Samalla Kristus tuli mystiseksi Kristukseksi jokaiseen ihmiseen, odottaen syntymistään ihmisessä ja kasvaakseen miehuuden täyteen mittaan, kuten Pekka Ervast asian sanoo. Kristussyntymän kokivat mm. Stefanus ja Paavali, Stefanus kuolinnäyssään ja Paavali Damaskon tiellä.

65

Kysymys: Mikä on totuus?

Vastaus: Kieltämätön totuus on ainakin se, että olemme olemassa. Sitä totuutta ei voi kukaan kieltää. Siitä seuraa sellainen totuus, ettemme ole maailmassa yksin, meitä ihmisiä on suunnaton määrä. Seuraava totuus on, että meidän on tultava keskenämme toimeen. Ani harva ihminen voi paeta sellaiseen erämaahan, ettei hänen tarvitse olla missään tekemisissä toisten ihmisten kanssa. Me tarvitsemme toisiamme, yhteiskunta on käytännöllinen välttämättömyys. Tästä on tehtävä se johtopäätös, että vel-

jeys on fyysisen maailman ensimmäinen käytännöllinen totuus.

Noin voimme määritellä totuutta materialistin mittapuulla. Mutta kun selvitetään elämän alkulähdettä niin joudutaan, kuten kristosofia opettaa, Jumalaan. Kaikki olevainen on lähtöisin Jumalasta, ihminenkin. Veljeys ei näin ollen perustu ainoastaan käytännön sanelemaan olemassaolon välttämättömyyteen, vaan veljeyden syvin salaisuus on ykseytemme Jumalassa. Se on syvin totuus. Pekka Ervast määrittelee totuuden: totuus on ihmisten veljeys ja heidän ykseytensä Jumalassa.

66

Kysymys: Sanotaan, että kuolemanjälkeiseen maailmaan on perustettu kouluja ja sairaaloita. Koulu on jotenkin ymmärrettävissä, mutta miksi tarvitaan sairaaloita kuolemankin jälkeen?

Vastaus: Valistunutta vainajaa voidaan opettaa työhön toisten vainajien auttajaksi, jotta hänen kuolemanjälkeinen elämänsä ei kuluisi turhaan. – Muutamien ihmisten maanpäällinen elämä on niin täynnä kaikkea surkeutta, etteivät he kestä sitä. Heidät pakotetaan tekemään tekoja, jotka käyvät yli ihmisen kestäkyvyn. He ovat kuoltuaankin niin järkyttyneitä kokemuksistaan, että ovat todella sairaita kuolemansa jälkeenkin. Esimerkkinä tahtoisin mainita erään juutalaisen kirjoittaman kuvauksen äskeisten

juutalaisvainojen ajoilta. Hän oli satojen toisten juutalaisten kanssa keskitysleireillä. Heidät vietiin joka aamu kammottavaan työhön. Eräs suuri sorakuoppa oli teloituspaiikkana. He kokosivat ja pinosivat ruumiita kasoihin, riviin. Lankut asetettiin väliin ja niitten päälle uusi kerros ruumiita. Näin he pinosivat satoja ruumiita yhteen pinoon, valoivat öljyllä ja polttivat. Tätä puuhaa kesti viikosta viikkoon ja ken väsyi, hänet ammuttiin. Läheiseltä hautausmaalta vangit toivat hautakiviä, joista tehtiin sorakuopan erääseen kohtaan sileä alusta. Siinä murennettiin poltettujen ruumiitten luut, murska kylvettiin nurmikolle, peitettiin mullalla ja kylvettiin nurmeksi. Tällaista tapahtuu kahdennellakymmennellä vuosisadalla kristityssä Euroopassa! Voidaan syystä kysyä, selviävätkö nuo vainajat järkytyksistään ilman apua.

67

Kysymys: Aiheuttaako eläimelle tehty vahinko karmaa?

Vastaus: Pyhä kirja sanoo, että luomakunta huokaa ahdistuksessa odottaen jumalanpoikain esiintymistä. Siinä lauseessa sanotaan totuus ihmisen suhtautumisesta muuhun luomakuntaan. Kun ihminen tappaa huvikseen, esim. urheilun nimessä, eläimiä, niin siihen puuhaan ajaa tappamisen halu. Se on

teko, kylvö, jonka sadon hän saa aikanaan niittää. Teon motiivi ratkaisee seuraukset.

Eläinten tappamattomuudestakin voi tulla tappamishimon puolustaja. Niinpä teosofisessa liikkeessä harrastettiin, jopa uutterasti puolustettiin kasvisyöntiä sillä verukkeella, että kasveja syömällä tulemme paremmiksi ihmisiksi. Sitten tuli yleismaailmallinen sota ja asetti kasvissyöjätkin koetukselle. Silloin olivat absoluuttiset kasvissyöjät valmiit unohdamaan teosofisen veljeyden ja hyökkäämään "vihollista" vastaan. Kokemus osoitti, ettei kasvissyönti muuta ihmisen luonnetta, vaikka siitä tehtäisiin uskonto.

Teosofinen veljeyslupaus tarkoitti ihmisten keskeistä veljeyttä. Veljeyden toteuttaminen ihmisten ja eläinten välillä on vasta toisella sijalla ja se toteutuu luonnostaan olosuhteitten mukaan sitten, kun ihmiset oppivat olemaan keskenään veljiä. Me elämme vielä toistaiseksi maailmassa, jossa olosuhteet pakottavat käyttämään mm. eläinten nahkoja jalkineina, hoitamaan karjaa elääksemme jne. P. E. sanoi kerran, että jos tahdomme elää enkeleinä nykymaailmassa, niin enkelin tulee kasvaa ensin sisäisesti meissä.

Kysymys: Voidaanko kansaa auttaa aseriisunnassa mietiskelemällä rauhan puolesta?

Vastaus: Mietiskely hetkellisenä toimenpiteenä on kaksiteräinen miekka, mm. mietiskely rauhan puolesta. Rukoillaanhan kirkoissakin rauhan puolesta, mutta sellainen rukous saa tavallisesti sotarukouksen luonteen, sillä rukoilijain sisäinen tila määrää rukouksen luonteen: Meidän kansamme on rauhan kansa, naapurikansat ovat vihollisia. H. P. Blavatsky nimitti tällaisia rukouksia henkiseksi noituudeksi. Rukousten tehoa laimentaa rukoilijoitten tietämättömyys ja kykenemättömyys ajatusten keskittämiseen. Kun mietiskelyyn treenautunut ihminen tahtoo keskittää rukous-mietiskelynsä kansojen keskeiseen rauhaan, niin tutkikoon perinpohjin itseään ja tarkoituseriään. Kansojen veljeys ja siitä johtuva rauha ei ole puolueellinen. Turvallisin tie on se, että ihminen kasvattaa itsensä rauhan rakentajaksi. Hänestä itsestään tulee silloin rauhan keskus, joka o l e m i s e l l a a n muuttaa maailmaa-kin rauhallisemmaksi.

69

Kysymys: Jeesus sanoo: ”voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvää. Sillä niin tekivät heidän isänsä väärille profeetoille”. Näin ollen voidaan kysyä: jos ihmisestä puhutaan pahaa, onko se hyvän merkki? Vai olisiko ihmisestä puhumattomuus kaikista parhain merkki?

Vastaus: Vääristä profeetoista siis puhuttiin hyvää ja oikeista pahaa. Jeesus totesi tällaisella lauseellaan ihmisten suhtautumisen profeettoihinsa. Sananlaskukin sanoo, ettei totuudenjulistaja saa yösijaa. Jeesus lausui oppilailleen varoittavan esimerkin: kun ihmiset puhuvat teistä hyvää, niin tarkistakaa itseänne, opetustanne, onko se huomaamatta kääntynyt maailman mallin mukaiseksi. Kutkuttaako opetuksenne ihmisten itsekkyyttä, kannustaako se omanvoitonpyyntiä, hyväksyykö teidän Jumalanne väkivallan, puolustaako se sotia . . . Jos näin opetatte, niin silloin opetuksenne on maailman hyväksymää ja teitä kiitetään. Te olette silloin vääriä profeettoja, sillä minun taivaallinen Isäni ei ole opetustenne takana. Mutta jos teitä moititaan teidän oikeamielisyytenne takia, jos maailma parjaa ja vihaa teitä siksi, kun paljastatte heidän taikauskoisia käsityksiään, opetatte heille rakkautta, kehotatte heitä muuttamaan mielensä ja etsimään Jumalaa itsestään eikä itsensä ulkopuolelta, niin se on kuin todiste siitä, että seuraatte Kristusta, taivaallista Isääänne.

Jeesus toteaa siis maailman suhtautumisen Mestariin ja hänen todellisiin oppilaisiinsa. Muut ihmiset kiittävät ja moittivat toisiaan milloin mistäkin syystä. Parasta olisi opetella sanomaan "on" tai "ei", kuten Mestari neuvo, silloin parjauskin tyrehtyisi. Vaikka siis maailma suhtautuu Mestariin ja hänen oppilaisiinsa kuten Mestari sanoo, niin Mestarin oppilaitten ei tule siten menetellä. Heidän tulee antaa toisilleen

kiitos rohkaisuksi, kun kiitos on paikallaan, sillä he ymmärtävät ja tukevat toisiaan.

70

Kysymys: Kristosofiassa puhutaan Salaisesta Veljeskunnasta, Valkoisesta Veljeskunnasta, Logos-Looshista ja niitten lähettiläistä. Mitä eroa näillä on? Lähettiläshän on ymmärtääkseni sellainen, jonka joku lähettää. Oliko Jeesus Lähettiläs vai tuliko hän omasta tahdostaan?

Vastaus: Jos tahdotaan tehdä ero erilaisten nimitysten välillä, niin voitaisiin sanoa, että Valkoinen Veljeskunta on yleisnimitys sille Veljeskunnalle, joka tuli ihmiskuntaa opastamaan. Salainen Veljeskunta olisi tällöin Valkoisen Veljeskunnan se alempi osasto, joka ei kuulu Valkoisen Veljeskunnan Kristus-Looshiin. Mutta kyllä Salainen Veljeskunta sopii myös yhteisnimitykseksi, sillä Valkoinen Veljeskunta toimii salassa. Se työskentelee etenkin näkymättömissä maailmassa, joka on meille salainen. Logos-Looshi on aurinkokunnan Keskus-Looshi, joka pitää siunaavan kätensä kaikkien planeettojen yllä, kuten Pekka Ervast asian ilmaisee.

Mitä tulee Jeesuksen lähettiläs asemaan, niin hän sanoo itse tulleensa Isän lähettämänä. Jeesus oli yksi niistä Avataaroista, jotka jälleensyntymisen pakosta vapautuneina tulevat avaamaan uuden kehityskieroksen aina, kun aika on täyttynyt. Jeesuskin puhui

ajan täyttymisestä. Mutta luonnollisesti Avataaratkin ovat jonkun lähettämiä, sillä elämä on rakenteeltaan hierarkinen. Aurinko-Logoksetkin ovat Keskusaurinko-Logoksen lähettämiä. Tähän viittaa Pekka Ervast.

Kysymys lähettiläistä on ollut esillä teosofisessa maailmassa siksi, kun H. P. Blavatsky sanoi Valkoisen Veljeskunnan lähettävän lähettiläänsä jokaisen vuosisadan viimeisellä neljänneksellä. H. P. Blavatsky oli sellainen vuosisatalähettiläs. Niistä lähettiläistä Pekka Ervast sanoo, että he ovat itämaalaisittain sanottuna Arhatteja, laamoja, eikä Mestareita. Arhat on neljännessä vihkimyksessä ja tavallinen Mestari viidennessä. Jeesus Kristuksesta sanotaan, että hän tuli ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan, siis nousi maapallon Valkoisen Veljeskunnan ylimmän johdon yläpuolelle. Pekka Ervast opettaa, että Jeesus Kristus on Logoksen Poika-ryhmän johtaja.

71

Kysymys: Mikä on armon välikappale, johon uskomaalla tullaan autuaaksi?

Vastaus: Kristikunta ymmärtää armon välikappaleilla joitakin aineita, esim. leipää ja viiniä, joiden uskotaan auttavan ihmistä hänen pyrkiessään autuuteen. Se on eräs muoto väärinymmärrettyä totuutta

ja se usko esiintyy useissa uskonnoissa. Uskotaan muotomenoihin, talismanneihin, luonnonhenkiin. . . , niitten auttavaan voimaan, sijaissovitukseen. Se uskomus pohjautuu siihen totuuteen, että maailman-sielu, jumalallinen aatteilu, kosmoksen Kristus, kärsii jokaisessa ihmisessä persoonallisen ihmisen tekemistä virheistä, kehittymättömyydestä, tietämättömyydestä ja itsekkyydestä. Ihmishengessä asuva Kristus pyrkii, on aina pyrkinyt, kasvattamaan persoonallisuutta sellaiseksi, että Kristus voisi siinä ilmentää itseään. Mutta koska persoonallisuudella on vapaus menettellä vastoin Isän tahtoa, niin Kristus on kärsivän vapahtajan asemassa. Kosmoksen Kristus on todellinen sijaissovittaja, mutta tietämättömyydessään ihmiset personoivat sen.

P y r k i m y s autuuteen johtuu itsekkyydestä. Se on persoonallisen onnen kaipuuta. Autuudentoivon itsekkyyys näkyy silmiinpistävänä lisäksi siinä, että autuus pitäisi saada ilman omia ponnistuksia, palkkana tekemättömistä töistä, Jumalan armosta. Autuuskäsite on käännetty ylösalaisin, sillä Vuorisäärnan autuudenjulistukset kuvaavat autuutta toisin. Siellä sanotaan, että autuaat ovat mm. rauhan rakentajat, hengessään köyhät, puhdassydämiset, oikeamieliset . . . Ken siis j o o n rauhanrakentaja, puhdassydäminen, oikeamielinen jne., hän on autuas. Kun ihminen kasvaa autuudenjulistusten kuvaamissa ominaisuuksissa, niin hän tuntee autuutta, koska hän on yrittänyt kasvaa ja on ainakin jonkun verran kasvanutkin Isän tahdon mukaiseksi.

Kysymys: Pekka Ervast ja J. R. Hannula opettavat: Vuorisaarnan neljäs käsky, pahanvastustamattomuus, on nyt alkaneen kehityskauden kulmakivi ja henkisen elämän lähtökohta. Minkätähden pahanvastustamattomuus on perin vaikea toteuttaa käytännössä?

Vastaus: Vaikka Jeesus Kristus opetti pahanvastustamattomuutta ja näytti esimerkillään, mitä se on käytännössä, niin se oppi on kristikunnalle käsittämätön ja siksi siitä on vaiettu. Evankeliumeissa se oppi on säilynyt, mutta kun siitä ei ole puhuttu, niin se on tyystin unohtunut. Unohtaminen on valtiokirkon ansiota, sillä kun kirkosta tuli valtion osa niin siitä tuli samalla ulkonainen laitos, joka ymmärsi uskonnon olevan jonkinlaista valtiollista toimintaa. Mutta Vuorisaarnan ohjeet ovat ihmisyksilöille tarkoitettuja. Pahanvastustamattomuus ei toteudu kieltolaeilla, sitä voi ihminen soveluttaa itsensä käytäntöön. Kun ihmiset muuttuvat, niin maailmakin muuttuu, sillä yhteiskunta on yksilöitten summa. Jeesus Kristus tahtoi käskyillään ja neuvoillaan sanoa: te ihmiset olette näihin asti yrittäneet väkivallalla tehdä toisianne paremmiksi, nyt teidän pitää muuttaa itsenne oikeiksi ihmisiksi. Lakatkaa vastustamasta pahaa. Paha tulee teitä vastaan toisen ihmisen muodossa, joten, jos joku lyö sinua poskelle, käännä toinenkin poski lyötäväksi.

Tällaiset neuvot ovat käsittämättömiä, ellemme katsele elämää jälleensyntymisen ja syysuhteen lain näkökulmasta. Jälleensyntyminen antaa tilaisuuden jatkuvaan kehitykseen ja karma takaa, että jokainen pyrkimys – esim. pahanvastustamattomuuden toteuttamiseksi – kantaa aikanaan sadon. Mitä kylvätte, sitä niitätte, opetti Mestari.

73

Kysymys: Mikä on elämän perimmäinen tarkoitus? Usein tulee ajatelleeksi: miksi kaikki tämä kärsimys, työ, vaiva ja tuska?

Vastaus: Jeesus Kristus sanoo elämän tarkoituksen olevan Isän täydellisyys: Olkaa täydellisiä kuin taivaallinen Isänne. Täydellisyys on täydellisyyttä rakkaudessa. Näin hän sanoo Vuorisaarnan viidennessä käskyssä ja näin esitettynä täydellisyyden voi tajuta tavallisella ymmärryksellä. Ihmisten keskinäinen rakkaus ratkaisisi elämän pulmat ja maan päällä olisi paratiisi.

Elämän perimmäistä tarkoitusta on selvitelty myös filosofisesti kristosofisessa maailmankatsomuksessa. Ihmisen sisin olemus on Jumalasta, mutta tuo Jumalan poika ei ole itsetietoinen jumalanpoikuudestaan. Kehityksen kenttä on olemassa siksi, että itsetietoisuus heräisi, jolloin ihminen kasvaa luovaksi jumalaksi.

Kysymys: Pekka Ervast sanoo, että ainoa jumalallinen suunnitelma, joka on meidänkin aurinkokuntamme Logoksella, on inhimillinen täydellisyys. Tämän elämässä itsessään olevan jumalallisen suunnitelman toteutuminen on välttämättömyyden pakosta luonut ihmiskunnan historian. Nykyään ihmiskunta historiallisesti elää viidennessä suuressa juurirodussa, jossa on ihanteena totuus. Seuraavan eli kuudennen juurirodun ihanne on rakkaus. Mihin tällainen rotujen järjestelmä alkuaan perustuu, mistä se on saanut alkunsa, ja miten se liittyy elämässä itsessään olevaan jumalalliseen suunnitelmaan?

Vastaus: Elämä on järjestäytynyt kosmos, lukuihin perustuva. Kansantajuisesti voitaisiin sanoa, että Aurinko-Logoksen "ruumiissa" on ainakin seitsemän "prinsiippiä" ja jokainen prinsiippi on maailma, jota kansoittavat monenlaiset luonnonvaltakunnat. On fyysinen, eetterinen, astraalinen jne. maailmat, jotka ovat Logoksen "prinsipppejä", käyttäaksemme teosofisia nimityksiä. Me ihmiset emme olisi ihmisiä, ellei meissäkin, pienoismaailmoissa, olisi vastaavat prinsipiit. Emme olisi fyysisen maailman kansalaisia, ellei meillä olisi fyysinen ruumis ja eetteriruumis. Emme olisi sielullisia ihmisiä, ellei meissä olisi tunteitten väline, tunneruomis ja ajatusten väline, ajatusruumis jne. Korkeammat prinsippimme vastaavat Logosta. Prinsippimme ovat kehityksen alaisia

ja elämä on siten järjestäytynyt, että jokainen prinssiippi kasvaa ja kehittyy Kristuksen mitan mukaisesti. Ne kasvavat osaksi yhtäaikaa, mutta joku prinssiipeistä on vuorollaan etualalla. Näin muodostuu seitsemän juurirotua, joissa jokaisessa on jokin olemuspuolemme erikoisesti kasvamassa. Fyysinen prinssiippimme on vanhin. Nykyisessä kehitysvaiheessamme olemme jo minäolentoja, joten korkeammatkin prinssiippimme jo vähän vaikuttavat. Viides, kuudes ja seitsemäs juurirotu ovat siinä asemassa, että korkeampi kolminaisuutemme pyrkii saamaan hallintaansa alemmat prinssiippimme. Nykyisessä viidennessä juurirodussa korkeampi järki eli manas pyrkii erikoisesti saamaan hallintaansa astraali- eli tunne-ajatus voimamme. Kuudes juurirotu keskittyy siihen, että buddhi eli rakkauskkyky saisi kestävän otteen eetteriruumiista. Seitsemännessä juurirodussa henki eli aatma eli Isän tahto pyrkii hallitsemaan kemiallis-fyysistä ruumista. Tällainen järjestelmä on syntynyt välttämättömyyden pakosta. Jumalallinen suunnitelma inhimillisestä täydellisyydestä toteutuu täten kehityksen tietä.

Kysymys: Sanotaan, että karmaa voi lunastaa henkisellä työllä. Mitkä ovat edellytykset sellaiseen henkiseen työhön?

Vastaus: Parhaan neuvon tässäkin kysymyksessä antaa Pekka Ervast: opettele tekemään henkistä työtä ilman maallisen tai taivaallisen palkan odotusta. Maallista palkkaa ei mitata ainoastaan rahalla, palkan toivossa näyttelee suurta osaa myös kunnia ja valta. Taivaallisen palkan toivossa elivät jo eräät Jeesuksen oppilaatkin keskustellessaan siitä, kuka saa taivaissa olla Mestarin oikealla puolella. Koko nykyinen kristikunta elää taivaallisen palkan odotuksessa. Sen ainoana tavoitteena on kuolemanjälkeinen autuus, taivaallinen palkka ilman omaa ansiota.

76

Kysymys: Kun profeetta Daniel heitettiin leijonien luolaan, niin mikseivät leijonat kajonneet häneen?

Vastaus: Sellainen kertomus voi olla vaikkapa keksitty, mutta jos se on tosi, niin se osoittaa, että Daniel oli käynyt läpi sellaisen henkisen treenauksen, että hän oli sovussa eläinkunnan kanssa. Kerrotaan myös itämaiden joogeista, jotka elävät erakkoina metsissä ja ovat sovussa petojen kanssa. Tällaiset kertomukset ovat meille länsimaalaisille käsittämättömiä, sillä meidän tapamme eläimiä huviksemekin. Sellainen teurastus on muka urheilua.

77

Kysymys: Oliko Daniel Vihitty, koska hän osasi selittää mm. Nebukadnesarin unen ja kestää kaikki

ne kärsimykset, jotka häntä kohtasivat?

Vastaus: Ainakin danielinkirja kertoo, että Danielista tehtiin tietäjien päällikkö, joten hän nähtävästi oli toisia tietäjiä etevämpi. Mutta hänenkin ennustuksensa ovat, kuten profeettojen ennustukset yleensä, sen luontoisia, ettei käy selville, tarkoittavatko ne silloisia aikoja vai tulevaisuutta. Osa ennustuksista tarkoitti varmaan eletävän ajan tapahtumia, mutta osa kenties kaukaisiakin aikoja. On lisäksi huomattava, että danielinkirjassakin on aito juutalaiskansallinen värytys. Asioitten ja tapahtumien taustana on Juudan kansan erikoisasema.

78

Kysymys: Miksi Mestarit eivät auttaneet Tertulianusta ymmärtämään jälleensyntymismysteriota?

Vastaus: Mestareitten avunanto on riippuvainen ihmisten vastaanottokyvystä. Eihän jälleensyntymisoppi ollut tuntematon, ymmärrettiinhän sitä alkukristillisenä aikana, eikä se Tertullianuksen eläessä ollut tuntematon. Mutta hänen omat ennakkoluuloonsa olivat nähtävästi esteenä. Me ihmiset saamme mennä harhaankin ellemme pidä silmiämme auki. Niinpä Mestarit esittivät teosofisen sanomansa sekä H. P. Blavatskyn suulla ja kynällä että omissa kirjeissään. Ellemme vaivaudu ottamaan selvää annetusta opetuksesta niin saamme mennä harhaan. Ei-

vät Mestarit halua meistä kasvavan talutettavia nukkeja, vaan itsetietoisia, omilla jaloillamme seisovia ihmisiä.

79

Kysymys: Kun sielun uskotaan kuoleman jälkeen lentävän taivaan kirkkauteen, niin miksi odotetaan hajonneen ruumiin ylösnousemista?

Vastaus: Tuskin löydämme muuta syytä ruumiin ylösnousemusoppiin kuin ihmisälyn rajoittuneisuuden. Sitä tapahtumaa, että sielu syntyy yhä toistuvasti lapsena ja jota me nyt nimitämme jälleensyntymiseksi, on nimitetty myös ruumiin ylösnousemiseksi. Sellaisena se esiintyy mm. Jeesuksen ja hänen opetuslastensa välisissä keskusteluissa. Hekin ymmärsivät ruumiin ylösnousemisella jälleensyntymistä. Oppi jälleensyntymisestä leimattiin myöhemmin kerrettiläisyydeksi. Silloin sanonta "ruumiin ylösnouseminen" oli helppo kääntää haudassa lahoavan ruumiin ylösnousemiseksi. Hämäännyksen aikaansaivat poliittiset ja valtiolliset syyt, sillä mitä tietämättömintä ja taikauskoisinta kansa on, sitä helpommin johdettavaa se on.

80

Kysymys: J. R. Hannula sanoo kirjassaan "Sisäisen opettajan seurassa", että "ihmisen täytyy olla

jatkuvasti toimiva hyvässä: nälkäisten ruokkimisessa, alastomien vaatettamisessa j.n.e.”. Kuinka tämä käy yhteen henkisen työn kanssa? Ei kai Hannula tarkoita maailmanparannuspuuhaa?

Vastaus: Hannulan kaikki opetukset tähtäävät siihen, että henkinen elämä on ensimmäisellä sijalla. Henkistä elämää elävä ihminen suorittaa luonnostaan ihmisten aineellistakin auttamista, mikäli sellainen on hänelle mahdollista. Sanoihan Jeesuskin, että teillä on aina luonanne köyhät, mutta minua ei ole aina. Niin ikään Pekka Ervast puhuessaan eräässä esitelmässään pelastusarmeijasta kuvasi kauniisti sen suorittamaa auttamistyötä, mutta lisäsi: meidän työmme on toisen luontoinen . . . Hannula tiesi kokemuksestakin, ettei ihmiskunta kärsi ensikädessä aineellista köyhyyttä, koska sillä on varaa uhrata kansojen varat järjettömiin sotiin, tuhota pommeillaan työllä ja vaivalla rakennettuja kaupunkeja, tuhata älyttömästi maaperän voimavaroja jne. Ihmiskuntaa vaivaa järjen köyhyys eikä sitä puutetta poisteta muilla keinoilla kuin Valkoisen Veljeskunnan antamien opetusten noudattamisella: henkisellä elämällä.

Kysymys: Mistä johtuu pilkallisuus ja ivailu? Miten saisi karsituksi luonteestaan pois sellaisen vian?

Vastaus: Suu puhuu sydämen kyllyydestä ja ivailustakin kasvaa tottumus. Viisaat ovat aina opettaneet kielen hillintää, eräissä esoteerisissa kouluissa on tehty jopa vaikenemisen lupaus. ”Opi hillitsemään kieltäsi” oli Pekka Ervastinkin ensimmäinen opetus. Ivailu on seuraus rakkauden puutteesta, mutta kielellekin on opetettava uusi tapa. Puhuminen on välttämätöntä, mutta vaikeneminenkin on toisinaan kullan arvoinen.

82

Kysymys: Kristityt puhuvat helmasynnistä. Eikö näin hämärä sana ole vaikeasti käsitettävissä?

Vastaus: Tuollaisen sanan keksijä on saattanut ajatella, että ihminen pitää jotakin syntyä ”helmasaan” eli sylissään. Ehkä tuon sanan keksijällä on ollut vaikeita sukupuolipulmia. Voihan sanan käsitittää niinkin, että on jokin erikoisen kiinnostava pahe, jonka paheenharjoittaja haluaa pitää itseään lähinnä. Jumaluusoppineitten velvollisuus on keksiä parempi sana. Kristinusko sisältää useita vaikeasti käsitettäviä sanoja, eräs sellainen on sana ”vanhurskas”. Sellainen sana tuo helposti mieleen teeskentelevän fariseustyyppin, jolla on joka tilanteessa huulillaan Jumalan nimi, mutta sisäisesti hän on ovela itsensä näytteelle asettaja, toisia tuomitseva ja täynnä vilppiä. Tämän tyyppisiä ”vanhurskaita” tapaamme kristittyjen kesken tuhka tiheään. Alku-

tekstin vastaava sana tarkoittaa kuitenkin aivan toista, nimittäin oikeudentuntoista, oikeamielistä ihmistä.

83

Kysymys: Jeesus käski myymään vaipan ja ostamaan miekan. Mitä hän tällaisella kehotuksella tarkoitti?

Vastaus: Se on vaarallinen lause, kun se irroiteetaan alkuyhteyksistään, mutta se käy ymmärrettäväksi, kun ajattelemme tilannetta, jossa se lausuttiin. Se lausuttiin ns. vanhan ja uuden liiton rajakohdassa. Vanha oikeudenjakamiskäsitys nojautui miekan valtaan. Jo se seikka, että Jeesus sanoi noin, osoittaa, että miekka oli luonnollinen väline, jota kuka tahansa kantoi mukanaan. Kansa jakoi usein itse oikeutta, kuten Vanha Testamentti kertoo. "Syntinen" ihminen kivitettiin vaikkapa kadulla; niinhän tehtiin mm. Stefanukselle. Kun "syntistä" naista ahdistettiin ja kyseltiin Jeesuksen mielipidettä, niin hän sanoi: joka teistä on synnitön, heittäköön ensimmäisenä kivellä. Lynkkaus oli laillistettua. Tällaisen tilanteen huomioon ottaen ei ollut luonnontonta, että Jeesus kehotti ottamaan miekan eikä se kehotus erikoisesti järkyttänyt hänen opetuslapsiaan. Heille oli Mestarin sanoma vielä melkoisen hämäävä, olivathan he vasta kolme vuotta kuunnelleet hänen opetuksiaan. Ainakin Pietarilla oli miekka ja

hän myös käytti sitä puolustaessaan Mestariaan. Silloin Jeesus oli tilaisuudessa antamaan käytännöllisen opetuksen. Hän käski Pietaria pistämään miekansa tuppeen ja paransi sotilaan korvan. Sellainen opetus painui läsnäolijoitten mieliin tehokkaammin kuin pelkät sanat. Uusi ajanjakso oli alkanut, miekan tilalle tuli pahanvastustamattomuus.

84

Kysymys: Jeesus Kristus kehottaa rukoilemaan: "Älä johdata meitä kiusaukseen". Mitä tarkoittaa kiusaus ja mitä kiusausta Jeesus tarkoittaa? Onko kiusaus tekemisissä pahan ja hyvän kanssa?

Vastaus: Kyllä Pekka Ervast katseli tämänkin pyynnön puhki. Hän sanoo: älä johdata meitä kiusaukseen valitsemaan kahden välillä, jotka kumpainkin mielestämme ovat hyviä. Me valitsemme aina kahden h y v ä n välillä. Hyvän puolesta armeijatkin sotivat: puolustetaan isänmaata, uskontoa, poliittista väriä, taloudellista hyvinvointia. Me joudumme kaikkialla elämässä tekemään tuollaisia valintoja, koska ne ovat mielestämme hyviä. Paha esiintyy harvoin oikeassa puvussaan, se pukeutuu tavallisesti hyvän kaapuun ja siksi valinta on vaikeata. Valinta vaatii ihmiseltä henkistä valistusta. Kun Jeesus nautittiin ristille kuolemaan, niin samalla ristiinnaulittiin kaksi muuta, jotka olivat ns. pahantekijöitä. Kansa ei silloin osannut valita, sillä kansan mielestä nuo

kaikki kolme miestä olivat pahantekijöitä. Toinen ristiinnaulituista oli murhamies ja toinen poliittinen maailmanparantaja. Jeesus ei ollut tehnyt kenellekään pahaa, mutta myös hänen katsottiin ansainneen kuolemanrangaistuksen. Ehkä Jeesuksen oppilaat näkivät silloin yhteiskunnan kaksinaismoraalin ja osasivat ainakin omassa tajunnassaan tehdä valinnan kahden välillä.

85

Kysymys: Voiko karmaa ymmärtää siten, että teko on elämälle tehty kysymys, johon elämä vastaa seurauksen muodossa?

Vastaus: Voihan asian noinkin ymmärtää. Ihminen tekee teon tietämättä teon seurauksia. Hän tekee aivan kuin kysymyksen ja elämä vastaa aikaan omalla tavallaan. J. R. Hannula kertoo tavanneensa kirjanmyyntimatkoillaan miehen, jolla oli suonissaan aito suomalaista tietäjäverta. Mies muisti edellisen jälleensyntymänsä ja sitä seuranneen kuolemansa. Hän oli edellisessä ruumistuksessaan jokin ritari ja hänelle tuli riidanpoikanen toisen ritarin kanssa. Silloin ratkottiin riitoja miekoilla. Hän itse oli pidempi kuin vastustajansa. Vastustaja katkaisi hänen kaulavaltimonsa ja ennen kuin kuolema saapui, ehti hän manata kostoa: kyllä minä tämän vielä kosten. Hän syntyi Suomeen ja meni naimisiin.

Hänen vaimonsa oli lyhyempi kuin hän itse. Mies ymmärsi, että vaimo oli hänen entinen taistelukumppaninsa. Elämä vastasi näin: oppikaa nyt ratkomaan riitanne inhimillisellä tavalla.

86

Kysymys: Olen ymmärtänyt, että ellen pääse osalliseksi totuuden Pyhästä Hengestä, en ymmärrä veljeyttä, rakkautta, enkä osaa täyttää Isän tahtoa. Olenko ymmärtänyt oikein?

Vastaus: Pyhää Henkeä nimitetään nimenomaan totuuden hengeksi. Teosofisen sanoman motoksi asetettiin niin ikään totuus: Totuus on korkein uskonto, eli totuus on kaikkia uskontoja (uskomuksia) korkeampi. Ellei esim. karkea veripelastusoppi ole totta, niin eihän siihen uskominen auta ketään. Kun ihmisessä herää niin voimakas totuuden tarve, että hän jaksaa luopua miten rakkaaksi käyneestä enakkoluulostaan tahansa, niin hän on silloin kosketuksessa totuuden Pyhään Henkeen. Totuus on hänelle silloin pyhempi kuin jokin uskomus. Hän on tullut totuuden etsijäksi. Etsiessään hänelle mm. selviää, että uskontojen ensimmäiset julistajat ovat viisaampia kuin hän itse. Hän löytää (tietenkin toisten opastamana) Jeesus Natsarenuksen siveelliset opetukset, Vuorisaarnan ja punnitsee opetuksia parhaimman itsensä valossa. Hän tajuaa ne totuudeksi. Tällöin totuuden Pyhä Henki on johdattanut hänet

Pojan eli Kristuksen luo. Vuorisaarnaa eli Pojan opetuksia noudattamalla hän tulee Isän luo, Kristuksen kokemuseräiseen tajuamiseen; sillä "Minä ja Isä olemme yhtä".

87

Kysymys: Meissä ihmisissä on olemisen halu ja luonnon suuri himo. Meissä on myös ihmisen poika, järki. Tässä olemisen kentässä olisi luotava kosmos, Jumalan Pojan asunto. Miten se tapahtuu?

Vastaus: Ns. "elämän taistelu" johtuu pohjimmiltaan siitä, että järki, ihmisen poika, pyrkii taltuttamaan luonnon himoa. Nämä perustekijät heijastuvat ulkonaiseenkin elämään saaden aikaan taistelua olemassaolosta. Luonnon himo on meissä ihmisissä eläinkuntavaiheen perintönä. Se on ihmiskunnan nykyvaiheessa jo osaksi hienostunut, esiintyen kunnian, vallan, rahan ym. himona. Se on hienostunut alemmanlaatuiseksi onnenkaipuuksi: ihminen uskoo löytävänsä onnen edellä mainittujen himojen täytyessä. Kun elämän kokemukset opettavat, ettei onni löydykään himojen tyydytyksessä, niin järki, ihmisen poika, pyrkii hillitsemään himoa. Syntyy sisäinen taistelu, toinen tai toinen voittaa. Jos himo voittaa, niin järki on kuin ristiinnaulittu, jos järki voittaa, niin ylpeys kasvaa. Ylpeys nujertaa toiset himot ja nousee yksinvaltiaaksi. Ihmisestä tulee kylmä, mahtava yksinkulkija, hän aivankuin kiipeää

lumihuippuisille vuorille. Hän palvoo omaa pyhyyt-
tään. Rakkaus pakenee häntä.

Gautama Buddha löysi erään ratkaisun tähän elämän taisteluun: on luovuttava elämän halusta. Sitä tietä ovat monet kulkeneet. Jeesus Kristus avasi uuden tien: on lakattava vastustamasta pahaa. Tämä asenne lopettaa taistelun. Pekka Ervast selittää tämän mysteron mahdollisimman monitahoisesti. Ei riitä se, että lopettaa ulkonaisen taistelun, sillä himo, joka taistelua haastaa, asuu ihmisessä itsessään. Siksi on lopetettava pahan vastustaminen myös omassa itsessään. Tämä seikka on vaikea ymmärtää, sillä valistumaton järki väittää vastaan. Se sanoo: jos lopetat taistelun itsessäsi olevaa pahaa vastaan, niin himo perii vallan ja sinä hukut. Mutta Pekka Ervast opettaa, ettei sisäinen ns. paha häviä taistelemalla, sillä kun ihmisen huomio on jatkuvasti kohdistunut pahan nujertamiseen, niin pahan voima lisääntyy. Mutta kun taistelu sielussa olevaa pahaa vastaan lakkaa, niin sen voima vähenee, se kuolee ruuan puutteeseen. Se edellyttää kuitenkin, että ihminen kääntää huomionsa itsessään olevaan hyvään ja pyrkii sitä toteuttamaan elämässään. Näin saa pahan-vastustamattomuus positiivisen ja aktiivisen luonteen: ihminen kasvaa hyvässä ja paha putoaa pois. Kaaoksen kentälle muodostuu kosmos.

Kysymys: Teosofia opettaa, että ihmisen jälleen-

syntymisessä jokin säde tai puoli korkeammasta minästä jälleensyntyy. Merkitseekö se "osa" sitä läksyä, jonka ihmisen pitäisi ko. ruumistuksessa oppia?

Vastaus: Jälleensyntymistä kuvataan myös siten, että korkeampi minä on kuin kellon taulu, jossa on kaksitoista tuntimerkkiä ja jokainen jälleensyntymä vastaa yhtä tuntia. Korkeampi minä on siis "kokonainen" ihminen ja jälleensyntymässä muodostuva persoonallisuus on vain "osa" ihmistä. Tämä on vertauskuvallista puhetta, mutta koska korkeampi minä eli todellinen ihminen kasvaa persoonallisuuksien avulla, niin jokainen persoonallisuus kootaan niistä, sanoisimmeko huutavimmista puutteista, joita ihmisen pitäisi erikoisesti voittaa, poistaa, ts. vahvistua niitten vastakohdissa. Entä miten voisimme selvästi käsittää, missä suhteissa meidän pitäisi kasvaa, mikä on meidän nykyisen ruumistuksemme elämäntehävä? Pekka Ervast vastaa tähänkin kysymykseen: tee sitä, mikä on kaikkein vaikeinta. Mikä verraton neuvo. Tavallisestihan yritämme tehdä sitä, mikä on helpointa, mistä tulee parempi palkka, miten saisimme mukavimmat olosuhteet. Vaikeimmat työt työntäisimme toisille. Mutta jos noudatamme mielihalujamme niin emmehän silloin mitään voita. Mutta kun melkein mahdottomalta näyttävä työ tulee suoritettavaksemme elämän kädestä, niin siinä kohdassa persoonallisuuttamme on vajaa tai heikko kohta, jonka vahvistaminen vahvistaa korkeampaa minää.

Kysymys: J. R. Hannula sanoi Pekka Ervastian lausuneen: Jos ottaisın teidät voimakkaaseen käteeni, niin kestäisitteköhän sitä. J. R. H. viittasi usein tähän P. E:n lauseeseen. Miten tuo lause on ymmärrettävä?

Vastaus: Se on vaikeasti ymmärrettävissä, kun se erotetaan siitä ympäristöstä, jossa se lausuttiin. Voimme ainakin eliminoida pois sen seikan, ettei Pekka Ervast uhannut väkivallalla. Kysymys on henkisestä elämästä ja siinä tapahtuvista tappioista ja voitoista. P. E. opetti, että puhdistuksen tiellä ihmisielusta nousee pinnalle ensin kaikki alhainen, paha, väkivalta, eläimelliset vaistot . . . Myöhemmin näytättyy hyväkin. Ihmissielun piilotajunta on kuin vesisäiliö, jossa muta on laskeutunut pohjalle. Puhdistuksen tiellä "vesi" alkaa liikehtiä ja käy sameaksi. Miten ihminen tuntisi sielunsa mutakerroksen, ellei se nousisi näkyviin. Puhdistuksen tiellä lika nousee pinnalle, jotta ihminen näkee sen ja ryhtyy sitä voittamaan. Tämä on ikivanha okkultinen sääntö. Siihen viittaa myös H. P. Blavatsky puhuesaan Mestarin oppilaiksi pyrkijöistä. Alkemistit puhuivat yleisluottimesta, johon pyrkijä joutuu. – On aivan tavallista, että kun ihminen ihastuu Mestarin sanomaan, ihmisyyteen johtavaan tiehen ja kaikkeen siihen tietoon ja viisauteen, jota esim. teosofia opettaa, niin hän sotkee siihen omat mielikuvansa ja

mieliharrastuksensa. Hän luo kaikenlaisia mielikuvia mm. ihmistäydellisyydestä ja ryhtyy niitä mielikuviaan toteuttamaan. Hän ei osaa nöyränä kuunnella Mestaria, keskittyä hänen opetuksiinsa, vaan kuuntelee itseään. Kun sitten elämä ravistelee häntä, jotta hän heräisi, niin sielunpohjalta nousee tavallisesti pakkovalta: minun asiani on niin hyvä että vastustajat täytyy nujertaa. Hänen olisi voitettava itsessään oleva pakkovalta, mutta ellei hän sitä voita, niin hän ryhtyy tietoisesti vastustamaan Mestaria. Mestari, joka alussa kuvastui hänelle ihannehmi-seksi, muuttuukin hänen viholliseksi. Kun katselemme opetuslapsiutta tältä kannalta, niin voimme ymmärtää kysymyksessä mainittua Pekka Ervastian lausetta. P. E:n ympärillä oli joukko ihmisiä, jotka tietien tai osaksi tietämättään halusivat opetuslapsiutta. Niinhän täytyi ollakin, siihen tähtääkin henkinen elämä. Mutta P. E. näki, että oppilaiksi pyrkivien omat ihannekuvat alkoivat olla pinnalla. Ne saivat mm. sellaisen muodon, että elämä muka polkee paikallaan eikä saada aikaan mitään näkyvää ja että Pekka Ervast on tässä edistyksen jarruna. Pekka Ervast huomautti tuolla lauseella: jos minä paljastaisin oman mysterioni, jotta näkisitte, kuka tässä on jarruna, jos minä kertoisin itsestäni kaiken mitä tiedän, niin miten te sen kestäisitte? Te olette vielä kuin lapsia, kuin Kalevalan Joukahaisia, jotka ryhdytte kilpalaulantaan tietäjän kanssa. Jos minä paljastaisin itseni teille, niin te joutuisitte aivan ymmälle ja teidän etenemisenne ihmisyyttä kohti py-

sähtyisi. Teidän edessänne on puhdistuksen tie ja teidän on itse se tie kuljettava.

90

Kysymys: Mitä Pekka Ervast tarkoittaa seuraavalla "Kirkko-Ekleeesia" -kirjan lauseella: "Jeesus Kristuksen tulo tänne merkitsi, että hän tuli lähelle kaikkia uskontoja ja kaikkia sivistyksiä, mutta edellytysten oppia tuntemaan tuota Kristusta, joka on kaikkien vanhojen uskontojen takana, täytyy olla suuret ennen kuin Kristus on meissä kirkastunut."

Vastaus: Pekka Ervast tarkoittaa nähtävästi sitä, että vaikka Kristus on aina ollut kaikkien uskontojen takana ja niitten lähtökohta, niin me emme pääse lähelle Jeesus Kristuksen sanomaa ja elämänymmärrystä, elleimme tutustu vanhoihin uskontoihin. Toisessa kirjoituksessa hän sanoo, että Kristuksen luotullaan toisten uskontojen kautta. Länsimailla ei tunneta Kristusta, koska hän on opettajana leimattu epäkäytännölliseksi. Siksi teosofinen elämänymmärrys toi länsimaille toiset uskonnot, joista näkyy, että Kristus, Logos, Maailmanjärki, on kaikkien uskontojen lähtökohta siten, että Maailmanjärki tuli Valkeisen Veljeskunnan lähettämien profeettojen kautta ihmiskunnan tietoon. Näin ovat uskonnot muodostuneet. Mutta Jeesus Kristus toi uuden sisällön uskontoon, ja sitä ei ymmärrä, ellei ensin käsitä Kristuksen työtä vanhoissa uskonnoissa. Pekka Ervastian

julistaman kristosofisen sanoman suhteen pätee sama sääntö. Emme ymmärrä hänen sanomaansa, elleimme ensin ymmärrä Jeesus Kristuksen sanomaa. Onhan Jeesuksen Vuorisaarna P. E:nkin sanoman moraalinen runko, vaikka P. E. tekikin Vuorisaarnan ymmärrettävään asuun. Pekka Ervast selitti Jeesuksen ja Kristuksen mysteριοita mahdollisimman monelta puolelta sen tähden, että me Jeesus Kristuksen avulla ymmärtäisimme Pekka Ervastia.

91

Kysymys: Mitä on kaste?

Vastaus: Kristosofinen elämänymmärrys opettaa kahdenlaisesta kasteesta: vesi- ja tulikasteesta. Näitä nimityksiä käytti Jeesuskin. Hän puhui paitsi vedellä kastamisesta myös kastamisesta Pyhällä Hengellä ja tulella. Johannes Kastaja, joka itse kuului essealaisveljeskuntaan, jossa käytettiin vesikastetta, kastoi myös serkkunsa Jeesuksen. Vesikastetta käytettiin vertauskuvana puhdistuksen tielle astumisesta. Kastetoimitus siirtyi Johannekselta kristityille. Sitä suosi ja käytti Paavali seurakunnissaan. Kaste muistutti oppilasta hänen tekemästään lupauksesta. Tulikaste, josta Jeesus puhui, on henkinen tapahtuma, joka tekee oppilaasta taivasten valtakunnan jäsenen, sillä siinä Isä tunnustaa kastetun pojakseen. Apostolit kokivat tulikasteen helluntaina, Paavali Damaskuksen tiellä ja Stefanus kuolinnäyssään.

Kysymys: Voiko ihminen jo eläessään tuntea taivastilaa?

Vastaus: Taivastila sen sanan varsinaisessa merkityksessä merkitsee jäsenyyttä taivasten valtakunnassa eli Valkoisessa Veljeskunnassa. Se jäsenyys on saavutettavissa vain fyysillisen elämän aikana, tulikasteessa, kuten edellisessä kysymyksessä sanottiin. Kuolemanjälkeinen taivastila on maaelämän kauneimpien pyrkimysten täyttymys ja vertauskuva siitä taivastilasta, joka ihmistä odottaa vihkimysten tiellä. Silti kuolemanjälkeinen taivastila on vainajalle täysin todellinen.

Kysymys: Olen tullut siihen käsitykseen, että kristosofiselle työlle olisi eduksi, jos olisi oma huone, jossa erilaiset tilaisuudet voitaisiin järjestää. Pekka Ervastian sydäntä lähellä olivat myös huonekysymykset, kokoontumistilat. Hänhän rakensi aikanaan Tuonenkylän päämajan, myös Jyväskylän temppeli rakennettiin hänen eläessään. Mitä olisi sanottava huonekysymyksestä?

Vastaus: Meidän täytyy ainakin täällä Pohjolassa alistua siihen tosiasiaan, että esitelmät ja muut kokoukset on pidettävä huoneessa. Ellei sellaista huo-

netta ole itsellä, se on vuokrattava. Mutta vuokrahuoneita ei ole aina saatavissa, ei ainakaan samassa paikassa, joten esitelmätkin heittelehtivät paikasta toiseen. Tämä pulma on ollut aina. Pekka Ervast myös siitä kirjoitti aikakauslehdessä. Siksi hän ryhtyikin valmistamaan Tuonenkylään keskuspaikkaa ja – kuten hän sanoi – työntekijöille kotia. Mutta se ns. päämaja meni toisiin käsiin ja kun Jyväskylään ryhdyttiin rakentamaan omaa temppeliä, niin P. E. ehdotti sitä jyvaskyläläisten veljien omaksi huoneeksi. Siellä perustettiin kannatusyhdistys. Jyväskylässä onkin saatu pitää siitä lähtien kesäkurssit. Menneisyyden kokemuksista saamme sellaisen opetuksen, että on viisasta laittaa eri kaupunkeihin kuhunkin oma kannatusyhdistyksensä, jos kaupungissa halutaan ja on mahdollista saada oma työhuone.

94

Kysymys: Johannes Kotipellon (J. R. Hannulan) ”Totuudenetsijä”-kirjassa sanotaan, ettei ihmiskehityksen tarkoituksena ollut laskeutua kemiallis-fyysiseen tasoon asti, mutta kehittyneimpien ihmissielujen kieltäydyttyä ruumistumasta tapahtui laskeutuminen näin alas. Mutta nyt on alkanut ns. nouseva kehityskaari ja ne ihmissielut, jotka eivät jaks seurata mukana, siirretään toiseen taivaankappaleeseen. Miksi näin?

Vastaus: Kyllä J. R. H:n selitys sisältyy teosofisiin

oppeihin. Nykyisen luomispäivän kolmas juurirotu näytteli siinä ratkaisevaa osaa. Silloiset ihmiset olivat edellisten luomispäivien ihmisasteen saavuttaneita olentoja. Silloin olisi mm. asuroitten, ensimmäisen luomispäivän ihmisolentojen, pitänyt ottaa fyysinen muoto. Mutta heidän sanotaan kieltäytyneen tarjotusta tilaisuudesta. Siitä vaiheesta on lähtöisin syntiinlankeemustaru. Meidän on vaikea ymmärtää sitä vaihetta, sillä me ajattelemme aineen olleen aina samanlaista. Mutta ihmisruumis oli eetterinen ja se sai niihin aikoihin ”nahkavaatteet”, siis alkoi fyysilistyä kemiallis-fyysiseksi. Siksi sanotaan, että fyysinen ruumis olisi voinut pysyä eetterisessä tilassa ellei ”syntiinlankeemusta” olisi tapahtunut.

Kehitys tapahtuu kaaressa siten, että aine tiivistyy kolmen kehityskauden aikana asteittaisesti, neljäs kehityskausi on aineellisin ja kolmen seuraavan kehityskauden aikana se jälleen eetteröityy. Seitsemän kehityskautta on aina yhdessä sarjassa. Teosofia opettaa, että tämä sama sääntö pätee luomiskausiin ja myös ns. kierroksiin, samoin juurirotuihin ja niiden alarotuihin. Täten mm. ensimmäinen ja seitsemäs juurirotu ovat melkein samassa aineellisessa tilassa, vaikka seitsemäs juurirotu onkin niin paljon hienostuneempi kuin kehityksen saavutukset edellyttävät. Samoin toinen ja kuudes, kolmas ja viides juurirotu ovat aineellisesti saman tapaisia. Kun siis ns. syntiinlankeemus tapahtui kolmannessa juurirodussa, jolloin – juurirodun alussa – ihmisen ruumis oli tiivistymässä, niin vastaavasti viidennessä juuri-

rodussa tapahtuu päinvastainen ilmiö: alkaa eetteröityminen. Elämme nyt viidennessä juurirodussa ja sen tyypillisessä, viidennessä alarodussa. Pekka Ervast viittasikin usein siihen, että maapallo on lähtenyt kirkastuksen tielle, se alkaa eetteröityä.

Kehityskierroksen viides jäsen on näin ollen ratkaiseva ja sitä nimitetään tuomiokaudeksi. Kun maapallo alkaa edessä olevan planetaarisen pimennyskauden jälkeen viidennen kehityskierroksensa, niin siinä kierroksessa ratkaistaan peruuttamattomasti ihmiskunnan tulevat kohtalot. Sama laki vaikuttaa myös juurirotujen sarjassa siten, että viides juurirotu on tuomiokausi. Siinä suunnattomassa sielujen paljoudessa, jotka käyvät kouluaan maapallolla, on sieluja, jotka eivät kykene käymään elämänskouluaan muun ihmiskunnan mukana tulevien juurirotujen aikoina. Kun kuudennessa juurirodussa sota on mahdottomuus ja sukupuolielämä muuttuu, niin ymmärryksemmekin sanoo, että sellainen olotila on mahdottomuus niille sieluille, joille murhaaminen ja sukupuolintunto ovat ainoat olemassaolon kiihokkeet. Sellaisia ihmissieluja on, heitä on paljon ruumistuneena nykyaikana.

95

Kysymys: Jeesus sanoi: ottakaa ja syökää, tämä on minun ruumiini, ja juokaa, tämä on minun vereni. Eikö tämä ole selvää puhetta, miten sen voi käsittää toisin kuin Mestari on sanonut?

Vastaus: Mestarin sanoja ei pidäkään käsittää toisin. Me vain erehdymme käsitteissä Jeesus ja Kristus. Kuulkaamme, mitä evankelista Johannes sanoo Kristuksesta: "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala . . . Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on." Sana merkitsee Kristus, Logos, Järki, Luku. K a i k k i, siis maailma ja ihmiset, kysyjä ja vastaaja, Jeesus ja hänen oppilaansa . . . ovat syntyneet Sanan eli Kristuksen kautta. Myös ihmiskunta ennen Jeesusta, sillä Jeesus eli vasta pari vuosituhatta sitten. Ei maailmaa luotu Jeesuksen aikana. Jeesus oli ihminen, jossa Sana eli Kristus syntyi Jordanin kasteessa ja se tapahtuma oli ensimmäinen ihmiskunnan historiassa. Myöhemmin Sana syntyi mm. Stefanuksessa ja Paa-valissa sekä Jeesuksen oppilaissa helluntaina. Jeesusta sanotaan Jeesus Kristukseksi, koska Kristus oli hänessä kasvanut "miehuuden täyteen mittaan". Hän sanoi: "Minä ja Isä olemme yhtä". Kristus, joka syntyi Jeesuksessa Jordanin kasteessa sanoi: syökää minun ruumiini ja juokaa minun vereni. Kristuksen, josta kaikki olevainen on lähtöisin, veri juoksee kaikkialla, sillä Kristus on se ELÄMÄ, joka pitää yllä kaiken olevaisen. Ruoka, jota syömme, on Kristuksen ruumista, mutta se ei ole Jeesus Natsarealaisen ruumista. Miten paljon onkaan tuo väärinkäsitys aiheuttanut taikauskoisia käsityksiä. Emäkirkossa uskottiin, että leipä ja viini muuttuvat Jeesuksen ruumiiksi ja vereksi, kun niitten yllä luetaan sopivia

sanoja. Siihen uskotaan vielä nytkin, vaikka laboratorioissa voidaan täysin tieteellisin keinoin todeta, etteivät leipä ja viini muutu toisiksi aineiksi loitsuilla.

96

Kysymys: Pekka Ervast kertoo "Suuri seikkailu" -kirjassaan rovasti Santalasta. Tohtori Kotka kuvailee Santalalle tämän äidin kuolinhetkeä, keitä oli kuolinvuoteen ääressä, vieläpä kertoo Santalan nähneen äitinsä tämän kuoltua. Kotka ei tuntenut Santalaa aikaisemmin, hän tutustui Santalaan vasta matkalla. Miten hän saattoi tietää rovasti Santalan elämänvaiheista?

Vastaus: Kirjan tekijä Pekka Ervast paljastaa romaanissaan varovaisesti omia kykyjään. Hän ei kyvyillään urkkinut rovasti Santalan menneisyyttä, vaan hän tahtoi valaista hänen maailmankatsomustaan, koska keskustelu johti siihen. Rovasti Santala oli nähnyt näyssä kuolleen äitinsä, mutta ei ollut puhunut siitä kenellekään. Se oli Santalan oma salaisuus. Kun Kotka sen paljasti, niin paljastus oli Santalalle eittämätön todiste sekä kuolemanjälkeisestä elämästä että tohtori Kotkan kyvyistä. Materialistinen aikamme on pilkannut tuollaisten kykyjen omistajia, mutta nykyään niitä on ryhdytty tutkimaan. Materialismi on maailmankatsomuksena aikansa elänyt.

Kysymys: P. E. sanoo eräässä kirjassaan: "Te etsitte toistenne kunniaa, mutta teidän pitäisi etsiä Jumalan kunniaa." Miten tämä lause on käsitettävä?

Vastaus: Maa on kunnian koulu, joten kunnia-kysymys on kaikkialla pinnalla. Lause "kunnian koulu" viittaa siihen, että ihmiskunnan päämäärä on korkea, "kunniakas", ylevä. Ihmiskunnan on saavutettava elämän kruunu ja se on kunnian kruunu. Se kruunu on Mestarin päässä todistuksena siitä, että hän on voittanut maailman. Mutta ennen kuin hän on voittanut maailman, on hän voittanut itsensä. Tämä elämään sisältyvä totuus heijastuu tähän ihmiskuntaan siten nurinkääntyneenä, että ihmiset janoavat kunniaa itselleen ja antavat kunniaa toisilleen. Ja sellainenkin kunnia on tekemisissä voittamisen kanssa. Mestarin kunnia sisältää itsensä ja maailman himovoidien voittamisen, mutta ihmisten kunnianjano tähtää toisten ihmisten nujertamiseen ja omanarvontunnon ruokkimiseen. Päämäärät ovat päinvastaisia. Kunnian koulun tarkoituksena on, että me ihmiset luopuisimme oman kunniamme tavoittelemisesta ja antaisimme kunnian Jumalalle ja Mestarille.

Omamme ja toistemme kunnian tavoittelu näkyy huipussaan sotilaskunniassa. Maailman mahtavat sotilasvaltiot asettavat valtion kunnian korkeimmaksi tavoitteeksi. Tämänhetkisissäkin sodissa, joita käy-

dään vuosikymmenet yhteen menoon, vaikka selvästi nähdään, ettei siitä tule lopulta kunniaa kenellekään, tapetaan tuhansittain ihmisiä vain kunnian takia. Kunnian läksy on vaikeasti opittava läksy.

Kysymys: Oliko apostoli Paavalilla paljon huonoa karmaa, kun hän sai kestää ruoskimista, kidutusta ja vankeutta? Pekka Ervast ja J. R. Hannula välttyivät sellaiselta räjäkökseltä.

Vastaus: Meillä ihmisillä on vapaus tehdä pahaakin ja siten aiheutamme itsellemme vaikeuksia. Paavalin kiduttajat tekivät itselleen vaikeaa karmaa, heidän on itse se aikanaan lunastettava. Sanoihan Mestari: mitä kylvätte, sitä niitätte. Ihmisluonto ei liene paljoa muuttunut kuluneitten parin vuosituhannen aikana, mutta olosuhteet ovat muuttuneet sitten Paavalin päivien. Lynkkaukset ja raipparangaistukset on poistettu. Kiivaimmankin "uskovaisen" on pakko hillitä luontoaan. "Vääräoppisten" tuomitseminen ja nujertaminen tapahtuu nyt sanomalehdistön, kirjallisuuden ja muunlaisen parjauksen avulla, sillä ihmisluonto on yhä sama kuin ennenkin. Marttyyrien kärsimykset ovat hieman muuttaneet yhteiskuntien rakennetta.

Kysymys: Jännittyneisyys ja pelko ovat suuria ongelmia. Osa siitä alkaa kenties jo kasvatuksen tuloksena ja vanhemmiten pelko esiintyy monen seikan yhteydessä. Miten voisi vapautua pelosta, joka aiheuttaa paljon vaikeuksia ja ristiriitoja?

Vastaus: Pelko on eräänlaista uskoa. Pelkäävä ihminen uskoo menettävänsä jotakin. Ken pelkää pimeätä, hän uskoo, että pimeydestä uhkaa jokin vaara. Sangen monet ihmiset pelkäävät köyhtyvänsä. Pekka Ervast sanoo "Suuri seikkailu" -kirjassaan, että köyhyyden pelko on pahempi kuin rikkauden himo. Tämän lauseen totuuden voi ymmärtää siten, että koska pelko on tavallaan uskoa ja usko saa näkymättömän maailman liikkeeseen, niin pelko toteutuu käytännöllisessä elämässä: köyhyyden pelko luo köyhyyttä. On tapauksia, jolloin köyhyydenpelon vallassa oleva ihminen päättelee esim. siten, että hän köyhtyy, jos hän liittyy henkisten asioiden harrastajien pariin. Köyhyydenpelosta tulee este hänen henkisille harrastuksilleen. Toisaalta olen tavannut ihmisiä, jotka ovat sanoneet omana kokemuksenaan, etteivät ole tulleet köyhemmiksi vaikka harrastavatkin henkisiä asioita. On tapahtunut päin vastoin. Sairausmenot vähenivät ja elämä alkoi muutenkin "luistamaan". Pekka Ervast sanoi eräässä puheessaan: "Minä sanon teille salaisuuden: etsikää ensin

Jumalan valtakuntaa, niin kaikki muu tulee siinä ohella vähemmällä puuhalla.”

100

Kysymys: Juutalaiset pitävät Palestiinaan muuttoa kirjoitusten täyttymisenä. Onko Jumala määrännyt jollekin kansalle määrätyn maakappaleen asuinsijaksi?

Vastaus: On uhkarohkeata syyttää Jumalaa historian kulusta. Ihmiskunnan historia on sangen monikirjava. Siinä on luonnollisesti takana vaikuttamassa järkiohjaus siten, että rodun aloittaja, Manu, on suunnitellut jonkin maapaikan määrätylle rotuhäärälle asuinsijaksi, kuten Suomenniemen suomalaisille. Sillä alueella kansa voisi parhaiten suorittaa elämäntehtävänsä. Kansa joutuu aikanaan koetukselle ja sen tehtävä asetetaan suoritettavaksi. Kansasta riippuu, miten se kykenee tehtäväänsä. Ellei se kykene, niin kansa häviää toisten kansojen jalkoihin. Niinpä Israelin kansakin hajaantui ympäri maailmaa. Sen uskoa valittukansa-asemaan on pitänyt yllä vanha traditio ”kirjoitusten täyttymisestä”, mutta jos ko. kansa on kutsuttu uuteen nousukauteen, niin sen on lunastettava ennen tekemänsä virheet. Sen on tunnustettava Jeesus Kristus opettajakseen, sillä sitä se kansa ei kyennyt tunnustamaan silloin, kun se asetettiin uuden uskonnon kehdoksi. Juudan kansa voisi kenties kokea uuden nousukauden, mutta jos

se edelleenkin turvautuu miekan valtaan, niin se sortuu miekkaan toisten kansojen lailla ja ohella. "Joka miekkaan tarttuu, se miekkaan hukkuu", opetti se Mestari, jonka opetusten toteuttajaksi Juudan kansa kutsuttiin.

101

Kysymys: Sotatantereella kuolemista pidetään suurimpana uhrina ja selitetään, että sotilas uhraa itsensä kodin, uskonnon ja isänmaan puolesta. Elämälle uhrautuminen tuntuu arvokkaammalta, sillä esim. yhteiskuntaa ei ylläpidetä sotimalla vaan työllä. Olenko ymmärtänyt väärin?

Vastaus: Sota kuuluu ns. vanhan liiton elämän-arvoihin. Ihmistappo ns. hyvän asian puolesta oli arvokas teko. Niinpä Kalevalan sankarit olivat miekankäyttäjiä. Vaikka Kalevalan kertomukset ovatkin syvällisiä kuvauksia ihmissielussa tapahtuvasta pahan ja hyvän voimien keskinäisestä kamppailusta, niin runojen syntyäika kuvastuu myös runojen muodossa. Vaikka sanan voima onkin tehokkaampi kuin miekan, niin miekan käyttö on yleistä. Vasta Gautama Buddhan ja ratkaisevasti Jeesus Kristuksen kautta tuli uusi moraali, joka ei hyväksy miekkaa, väkivaltaa.

Järkevästi ajatellen sotilasuhri on uhrin nurinkääntymä. Sotilas ei mene uhraamaan itseään vaan ns. vihollisen. Jos sotilas menisi rintamalle uhraa-

maan itsensä, niin hän menisi ilman asetta ja antaisi tappaa itsensä. Uhrautuminen elämälle rakentavassa työssä on todellista uhria, sillä sellaisen uhrautumisen ansiosta yhteiskuntaelämäkin on mahdollinen. – Vaikka uusi moraalinen onkin annettu ihmiskunnan noudatettavaksi, niin elämme vielä vanhan liiton miekkakulttuuria, jossa väkivaltaa koristellaan fraaseilla.

102

Kysymys: Kun Johannes Kastaja näki Jeesuksen tulevan niin hän sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin." Mikä on maailman synty?

Vastaus: Maailman syntiä ymmärrämme vastaisen, kun tutkimme teosofian valossa ihmistä, maailmaa, näkyväistä ja näkymätöntä elämää. Lähinnä maata oleva näkymätön maailma, astraalimaailma, on maapallon todellinen lokasäiliö. Ihmiskunta on sen saastuttanut epäinhimillisillä tunteillaan, himoiltaan ja ajatuksillaan. Ihmisten sieluruumiit ovat astraalimaailman asukkaita sekä nyt että kuoleman jälkeen. Se julmuus, raakuus, himollisuus... mitä ihmiset elättävät sieluissaan ja toteuttavat sodissaan, piinatessaan toisiaan, riistäessään toisiaan ahneudessaan..., se kaikki säilyy voimina astraalimaa-

ilmassa. Se on maailman synti. Se inspiroi jatkuvasti ihmiskuntaa, joten sanotaankin, että ihmiset ottavat vielä suurimmaksi osaksi inspirationsa helvetistä, kiirastulesta ja persoonallisesta taivaasta. Johannes Kastaja aavisti jotakin siitä uudesta elämänlaista, jonka Jeesus Kristus myöhemmin esitti opetuksissaan. Se laki on rakkaus ja hyvä tahto ja se on selvimmin esitetty Vuorisaarnassa. Ken toteuttaa Vuorisaarnan neuvoja, hän ottaa vastaan uuden elämänlain. Hänen sieluruumiinsa puhdistuu ja puhdistuneena se puhdistaa astraalimaailmaa. Kristus ottaa näin pois maailman syntiä sitä mukaa, kun me ihmiset noudatamme elämässämme rakkauksen ja hyvän tahdon lakia.

103

Kysymys: Miten pitkä on ihmisen jälleensyntymien välinen aika? On mainittu 1500–2000 vuotta, mutta olen lukenut eräistä tapauksista, jolloin äiti on saanut kuolleen lapsensa takaisin jälleensyntyneenä. Mistä johtuu tällainen ristiriita?

Vastaus: Ristiriita on näennäinen, se johtuu puutteellisista näkemyksistämme ja elämän lakien tuntemattomuudesta. Kuolemanjälkeinen taivastila, sen pituus ja sisältö, on riippuvainen maaelämän toimeilaisuudesta, eletyn elämän motiiveista, henkisistä

ponnistuksista jne. Ne ovat eri ihmisillä erilaisia. Vanhuksella on enemmän elämäkokemuksia kuin nuorena kuolleella, lapsena kuolleella vähiten. Vainaja muistelee eli elää maaelämänsä onnelliset tapahtumat uudelleen ja toteutumattomat unelmansa toteutuneina. Siksi taivaselämä saattaa venyä pitkäksi. Lapsena kuolleella ei ole välttämättä samanlaista taivastilaa, sillä hänen maaelämänsä kului vain leikeissä. Se ei sisältänyt elämäkokemuksia. Lapsi voi syntyä uudelleen samana persoonallisuutena vaikkapa entiselle äidilleen ja silloin hän usein muistaa välähdyksiä edellisestä jälleensyntymästään. Tällaisia tapauksia on todettu paljonkin. Ne ovat poikkeuksia, sillä yleinen sääntö on, että persoonallisuus haihtuu kuolemanjälkeisessä elämässä. Uudessa jälleensyntymässä luodaan uusi persoonallisuus, joka ei muista edellistä jälleensyntymäänsä. Poikkeuksina yleisestä säännöstä teosofia mainitsee lapset, jotka tavallisesti syntyvät entisinä persoonallisuuksina. Toisen, joskin perin harvinaisen tapauksen muodostaa täysin itsekäs materialisti, jonka elämä on kulunut niin täydellisessä itserakkaudessa, ettei hänellä ole ensinkään taivastilaa. Kolmannen ryhmän muodostavat ne Jumalan etsijät, jotka ovat voittaneet itselleen kuolemattoman persoonallisuuden. Sellaisiksi mainitaan mm. Dalai- ja Tashi-laama itämailla ja Pekka Ervast sanoo apostoli Paavalin syntyneen uudelleen samana persoonallisuutena. Mestari ei kaipaa unelmien Eedeniä, sillä hänen taivaansa on Isän tahdon täyttämisessä.

Kysymys: Voivatko kaikki ihmiset kasvaa täydelliseksi?

Vastaus: Täydellisyys on ihmisen päämäärä, täydellisyys rakkaudessa, kuten Jeesus opettaa. Ikuista kadotusta ei ole, on vain persoonallisuuden kadotus. Persoonallisuus joutuu kadotukseen kuolemantakaisessa tilassa, ellei ihminen löydä elämänsä aikana oman henkensä taivaissa olevaa Kristusta. Kristosofia opettaa elämänkoulun tähtäävän siihen, että jokainen ihminen saavuttaa yhteyden Kristukseen, tapahtukoon Kristus-kokemus tässä tai jossakin tulevassa ruumistuksessa. Sellainen saavutus riippuu ahkeruudesta ja kaikki ihmiset eivät ole yhtä ahkeria. Siksi elämänkoulu on sangen kirjava. Kun tutustumme kuvauksiin roduista ja sivistyskausista, niin näemme elämänkoulun järjestyksen. Ei tavallisessaakaan koulussa menetellä siten, että etevimmät oppilaat jätetään aivan kuin luokalleen odottelemaan hitaammin edistyviä oppilaita. Edistyneimmät saavat jatkaa edelleen ja aivan hitaasti edistyvät erotetaan toisenlaisen koulutuksen piireihin. Näin sanotaan tapahtuvan myös elämänkoulussa, ja sen koulun ”järjestyssääntöihin” on merkitty rajakohtia, jolloin tapahtuu karsinta. Maapallon elämänkoulun kyseessä ollen rajakohdan muodostaa luku 5 seuraavista syistä:

Maa jälleensyntyy seitsemän kertaa peräkkäin si-

ten, että ensimmäinen, toinen ja kolmas jälleensyntymä eli luomispäivä laskeutuvat aineellisuutta kohti. Nyt Maa on jälleensyntyneenä neljännen kerran ja se on tiivistynyt kemiallis-fyysiseen tilaan. Me ihmiset olemme samassa tilassa. Tästä eteenpäin Maa alkaa eetteröityä. Maan viides jälleensyntymä eli luomispäivä on eetterisessä tilassa, kuudes ja seitsemäs yhä eteerisemmässä. Nykyinen neljäs luomispäivä on aineellisin ja viides luomispäivä on ratkaisevasti ensimmäinen porras nousevalla kehityskaalalla. Siksi tuleva viides luomispäivä on lopullinen tuomiopäivä niille ihmissieluille, jotka ovat täällä käymässä elämänkouluun. Joka ei siihen mennessä saavuta elämän asettamaa ihmistäydellisyyttä, hän jää odottamaan uutta kaukaista Maan jälleensyntymien sarjaa.

Sama sääntö toistuu vähäisemmässä mitassa tämän neljännen luomispäivän rotusarjassa. On seitsemän suurta juurirotua, joista neljä on jo eletty ja nyt elämme viidettä juurirotua, sen loppupuolta. Kuudes juurirotu on jo esoteerisesti avattu, joten olemme rotuhistoriallisessa tuomiokaudessa. Jo alkamassa olevassa kuudennessa rodussa on mm. sota mahdottomuus, sillä ihmiskunnan valistuneimmat yksilöt ovat voittaneet sotalumouksen. Heidän pitää saada tilaisuus toteuttaa inhimillisempää elämää ja sehän ei ole mahdollista nykyisen tilanteen vallitessa. Ketkä asetetaan laiskanlaksylle, edistyneemmätkö vaiko jälkeen jääneet? On huomioitava myös se suunnaton ihmissielujen joukko, joka odottaa uutta jälleensyn-

tymää, sillä – sanotaan – noin kolmaskymmenes osa sieluista on kerrallaan jälleensyntyneenä.

105

Kysymys: Onko Valkoisen Veljeskunnan olemassaolo todistettavissa?

Vastaus: Ulkonaisena todisteena ovat ainakin ne Mestari-kirjeet, jotka kaksi itämaista Mestaria kirjoittivat pääasiassa Sinnett'ille teosofisen liikkeen alkuaikoina. He opastivat muutamia teosofejja teosofisen filosofian alkeistiedoilla siinä tarkoituksessa, että H. P. Blavatskyn työ olisi nopeammin saanut jalansijaa länsimailla. Länsimaat olivat erikoisesti avun tarpeessa, sillä viidennen sivistyskauden aineellinen kehäkausi oli huipentumassa. Se oli johtava katastrofiin, ellei teosofian veljeys saisi muutosta aikaan. Yrityksestä huolimatta olemme jo kokeneet kaksi yleiseurooppalaista sotaa ja kolmatta, maailmanlaajuista valmistellaan.

Tehdessämme kysymyksen, mistä Laot-Tse, Konfutse, Mooses, Buddha, Jeesus... saivat sellaisen viisauden, että heidän sanomansa perustukselle muodostuivat heidän nimiään kantavat uskonnot, niin vastauksen saamme ainoastaan teosofisesta elämänymmärryksestä. Nuo viisaat olivat Valkoisen Veljeskunnan lähettämiä sanansaattajia. He uhrasivat itsensä ihmiskunnan nostamiseksi.

Mestareitten Veljeskuntaa nimitetään myös Salai-

seksi Veljeskunnaksi sen vuoksi, että vaikka Mestareita on myös ruumistuneina, niin heitä ei tunneta Mestareiksi. Jeesuksenkin tunsivat Mestariksi vain muutamat hänen oppilaistaan. Kansa ei tuntenut. Kansa loukkaantui hänen puheistaan, raivostui ja ristiinnaulitsi Mestarinsa. Mestarit on tunnettava opetuksistaan, elämäntyöstään. Kun tutkimme Pekka Ervastin ja J. R. Hannulan syvällisiä opetuksia tältä näkökulmalta, niin näemme Mestarin heidän opetuksissaan.

106

Kysymys: Johtuvatko uskonlahkot henkisen liikkeen hajanaisuudesta?

Vastaus: Pääasiallinen syy kristillisten lahkojen syntymiseen on kristillisen liikkeen muodostuminen oikeaoppiseksi kirkoksi. Uskonto merkitsee ihmisen ja Jumalan välistä suhdetta, kirkot ovat ihmisten keksimiä laitoksia, instituutioita. Uskonto voi johtaa ihmisen henkiseen kokemukseen, ja koska kokemus on tavallisesti ristiriidassa kirkkojen "oikean opin" kanssa, niin henkisestä kokemuksesta muodostuu lahko. Alkukristillisenä aikana oli paljon ns. lahkoja, erilaisia käsityksiä siitä, mitä kristinusko on, mutta niitten välillä vallitsi sopu, koska ei ollut oikeaoppista kirkkoa niitä tuomitsemassa. Yksi noista lahkoista muodostui kirkoksi.

Kysymys: Miten kansan karma muodostuu? Kuka siitä on vastuussa, deeva vaiko vaihtuvat yksilöt?

Vastaus: Kansan karma on monivivahteinen asia, sillä kansa koostuu yksilöistä. Kansa kuuluu osana johonkin rotuun ja fyysiseen ruumiiseen sisältyy ns. veren perintö. Näin ollen toinen kansa kykenee suorittamaan jonkin tehtävän paremmin kuin joku toinen kansa. Voisimme kuvata kysymystä näinkin:

Ihmiskunnan kasvaminen ihmisyyttä kohti vaatii, että sille annetaan sopivina aikoina henkinen sysäys. Se tapahtuu uskonnon avulla. Uskonto syntyy josakin kansassa yhden viisaan ihmisen julistamana. On siis luotava sellainen kansa, joka parhaiten kykenee uuden sanoman vastaanottajaksi. Kun kysymyksessä on suuri henkinen sysäys, niin sellaisen kansan valmistusvaihe saattaa kestää vuosituhansia. Rotujen herrat kokoavat yhteen niitä ihmisiä, joitten veressä jo on piilevänä kykyjä kysymyksessä olevan henkisen vuodatuksen vastaanottamiseen ja toteuttamiseen. Niitä kykyjä kasvatetaan edelleen. Pekka Ervast opettaa, että Suomen kansakin oli kauan sitten suuri sivistyskanssa, joka erikoisesti harrasti tietäjävoimien, soiton ja laulun kehittämistä ja näky-mättömän maailman asioihin syventymistä. Kun uuden henkisen vuodatuksen aika alkoi lähestyä, niin tuon vanhan tietäjäkansan tuli syntyä uudelleen

ja tuoda mukanaan jo kehitetyt kyvyt. Sopivin osa tuosta kansasta ohjattiin Pohjolaan, koska rotujen herrat näkivät siellä sopivan paikan. Vuosisatojen kuluessa ja monenlaisten vaiheitten kautta kulkien muodostui Suomen kansa. Korkea enkeliolento, entinen muinaissuomalainen ihminen, otti johtakseen kansaa. Suomen kansasta tuli yksilö, sille uskottiin elämäntehtävä, dharma, kuten buddhalaiset sanovat. Suomen kansan tuli ottaa vastaan uusi henkinen sysäys ja toteuttaa se käytännössä. Dharma merkitsi uuden uskonnon kehtoa. Deeva inspiroi kansaa, jotta se edelleen valmistuisi ponnistelemalla itselleen mm. valtiollisen itsenäisyyden. Mutta kansalaiset ovat myös yksilöitä, joista toiset ymmärtävät deevan inspiration toisin kuin toiset kansalaiset. Syttyy sotia, kamppailua – karmaa. Henkiseltä taholta annetaan tuntuvaa apua, mutta kansan yksilöt sotkevat avunannon omaksi hyödykseen. Kansa saa maksaa tekemänsä erehdykset – ja deeva kärsii. Mutta uusi uskonto julistetaan, kuten se julistettiin Juudanmaalla ja Suomessa. Kansa elää koetuksen aikaa. Ellei se kykene voittamaan itseään ja ennakkoluulojaan ja omaksumaan annettua sanomaa, niin se pyyhittää pois historian näyttämöltä. Kenties sama kansanaines saa joskus, tuhansien vuosien kuluttua, yrittää uudelleen, – kenties. Kansan yksilöt voivat tilitää omat erehdyksensä muissakin olosuhteissa. Jos kansa kykenee suorittamaan sille uskotun tehtävän, niin sille alkaa onnellinen tulevaisuus.

Kysymys: Mikä tehtävä teosofisella liikkeellä on tällä hetkellä?

Vastaus: Teosofisen liikkeen tehtävä tällä hetkellä on luonnollisesti sama kuin liikkeen alussakin. Sen tulee annettuun sanomaan nojautuen valistaa ihmisiä, jotta ihmiset ryhtyisivät itsekasvatuksen avulla muuttamaan itseään inhimillisiksi. Samalla sen tulisi olla henkisenä aallonmurtajana, joka hillitsee kansojen alkuvaihtoja, jotta rauha säilyisi maailmassa. Teosofinen liike on hajaantunut monenlaisiksi seuroiksi. Pekka Ervast yritti niitä yhdistää lähettämällä kirjelmiä eri seuroille. Esitys sai kylmän vastaanoton. P. E. sanoi, ettei ole toivoa kansojen keskinäisestä sovusta, ennen kuin teosofiset yhtymät sopivat keskenään.

Kysymys: Onko vainajilla apua tietäjä-ihmisen esitelmistä? Onko hänen esitelmiään kuuntelemissa muitakin kuin fyysisiä ihmisiä?

Vastaus: Tähän kysymykseen voi vastata Pekka Ervastin sanoilla, sillä hän oli tietäjä-ihminen. Hän sanoi eräässä puheessaan, että hänen esitelmissään on ollut vähän yleisöä. Samalla P. E. huomautti, että vaikka on paljon hyviä esitelmätsijöitä, niin hänen,

P. E:n, esitelmät ovat sikäli erikoisia, että mukana on myös paljon korkeita henkiolentoja, enkeleitä ja jumalia, joten henkinen voima on suuri. ”Minä tiedän, että niin on”, sanoi P. E.

110

Kysymys: Tarkoittaako Vuorisaarnassa oleva puhtaus-käsky puhtautta samassa merkityksessä kuin itämaisissa uskonnoissa?

Vastaus: Kyllä on eroa. Itämainen puhtaus-ihanne näkyy selvästi eräissä teosofisissakin kirjoissa. Kun puhtaus otetaan ihanteeksi yksinään, niin se johtaa puhtauden seuraajan helposti eristymään toisista, ”epäpuhtaista”, ihmisistä. Hänen tiensä johtaa – kuvaannollisesti sanoen – lumihuippuisille vuorille. Hän kylmenee maailmalle ja toisille ihmisille. Häntä vaanii ylpeyden ja omahyväisyyden vaara.

Jos ken yrittää seurata Vuorisaarnaa, niin hän ymmärtää, että siinä on hyvyyden, puhtauden, totuuden, rauhan ja rakkauden käskyt. Ne tulee ottaa kaikki mukaan. Jos Vuorisaarnan seuraaja asettaisi puhtauden käskyn korkeimmaksi moraalikseen, ja se alkaisi kylmentää häntä, niin rakkauden käsky tulee avuksi ja sanoo: rakasta kaikkia ihmisiä; älä ylpeile puhtaudellasi, vaan lähesty ihmisiä rakkaudella. Pekka Ervast opettaakin, ettei ole puhtautta ilman rakkautta, eikä rakkautta ilman puhtautta.

Kysymys: Jeesus neuvoi opetuslapsiaan, että jos heidät otetaan vastaan mielihyvin, niin he jäisivät sinne, ellei heitä oteta vastaan suosiolla, niin he jatkaisivat matkaansa. Olisiko tässä neuvossa jotakin opittavaa nykyajan kristosofiselle työntekijälle?

Vastaus: Aika on paljon muuttunut alkukristillisen ajan jälkeen. Jeesuksen päivinä ei ollut muita kulkuneuvoja kuin jalkapatikka ja aasi. Ei ollut muita tiedotusvälineitä kuin suullinen esitys ja käsinkirjoitetut opetukset. Silloin oli kuljettava kylästä kylään ja puhuttava. Nykyaikana ovat kirjapainot kirjoitusten monistamista varten, on hyvinjärjestetyt kulkuneuvot, langattomat ja langalliset tiedotusvälineet ym. Henkinenkin sanoma voi nyt levitä useita kanavia pitkin, joten ko. neuvo ei sovi kirjaimellisesti tulkituna nykyaikana. Mutta periaatteessa se pitää paikkansa nykyaikanakin siten, ettei esim. kristosofista elämänymmärrystä tule levittää pakolla. Jos siten menetellään, niin tarkoitus pyhittää keinot. Jeesuskin moitti aikansa fariseuksia käännynnäisten tekemisestä. Sitä tapaa käyttävät kuitenkin nykyaikanakin melkein kaikki uskonnollisetkin yhtymät. Käännynnäisten tekijä on kuin hämähäkki, joka kutoo verkon sillä saalistaakseen. Oveluudella, pelotteulla, raamattuun ja vakiintuneisiin tapoihin vedoten käännytetään uhri "oikeaan uskoon". Jeesus Kristuksen neuvo oli toisenlainen. Hän opetti, ettei sy-

tytettyä kynttilää pidä asettaa piiloon, vaan pöydälle, jossa se valaisee. Olkoon henkisen työn tekijäkin kuin kynttilä, joka valaisee pimeyttä. Me ihmiset olemme vapaita olentoja, saman Isän lapsia. Antakaamme jokaisen itse valita tarjotusta valosta niin paljon kuin kukin jaksaa vastaanottaa. Vain vapaaehtoinen vastaanottaminen saa aikaan pysyviä tuloksia. Sananlaskukin sanoo, ettei kannettu vesi pysy kaivossa.

112

Kysymys: Pekka Ervast puhui jossakin tilaisuudessa jälleensyntymien sillasta Suomen ja Italian välillä. Miten tätä asiaa voisi valottaa?

Vastaus: Kuulin ko. puheen. P. E. kertoi, että joukko ihmisiä oli elänyt Italian lämpimässä ilmastossa, jossa he tottuivat vähään työhön ja laiskaan elämään. Jokin karmallinen side veti heidät jälleensyntymään Suomeen, kylmään Pohjolaan, jossa he joutuivat tekemään raskasta työtä. Se herätti kapinahenkeä, joka erikoisesti purkautui vuoden 1918 tapahtumien muodossa.

113

Kysymys: H. P. Blavatsky määritteli käytännöllisen teosofian kolmatta ohjelmakohtaa näin: Tutkitaan tuntemattomia luonnonlakeja ja ihmisessä piile-

viä salaisia voimia. Tällainen määritelmä kuulostaa perin "teknilliseltä". Onko sitä esitetty paremmin?

Vastaus: H. P. Blavatsky esitti ko. ohjelmakohdan noin ehkä siksi, että hän nojasi itämailla tunnettuun joogaan. Pekka Ervast esittää saman ajatuksen vähän toisin. On etsittävä ikuiseen elämään vievää tietä, joka kasvattaa ihmisessä veljeyden henkeä. Tämä on sanottu paremmin. Kun pyrkimys suuntautuu yliaistillisten kykyjen ja tuntemattomien luonnonlakien tutkimiseen, kuten sanotaan, niin joku saattaa tuollaisella pyrkimisellä ymmärtää psyykkisten kykyjen tavoittelua, toisin sanoen: hän voi luulla, ettei kysymyksessä ole henkinen kasvu, vaan "yliluonnolliset" kyvyt. Pekka Ervastin sanonta on selvempi. Ihmisen päämääränä on ikuinen elämä, lopputähtäimenä jopa kuolemattoman ruumiin rakentaminen. Mutta tie ikuiseen elämään merkitsee veljeyden kasvua, sillä veljeys on fyysisen maailman ensimmäinen totuus.

Kysymys: Kirjassaan "Tuomiokausi" luvussa "Orjuus, vapaus, velvollisuus" J. R. Hannula sanoo: "Ihanteet on toteutettava aikanaan, sillä muussa tapauksessa yritys tai uudistus tulee liian myöhään." Kun elämme vakavassa ajassa ja kun teosofiseen liik-

keeseen kuuluvilla totuudenetsijöillä on suuri vastuu kansamme kohtalosta, niin mitkä ihanteet ja niiden toteuttaminen ovat nyt ajankohtaisimmat ja minkälaista mielen- ja sieluntilaa totuudenetsijöiltä edellytetään, jotta ihanteet toteutettaisiin ajallaan?

Vastaus: Otetaan esimerkki. Pekka Ervast puhui teosofisesta kansanopistosta ja myöhemmin mysteriopistosta. Sen unelmansa toteutumista silmälläpitäen hän rakensi Tuonenkylän päämajan. Silloin oli todella kauaskantoisen ihanteen toteuttamisen aika. Mutta päämajan kävi siten kuin sen kävi ja ihanne jäi toteutumatta. Hän yritti myöhemmin uudelleen, mutta kuolema esti ihanteen toteutumisen. Kummassakin tapauksessa ihanteen toteutumatta jääminen johtui seuran jäsenistöstä. Tilaisuus meni ohi. Tämä esimerkki osoittaa, että totuudenetsijöitten pitäisi aina kulkea silmät avoinna, mieli avoinna totuudelle. Kysymys saa yksilökohtaisen luonteen. P. E:n muokkaama Isä meidän -rukouksen lause: Älä johdata meitä kiusaukseen valitsemaan kahden välillä, jotka kumpainenkin mielestämme ovat hyviä, ratkaisee kysymyksen. Esimerkkimme tapauksissa kävi siten, että oli kaksi hyvää. Toinen hyvä oli Pekka Ervastin unelma ja toinen hyvä oli järjestön etu. Viimeksimainittu voitti, sillä jäsenistö lankesi kiusaukseen. Hyvää asiaa, järjestön etua, ryhdyttiin ajamaan pakkovallalla, jolloin hyvä tarkoitus pyhitti keinot. Tämä ilmiö on aina ajankohtainen henkisissä liikkeissä.

Kysymys: Ihmiskunta elää kuoleman uhan alaisena, paitsi sodan, myös erilaisten saasteitten muodossa. Saasteet saattavat ratkaisevasti horjuttaa luonnon tasapainoa. Kuinka todennäköinen fyysinen katastrofi on ja miten se olisi vältettävissä?

Vastaus: Siinä onkin pulmaa tarpeeksi. Ulkonaiset tapahtumat ovat heijastuksia sisäisiltä elämäntasoilta. Ihmissieluissa asuva julmuus ja ahneus ovat saaneet fyysisen muodon. Me ihmiset olemme sieluina näkymättömän maailman kansalaisia, meidän astraalinen olemuksemme on saastuttanut Maan astraalimaailman. Julmuus ja ahneuden himo, sotien kauhut, elämän, kuoleman ja Jumalan pelko, ovat sekä kuvina että voimina Maan astraaliaurassa ja ne inspiroivat voimakkaasti yhä paisuviin julmuuksiin, sotiin ja ahneuteen. Näkymättömän maailman saaste purkautuu näkyväisenä saasteena. Ahneus, mahdollisimman suuri hyöty, määrää koko länsimaisen sivistyksen luonteen. Luonnon kaikki varat kiskotaan käyttöön, päämääränä mahdollisimman suuri hyöty. Seurauksiin, joitten välttäminen ei tuota hyötyä, suhtaudutaan välinpitämättömästi. Tietämättömyydessään ihmiset ajattelevat: "Eläkäämme ja nauttikaamme, sillä huomenna kuolemme". Perussyy julmuuteen ja ahneuteen johtuu nurinkurisesta elämänsä katsomuksesta, materialismista, joka estää ihmisiä hillitsemästä julmuuttaan ja ahneuttaan. Jotta ulko-

naisessa elämässä tapahtuisi muutos, on maailman-katsomuksen muututtava. Elämästä on saatava oikea käsitys ja joukkojenkin on opittava ymmärtämään, että ihminen on teoistaan vastuussa. Opit jälleensyntymän ja syysuhteen laeista ovat avainasemassa, sillä ne antavat elämästä järkevän käsityksen. Jeesus Kristus puhui niistä, mutta vallanhimo ja ahneus tukahduttivat nuo opetukset. Teosofinen ja kristosofinen elämänymmärrys on tuonut ne uudelleen päivänvaloon. H. P. Blavatsky ennusti, että ellei teosofiaa oteta vastaan kyllin tehokkaasti, niin Eurooppa joutuu ennen kokemattomaan kauhujen mereen, mutta jos se otetaan vastaan, niin maa on oleva paraatiisi kahdennellakymmenennellä vuosisadalla verrattuna siihen, mitä se oli viime vuosisadalla. Kaksi yleiseurooppalaista sotaa on jo koettu. Maailman pelastus on henkisessä valistustyössä.

116

Kysymys: Pekka Ervast sanoi, että apostoli Paavali on syntynyt uudelleen, että hänellä on uusi ruumis ja että hän on mukana tässä työssä, jota me olemme tekemässä. Mutta P. E:n puheesta saa sen käsityksen, ettei Paavalin uusi ruumistus ole jälleensyntymä tavallisessa merkityksessä, ettei hänen persoonallisuutensa haihtunut kuoleman jälkeen, vaan että hän on sama Paavali kuin ennenkin. Jos näin on, niin tunnetaanko muitakin saman tapaisia jälleensyntymiä?

Vastaus: Ainakin itämailla uskotaan, että Dalai-laama ja Tashi-laama, nuo uskonnollisen sivistyksen johtajat, vaihtavat vain fyysistä ruumista. Kun he kuolevat, niin heti ryhdytään etsimään heidän uusia ruumistuksiaan. Myös Vanha Testamentti kertoo kahdesta ihmisestä, Heenokista, Aadamista seitsemännestä, joka otettiin pois ilman kuolemaa, ja profeetta Eliaasta, joka meni "tulisilla vaunuilla taivaaseen".

Pekka Ervast sanoi apostoli Paavalista kysymyksessä mainitulla tavalla esitelmässään "Teosofinen liike ja apostoli Paavali" v. 1934 vuosikokous-esitelmässään. Olin kuulemassa mainittua esitelmää. Hän sanoi Paavalin nousseen suurien henkisten kokemusten kautta Mestari-ihmisten joukkoon, joten hänen jälleensyntymisensä entisenä persoonallisuutena käy ymmärrettäväksi. Pekka Ervast oli juuri palannut Amerikasta ja poistui kohta mainitun vuosikokouksen jälkeen kuoleman kautta. Häntä ei voitu enää vetää sanoistaan tilille, kuten varmaan olisi käynyt, jos hän olisi jatkanut työtään fyysisessä maailmassa. Täällä länsimailla on vaarallista puhua tuollaisista jälleensyntymisistä henkisenkään liikkeen keskuudessa, sillä sellainen puhe on omiaan synnyttämään puolueita, jotka hajoittavat henkistä työtä. Paavali-kin mainitsee kirjeissään, että toiset sanovat olevansa "Paavalin puolta" ja toiset "Apollon puolta", vaikka kaikkien pitäisi olla "Jumalan puolta".

Kun Pekka Ervast puhui Paavalista noin ennen fyysistä kuolemaansa, niin hän luonnollisesti tahtoi

herättää ihmisiä ajattelemaan. Lisäksi hän sanoo "Suuri seikkailu" -kirjassaan, joka ilmestyi vasta hänen kuolemansa jälkeen, että Paavali on yrittänyt monta kertaa puhdistaa kristinuskoa. Paavali, jota kristillinen kirkko pitää oppi-isänään, on siis syntynyt monta kertaa palestiinalaisen ajan jälkeen ja tehnyt uskonpuhdistustyötä. Sellainen työ on luonnollisesti todistettavissa tarkkojen historiallisten tutkimusten kautta. Kun Paavali oli v. 1934 fyysisessä ruumiissa, niin ei kai Mestari-olento ollut syntynyt vain pilanpäiten. Hän jatkoi aikaisemmin tekevänsä uskonpuhdistustyötä. Pekka Ervast tahtoi siis sanoa: katselkaa ympärillenne silmät avoinna ja nähkää, kuka tällä hetkellä tekee uskonpuhdistustyötä. Paavalilla ei ole nimikilpeä otsassaan, sillä opettaja tunnetaan opetuksistaan. Nähkää te kristittyt oma opettajanne keskuudessanne ja kuunnelkaa, mitä hän sanoo kristinuskon olevan. Muuttakaa mielenne ja tulkaa kristityiksi Paavalin tarkoittamalla tavalla. Olette ymmärtäneet väärin Paavalin opetukset. Kuitenkin olette kristittyjä Paavalin ansiosta, sillä Paavali pelasti Jeesus Kristuksen sanoman tuhkatumasta juutalaiseen kansallishenkeen . . . Pekka Ervast sanoo niinkin, että ilman Paavalia meillä ei olisi mitään kristinuskoa eikä kristikuntaa.

Kysymys: Puhuessaan mysteriolaitoksen tapaisesta koulusta, sellaisesta, josta aikamme Mestarit ovat

puhuneet tulevaisuuden unelmana, sanoo V. L.: ”Täl-
löin on hyvä muistaa, että olemme jälleensyntyviä
sieluja. Saamme olla kiitollisia voidessamme valmis-
taa itseämme, ettemme joutuisi ennenaikaisesti yli-
voimaiselle koetukselle.” Aavistan tässä olevan hyvin
vakavan asian. Kaipaan lisävalaistusta?

Vastaus: Pekka Ervast puhui Suomeen syntyvästä
Mysterio-Opistosta. Se onkin jo avattu eetteritasolla,
mutta tarkoituksena on, että se saisi muodon myös
näkyväisessä maailmassa ja olisi n ä k y v ä i s e n ä
yhdyssiteenä ainemaailman ja hengenmaailman vä-
lillä. On ymmärrettävää, ettei sellainen koulu saata
olla näkyväisellä tasolla rakennuksineen a l k u p e -
r ä i s t ä t a r k o i t u s t a a n toteuttamassa, ennen
kuin kansa valistuu niin, että se k a n s a n a voi
sellaisen koulun hyväksyä. Muinais-Egypti oli sel-
lainen valtio, ja Pekka Ervast puhuukin jälleensynty-
vistä Egyptin pyramiideista. Jälleensyntyvinä ihmi-
sinä voimme valmistautua uutta aikakautta varten,
jolloin ”uudestisyntymis-prosessi” valtaa – toivotta-
vasti – Suomen kansan, ja kansa tulee k a n s a n a
kuolemattomaksi.

Sellainen saavutus, että Aurinko-Logoksen Kris-
tus-Looshi muodostuu tähän näkyväiseen maailmaan,
Opisto, jossa kaikki Mestarit ovat kuin kotonaan,
myös Jeesus Kristus, Logoksen Poika-ryhmän joh-
taja, sellainen Opisto edellyttää myös oppilaita.
Mistä tulee sellaisia oppilaita ellei niitä kasva? Oppi-
laita ryhdyttiin valmistamaan teosofisen sanoman

avulla ja Pekka Ervast paljasti sitä varten Kristus-mysteriot. Mutta Kristuksen herääminen tapahtuu jokaisessa ihmisessä erikseen, joten valmistustyö keskittyy yksilöön. Ihmissielu on salaperäinen voimien koostuma. Ennen kuin se paljastaa kätkönsä, on sekä pahan että hyvän noustava pinnalle voitettavaksi. Ihmissielun sisältö, karmallinen perintö, purkautuu normaalisti koko maaelämän ajan venyen elinkauden pituiseksi kokemuksien sarjaksi. Mutta ihmisyyteen johtavalla itsekasvatuksen tiellä karman purkautuminen tiivistyy, joten elämä saattaa tulla vaikeaksikin. Se kysyy enemmän ponnistuksia, enemmän uskoa ihmisyyteen, luottamusta Mestariin, hyvän voimaan. Karma tulee nopeammin voitettavaksi. Tässä syy ”ahtaalle joutumiseen”. Siksi saamme olla kiitollisia elämälle, että olemme tilaisuudessa valmistautumaan. Voimme ensinnäkin luoda itsellemme selvän älyllisen ja totuuteen pohjautuvan kuvan siitä, että elämä on koulu, jota käymme jälleensyntymästä toiseen karman ohjaamana. Voimme syventyä sisäiseen luontoomme ja saada kokemusta mm. siitä, ettei hyvää asiaa ajeta väärillä keinoilla, pakko-vallalla. Olemme tilaisuudessa tutkimaan inspiraatioittemme lähdeettä. Meitä ei inspiroi mielestämme hyvään tähtääviin tekoihin vain Kristus, vaan myös helvetti, kiirastuli ja persoonallinen taivas. Helvetin ja kiirastulen inspiratiot voi älykäs ihminen huomata helpommin, sillä ne tähtäävät sotaan, väkivallan käyttöön hyvän asian puolesta. Hyvän asian puolesta kansatkin sotivat, puolustettavina ovat koti, uskonto

ja isänmaa. Persoonallisen taivaan inspiratiot ovat vaikeammin havaittavissa, siitä löydämme esimerkkejä henkisissä liikkeissä. Ne inspiratiot lupaavat paljon hyvää ja kaunista, mutta ne vetoavat aina ihmisen turhamaisuuteen, itsekorostukseen, kunniantuntoon: "Kun toimimme näin hyvän asian puolesta, niin saamme tunnustusta toisilta". Tällaisia kokemuksia olemme tilaisuudessa tekemään ja samalla perkaamaan oman sielumme peltoa menneisyytemme karmallisista rikkaruohoista. On lohdullista tietää, ettei mikään ponnistus mene hukkaan. Missä nyt olemme heikkoja, olemme tulevaisuudessa vahvoja. Emme perkaa itseämme oman itsemme takia, vaan siksi, että Kristus saisi tilaa ihmiskunnassa.

118

Kysymys: Mikä on Jumalan ja mikä taivasten valtakunta?

Vastaus: Nimityksiä käytetään rinnakkain. Jumalan eli taivasten valtakunta on ihmisessä sisäisesti, joten kysymyksessä on sielun tila. Ne ihmiset, joissa Kristus on syntynyt, ovat taivasten valtakunnan jäseniä. Pekka Ervast, puhuessaan kuolemanjälkeisestä elämästä, tekee eron taivasten valtakunnan ja Jumalan valtakunnan välillä. Kun vainaja joutuu kuolemanjälkeisen elämänsä loppuvaiheissa ahtaan portin eteen eikä kykene kulkemaan siitä läpi, niin hän nukahtaa ja syntyy maailmaan. Jos hän jaksaa kul-

kea ahtaan portin läpi, hän tulee taivasten valtakuntaan. Sen takana on Jumalan valtakunta, jossa ovat Mestarit. Jumalan valtakunta on siis teknillisesti Valkoinen Veljeskunta.

119

Kysymys: Kirjassaan "Kuka auttaa meitä kuolemassa?" Pekka Ervast sanoo, että kuoleman jälkeen kaikkia ihmisiä autetaan yhtä paljon, ovatpa he kristityitä, buddhalaisia, islamilaisia tai ateisteja. Onko samantekevää, mitä uskontoa olemme eläessämme tunnustaneet? Kristosofia kyllä opettaa, että kristosofiaan tutustuneella ja syventyneellä on kuoleman jälkeen helpompaa kuin muilla ihmisillä. Kuinka tämä on selitettävissä?

Vastaus: Ihmiset saattavat uskoa eli pitää totena miten järjettömiä oppeja tahansa. Eihän uskomus muuta ihmistä muuksi kuin mitä hän on. Jos uskonto, siis uskonnon moraaliset neuvot kasvattavat ihmisen paremmaksi, niin sillä paremmuudella on arvoa kuoleman jälkeen. Niinpä monessa ihmisessä asuu tappamisen halu, vaikkei se aina näy pinnalle. Kriittisenä hetkenä se nousee alitajunnan kätköistä. Se himo sitoo vainajan Manalan synkkyyteen siksi, että himo luo tuon Manalan. Jos esim. Mooseksen käsky: Älä tapa, kykenee poistamaan murhanhimon, niin silloin voidaan sanoa: uskonto auttaa kuoleman

jälkeen. Ellei uskonto vaikuta ihmisen luonteeseen, niin on yhdentekevää, mihin hän uskoo.

Jeesus Kristus antaa taivaallisesta Isästä sellaisen kuvan, että Isä on täysin puolueeton. Hän antaa Aurinkonsa loistaa sekä pahoille että hyville. Jumala on rakkaus, opettaa Jeesus, kaikki ihmiset ovat hänen lapsiaan. Me ihmiset teemme itsellemme ja toisillemme kaikenlaisia karsinoita, piinaamme toisiamme niitten avulla. Ne ovat pappisvallan luomuksia, omaa etuaan ajavien "uskovien" takomia kahleita. Mitä tulee H. P. Blavatskyn julkituomaan teosofiaan ja Pekka Ervastian opettamaan kristosofiseen elämänymmärrykseen, niin ne molemmat vetoavat maailman eri uskontojen julistamiin siveysoppeihin, niihin, joiden avulla ihmiskuntaa on autettu kulkemaan ihmisyyttä kohti. Teosofinen ja kristosofinen elämänymmärrys kertovat luonnon tosiasioista, kuten jälleensyntymisen ja karman laeista, kehityksestä ja siitä, että ihminen on Jumalan poika. Kun näistä opeista ihmiselle kasvaa vakaumus, niin häntä on helpompi auttaa kuolemankin jälkeen, sillä hän on avoin totuuden äänelle.

120

Kysymys: Pekka Ervast on kirjoittanut itsestään: Minähän olen vain kuin symboli. Ymmärrän tämän niin, että henkisen liikkeen keskushenkilö, Pekka Ervast, oli kansan onnen ja onnettomuuden symboli, toisin sanoen: pyrkijän suhtautuminen häneen hei-

jastui edelleen kansaan. Kun asetan tätä taustaa vasten puheet, joissa kristosofeja moititaan persoonanpalvonnasta, täsmällisemmin sanoen J. R. Hannulan palvonnasta, osoittavat moitteet asioihin syventymättömyyttä. Miten tällaiseen tietämättömyyteen pitäisi suhtautua toisaalta rauhan rakentamisen ja toisaalta Mestarein tukemisen merkeissä?

Vastaus: Jeesus Kristus sanoi: ellette tunnusta minua ihmisten edessä, en minäkään tunnusta teitä Isäni edessä, mutta jos te tunnustatte minut ihmisten edessä, niin minäkin tunnustan teidät Isäni edessä. Mestari paljasti sanoissaan sen elämänlain, että elämä on hierarkinen. Täydellisiä ihmisiä on ja sama täydellisyys kutsuu kaikkia ihmisiä. Mutta täydellisyyteen johtava tie ei ole tietämättömien ihmisten määriteltävissä. Se tie on jo viitoitettu. Kulkeminen sillä tiellä merkitsee Mestarin opetusten kuuntelemista ja noudattamista, siis Mestarin tunnustamista opettajaksi. Sehän ei ole persoonanpalvontaa. Jeesus Kristus sanoo persoonanpalvonnasta, ettei taivasten valtakuntaan tulla huutamalla "Herra", "Herra", vaan tekemällä Mestarin opetusten mukaan. Kristilliset kirkot ovat vertaansa hakevia persoonanpalvojia, sillä ne huutavat Jeesusta Mestariksi ja Jumalan Pojaksi, mutta kieltävät hänen opetuksensa, Vuori- saarnan.

Jeesus Kristus oli myös vain Juudan Messiaan symboli. Hän jäi symboliksi, koska häntä ei kuunneltu. Kyllä hän oli todellinen Messias, kyllä hän

neuvoi tien ihmisyyteen, mutta kun häntä ei ymmärretty, niin hän jäi kansalle vain symboliksi. Myös Pekka Ervast jäi aikalaistensa käsityksissä vain symboliksi johtuen siitä, ettei häntä ymmärretty. Hän tuli nimenomaan auttamaan, pelastamaan Suomen kansaa. Mutta kun häntä ei ymmärretty siten kuin olisi pitänyt ymmärtää, niin hän jäi myös kansan symboliksi. Samoin kuin P. E. epäonnistui useissa yrityksissään pyrkiessään toteuttamaan elämäntehtävänsä, samoin epäonnistui Suomen kansa. Jos P. E. sen sijaan olisi onnistunut, jos häntä olisi ymmärretty ja tuettu tarpeeksi, niin Suomen kansakin olisi onnistunut. Silloin P. E. ei olisikaan jäänyt symboliksi, vaan hänet olisi tunnustettu Mestariksi ja Suomen kansan auttajaksi.

121

Kysymys: Olen miettinyt Sokrateen tapausta. Hän joi oikeuden hänelle määräämän myrkkymaljan. Oliko Sokrateella muuta mahdollisuutta kuin tyhjentää malja?

Vastaus: Kyllä maalliset oikeusistuimet usein langettavat kuolemantuomioita, jotka myös pannaan täytäntöön. Siinä ei huomioida tuomitun mielipidettä. Sokrateen tapaus on siitä erikoinen, että Sokrates pakotettiin itse osallistumaan kuolemantuomionsa täytäntöön panoon: juomaan myrkkymalja. Näin tehden kuolemantuomio sai itsemur-

haan viittaavan vivahduksen. Ellei Sokrates olisi juonut myrkkymaljaa, niin hänet olisi kenties teloitettu muulla tavalla ja silloin vastuu olisi siirtynyt kokonaan tuomareille. Mutta kun hän itse tuli osallistuneeksi tuomion täytäntöön panoon, niin tuntuu, kuin osa vastuusta olisi siirtynyt hänelle ja myös osa seurauksista. Sanotaan, että itsemurhan karmallinen seuraus on väkivaltainen kuolema, joten Sokrateen alistuminen kenties heittää varjon hänen tuleviin jälleensyntymiinsä. Kenties. On mahdoton tuntea Sokrateen mielentilaa, teon motiivia. Jospa hän teollaan pelasti jonkun toisen tai lievitti toisen ihmisen kohtaloa. Silloin hänen tekonsa ei ollut itsemurha vaan uhri.

